

25th March 1963] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

இந்த ஆண்டின் இறுதித் துணை மதிப்பீடுகளை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி இச் சபையைக் கேட்டுக்கொண்டு என் சிறுநரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

IV.—ANNOUNCEMENT.

FINAL SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR 1962-63.

MR. SPEAKER: Under Rule 159 (2) of the Madras Legislative Assembly Rules, I have waived the time-limit and have allotted two hours on the 27th March 1963 for discussion on the Final Supplementary Statement of Expenditure for 1962-63 and one hour on the 28th March 1963 for voting on the Demands for Grants for Supplementary Expenditure.

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1963-64—cont.

DEMAND No. I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

DEMAND No. IX—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 88,18,100 under Demand No. I—Land Revenue Department.'

Sir, on the recommendation of the Governor, I also move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,31,42,500 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous.'

SRI S. MADHAVAN: Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 88,18,100 under Demand No. I—Land Revenue Department, be reduced by Rs. 100.'

SRI P. MURUGAIYAN: Sir, I move—

'That the allotment of Rs. 5,31,42,500 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100.'

MR. SPEAKER: The Demands and the cut-motions are before the House for discussion.

* திரு. எஸ். மாதவன்: மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வருமானத்துறை மானியத்தின் மீது நான் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக நிலத்தின் மீது சுமத்தப்படக்கூடிய சுமை குறைக்கப்படவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சுதந்திரத்திற்குப் முன்னால் அரசாங்கம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன்னாலே கூட 1936-ம் ஆண்டு பம்பாயில் கூடிய காங்கிரஸ் கமிட்டி இது போன்ற தீர்மானத்தை இயற்றி அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு, 1937-லே தேர்தலிலே ஈடுபட்டபோது, தங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையில் நிலத்தின் மீது சுமத்தப்பட்ட சுமை குறைக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தை காங்கிரஸ் கட்சி வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறது. அப்படி இருந்த போதிலும் இன்றைக்கு ஆட்சிக்கு வந்த

[திரு. எஸ். மாதவன்] [25th March 1963]

பின்னாலே கூட காங்கிரஸ் கட்சி நில வரியை உயர்த்திக்கொண்டே போவது உண்மையிலேயே எப்படி பொருத்தமாக அமையும் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நிலத்தின் மீது உள்ள வரியை உயர்த்தி போதிலும், சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகம் ஒழுங்காக நடைபெறுகிறதா, ஏழை விவசாய மக்கள் பயன்படத்தக்க வகையிலே தொல்லைகள் கொடுக்காது நடைப் பெறுகின்றதா என்பதை நாம் கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

1954-ம் ஆண்டு மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு மூன்று கோடியே 98 லட்சம் ரூபாயாக இருந்தது இன்றைக்கு இந்த மானியத்திலே ஐந்து கோடியாக உயர்ந்து இருக்கிறது. இதைப் போலவே வருமானத்துறை நிர்வாகத் திற்கும் 1954-லே 76 லட்சமாக இருந்தது இந்த ஆண்டு 88 லட்சமாக உயர்ந்து இருப்பதையும் பார்க்கிறோம். ஆகவே நிர்வாகச் செலவு உயர்ந்து இருக்கிறது. அதே சமயத்தில் இந்த நிர்வாகத்தில், சாதாரண விவசாயிகள் தொல்லைப்படக்கூடிய நிலையிலேதான் இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணத்துக்காக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன், ஏழை விவசாயிகள் தங்கள் உழைக்கூடிய நிலத்தைப் பற்றிய உரிமைகளைப் பற்றி தெரிந்துகொள்வதற்கு இந்த இரு துறைகளும் முக்கிய இலாகாக்களாக இயங்கி வருகின்றன. ஆனால் இந்தத் துறையிலே இருக்கக் கூடிய ஊழல்களின் காரணமாக, நல்ல முறையில் செயல்படாததன் காரணமாக ஏழை விவசாயிகள் எவ்வளவு பெரிய கஷ்டங்களுக்கு உட்படுகிறார்கள் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இந்த கிராம ரெக்கார்டுகளை (வில்லேஜ் அக்கவுண்ட்ஸ்), என்று சொல்லப்படுபவை ஒழுங்காக வைக்கப்படாத காரணத்தால் சரியான முறையிலே இன்று விவசாயிகள் வாழ முடியாமல், கோர்ட்டுகளில் ஏறி இறங்கக் கூடிய சூழ்நிலை இன்றைக்கும் இருந்துவருகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு விவசாயி 20 ஆண்டுகளாக நிலத்தை உழுது பயிரிட்டு வந்தாலும்கூட, திடீரென்று ஒருவன் வந்து அந்த நிலத்தின்மீது “எனக்குத்தான் பாத்யம் இருக்கிறது, உரிமை இருக்கிறது” என்று சொன்னால், உடனே அவன் நீதி மன்றத்திற்குச் செல்கிறான். விவசாயியும் நீதி மன்றத்திற்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அங்கே சென்று தன்னுடைய பாத்தியத்தை நிர்ணயிக்கக்கூடிய உரிமையை பெற விவசாயிக்கு இருக்கிற ரெக்கார்டு எல்லாம், கர்ணம் கொடுக்கக்கூடிய ரெக்கார்டு அல்லது அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய ரசீதுகள் தான்.

அண்மையில் மூன்று ரசீதுகளை தயார் பண்ணவேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்திரவிட்டிருக்கிறது. அந்த உத்திரவிற்காக உண்மையிலேயே விவசாயிகள் நன்றி கூறுகின்றார்கள். ஆனால் அந்த ரசீதிலே எந்த நிலத்திற்கு வரி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காண்பதற்கு சர்வே நெம்பரைப் போடுவது இல்லை. அதன் விளைவு என்ன? 20 ஆண்டுகளாக வரி கட்டியிருக்கிறேன் என்பதைக் காட்டி வரி கட்டிய ரசீதுகளைக் காண்பிக்கிறான். நீதி மன்றத்தில் எதிர் தரப்பு வழக்கறிஞரின் முதல் கேள்வி, “இந்த ரசீதுகளின் மூலம் செலுத்தப்பட்டிருக்கும் வரி எல்லாம் தாவா நிலத்திற்குத்தான் கட்டப்பட்டது என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?” என்பதுதான். அந்த ரசீது அதைக் காண்பிக்காது. இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய அந்த முறையிலே ரசீதுகள் எந்த எந்த நிலங்களுக்கு விவசாயி வரி கட்டியிருக்கிறான் என்பதைக் காட்டுவதற்கு வழிவகை செய்யப்படவில்லை. இதன் விளைவு என்ன? ஏழை விவசாயிகள் 20 ஆண்டுகளாக தங்கள் அனுபவித்து வந்த நிலத்தைக்கூட தங்களையே நிலம் என்று நீதி மன்றத்திலே நிரூபிக்க முடியாத சூழ்நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அரசாங்கம் உணர்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரிதான் ஹெரிடிட்டரி வில்லேஜ் ஆபீஸர் என்று சொல்லப்படுகிற பரம்பரை பாத்தியத்தை உள்ளவர்களைத்தான் கிராமாதிகாரிகளாக நியமிக்க வேண்டுமென்று பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலே இருந்து வந்தது. இன்றைக்கும் நம்முடைய அரசாங்கம் இதைப் பின்பற்றி வருகிறது. 1950-லே காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் சார்பிலே நியமிக்கப்பட்ட லேண்ட் ரிபாமைட் கமிட்டி ஆராய்ந்து

25th March 1963]

[திரு. எஸ். மாதவன்]

தன்னுடைய தெளிவான கருத்துக்களைக் கூறி இருக்கிறது. இந்தப் பரம்பரைப் பாத்தியம் இருக்கிற காரணத்தால் ஊழல்கள் மலிந்து இருக்கின்றன. இதை மாற்றுவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறது? மாற்றினால் என்ன குறை ஏற்பட்டுவிடும்?

கிராம கர்ணத்திற்கு 30 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். கிராம முன்சீபுக்கு அதைவிடக் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். ரூபாய் 25 தான் கொடுக்கிறார்கள். இதன் விளைவு என்ன? இந்த அரசாங்கம் மறைமுகமாக லஞ்சம் வாங்கலாம் என்று ஆதரிக்கின்றதா? இவர்களிடம் ஏராளமான அதிகாரங்களைக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்குப் பரம்பரை பாத்தியதை என்று சொல்லக்கூடிய காரணத்தாலும், சம்பளம் குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலும் எவ்வளவு ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன? 1950-ல் இதை மாற்றுவதற்கு யோசனை சொன்ன கமிட்டியின் சிபாரிசுகள் ஏன் புறக்கணிக்கப்பட்டன? மாற்றுவதற்கு தயங்குவதற்கு காரணமென்ன?

அண்மையிலே இந்தியத் தலைமை நீதி மன்றம் இந்தப் பரம்பரை பாத்தியதைத் தத்துவம் செல்லாது என்று தீர்ப்பு வழங்கி இருக்கிறது. அதன்படி, 1949-ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னால், பரம்பரை பாத்தியத்தின் அடிப்படையில், எந்தக் கிராம அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்த உத்தரவு சொல்லாது என்ற முடிவுதான் இந்தியத் தலைமை நீதி மன்றத்தினுடைய தீர்ப்பிலிருந்து தெரிய வருகிறது. இந்த உத்தரவைப் பெற்ற பின்னராவது, நீதி கிடைத்த பின்னராவது, பரம்பரை பாத்தியத்தை நீக்கிவிட்டு, முழு நேர ஊழியர்களாக கிராம அதிகாரிகளை நியமிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துவிட்டது, எடுக்க முயற்சிக்கிறது என்று பார்த்தால், “மீண்டும் இதே பரம்பரை உத்தியோகத்தை வேறு முறையில் அமைக்கலாமா என்று யோசிக்கிறோம்” என்ற குறிப்பைத்தான் காண்கிறோம். இந்த உத்தியோக முறையை நீக்கி விட்டு, அதற்குப் பதிலாக புதிய ஒரு அமைப்பை, புதிய ஒரு மெஷினரியை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று 1950-ஆம் ஆண்டில் அரசாங்கம் நியமித்த கமிட்டி கூறியும்கூட, அந்த யோசனையை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாமலிருப்பதால் எவ்வளவு பெரிய சங்கடம் மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அரசாங்கம் உணர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. ந. சண்முகசுந்தரம் தலைமை.)

1950-ஆம் ஆண்டில் நியமிக்கப்பட்ட ஸாண்டு ரிபார்மஸ் கமிட்டி இன்னொரு கருத்தைக் கூறியிருக்கிறது. புதிய முறையில் கிராம அதிகாரி அமைப்பை நிர்மாணிப்பதற்கு முன்னால், அந்த அமைப்பை முழுவதுமாகப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்ற ஒரு கருத்தைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு யோசனை கூறியிருக்கிறது. அந்தக் கருத்தை இந்த அரசாங்கம் ஏன் ஏற்கத் தயங்குகிறது? பஞ்சாயத்து மன்றங்கள் இன்றைக்கு ஏராளமான வரிகளை வசூலிக்கின்றன. அதேபோல, இந்த நில வரியையும், அவர்களே வசூலித்து, நிலங்கள் சம்பந்தப்பட்ட அத்தனை ரிகார்டுகளையும் பஞ்சாயத்துக்களின் பொறுப்பில் கொடுக்க ஏன் இந்த அரசாங்கம் முயலக்கூடாது? அதனால் என்ன பாதகம் வந்து விடும் என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறது? பஞ்சாயத்து மன்றங்களிலே இந்த அதிகாரங்களைக் கொடுத்துவிட்டால் ஒரு நன்மை கூட உண்டாகும். அதாவது, ஒவ்வொரு ஊருக்கும் ஒரு வரைபடம் (ஸர்வே மேப்) தயாரிக்கும் உரிமை பஞ்சாயத்துக்குக் கிடைக்கும். ஒரு பஞ்சாயத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ஊரிலுள்ள ஒவ்வொரு சிறு நிலம்கூட யார் யாருக்குப் பாத்தியம் என்பதை ரிகார்டு பூர்வமாகத் தயாரித்துவிடலாம். அப்படித் தயாரித்துவிட்டால், சாதாரண ஏழை, எளிய மக்களுக்கு இந்த நிலம் எணக்குத்தான் பாத்தியம் என்று உரிமை பெறக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படும். அந்தச் சூழ்நிலை இல்லாவிட்டால், ஒவ்வொன்றிற்கும் நீதிமன்றம் ஏறி இறங்கும் சூழ்நிலை இந்த நாட்டில் இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். அதை உணர்ந்தாவது இதை மாற்றியமைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி செய்யவேண்டும்.

[திரு. எஸ். மாதவன்] [25th March 1963]

இந்த மானியத்தின் மீதுள்ள குறிப்பில், வரி பாக்கிகள் அதிகமாக நிற்கின்றன என்று காணப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? இராம நாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு முறை இங்கே பேசும்போது, “திருப்பத்தூர் தாலுகாவில் ஏராளமான வரி பாக்கிகள் இருக்கின்றன, இதற்குக் காரணம் அந்தப் பகுதி மக்கள் ஏதாவது ஒரு காரணத்தைக் கூறி வரி கட்டுவதிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சிக்கிறார்கள்” என்ற கருத்தை அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் கொடுத்த தகவலை வைத்து அமைச்சர் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கருத்திலே எவ்வளவு தூரம் உண்மை இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், பாக்கி உயர்ந்திருக்கக் காரணம் என்ன என்பதைத் தனியாக ஆலோசிக்க வேண்டும். பல காரணங்களை நான் கூற முடியும். ஆனால், ஒரே ஒரு காரணத்தை மட்டும் நான் இங்கே சொல்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அடிக்கடி பருவ மழை தவறியிருக்கிறது. அதனால் யார் எந்த பசலிக்கு வரி கட்டுவது என்ற நிர்ணயம் இல்லாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. காரணம் என்னவென்றால், எங்கே வரி வஜா செய்யவேண்டுமோ, அங்கே வரி வஜா செய்யக்கூடிய அதிகாரம் அரசாங்கத்திற்குத்தான் இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைக் கலெக்டர் பயன்படுத்துகிறார். அவர்கள் எப்படிப் பயன்படுத்துவது, எங்கே பயன்படுத்துவது என்பதில் கொள்கைக் குழப்பம் இருக்கிறது. ஓர் ஊரில் பருவ மழை தவறியது என்றால், அந்த ஊர்க்குள்ளத்தான் எங்கே பருவ மழை தவறியது, எந்த சர்வே நம்பரில் உள்ள நிலங்களில் விளையவில்லை என்கிற குறிப்பைக்கொடுக்க வேண்டும். குறிப்புக் கொடுத்தால்தான் அரசாங்கம் வரி வஜா செய்ய வேண்டும் என்கிற உத்தரவைப் பிறப்பிக்கிறது. இந்த முறை வெள்ளையன் ஆட்சியில் கொண்டுவந்தது. இதை இன்றைக்காவது மாற்றியமைக்க வேண்டாமா? எந்த நிலம் விளையவில்லையென்றாலும், அந்த நிலச் சொந்தக்காரர் “விளையவில்லை” என்று நிரூபித்து வரி வஜா செய்துகொள்ளக்கூடிய உரிமையைச் சட்டரீதியாக மக்களுக்கு ஜனநாயக ஆட்சியிலாவது கொடுக்க வேண்டாமா? ஸ்கீம் ஆஃப் ரெமிஷன் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஏற்பட்டது. அந்தக் காரணத்தால் அதை வேண்டாமென்று நான் சொல்ல வில்லை. அன்றைக்கு அரசாங்கத்திற்கு வரி வஜா செய்யும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டது. ஜனநாயக ஆட்சியிலாவது அந்த நிலை மாற்றியமைக்கப் படவேண்டாமா? பருவ மழை தவறியதன் காரணமாகவோ அல்லது வேறு காரணமாகவோ ஒரு விவசாயினுடைய நிலத்தில் விளைச்சல் ஏற்படவில்லை என்றால், தனக்குச் சட்ட ரீதியாக உள்ள உரிமையைப் பிரயோகப்படுத்தி, வரி வஜா கிடைப்பதற்கு ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் நாம் உரிமை கொடுக்க முன்வர வேண்டாமா? 1950-ஆம் ஆண்டில் காங்கிரஸ் ஆட்சியின் சார்பில் நியமிக்கப்பட்ட லாண்டு ரிபார்ம்ஸ் கமிட்டி தன்னுடைய கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறது. ஸ்கீம் ஆஃப் ரெமிஷன் சட்டபூர்வமாக (ஸ்டாசுடரி பேஸிஸ்) கொண்டுவரப்பட அமுலாக்கப்பட வேண்டும். அப்படிக் கொண்டுவந்தால்தான் நாட்டு மக்களுக்கு அதிலே கிடைக்கும் பலன் அதிகமாகும். யாராவது ஒரு அதிகாரியைப் பொறுத்து வரி வஜா செய்யக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்குமானால், அதனால் மக்களுக்குத் தொல்லைதான் ஏற்படும் என்பதை அந்தக் கமிட்டி சிபார்சு செய்துள்ளது. பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக அந்தக் கமிட்டியின் சிபார்சை இந்த அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளாததற்குக் காரணம் என்ன? அதனால் என்ன தவறு ஏற்படும் என்று இந்த அரசாங்கம் கருதுகிறது என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றே ஒன்றுகூறி என் உரையை முடித்துவிடுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதாகச் சொல்லிப் பல சட்டங்களை உருவாக்கி இருக்கிறோம். ஆனால், அந்தச் சட்டங்கள் செயல்படும் முறையில் நாம் கண்காணிப்பாக இருக்கவேண்டும். அந்தச் சட்டங்களினால் ஏழை விவசாய மக்களுக்குத் தீமை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். சட்டங்கள் இந்த மன்றத்தில் இயற்றப்பட்டதற்குப் பின், நீதி மன்றங்களுக்கு நிலச்சுவான்தார்கள் செல்கிறார்கள். நீதி

25th March 1963] [திரு. எஸ். மாதவன்]

மன்றத்தில் அவர்கள் ஒரு “லீகல் இன்டர்ப்ரடேஷன்” வாங்கி விடுகிறார்கள். சட்டங்கள் விவசாயிகளின் நன்மைக்காக வந்தபோதிலும், நிலச் சவாந்தார்கள் நீதி மன்றங்களில் வெவ்வேறு லீகல் இன்டர்ப்ரடேஷன் பெற்றுவிடுவதன் காரணமாக, விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு உதாரணத்தை மட்டும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட் 1947-ஆம் ஆண்டில் கொண்டுவரப்பட்டது. “ஒரு கிராமம் ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்டின் கீழ் கொண்டுவரப்படும்” என்று அரசாங்கம் நோடிபிகேஷன் செய்கிறது. அந்த ஊரிலுள்ள “விவசாயிகள் நம்முடைய அரசாங்கம், காங்கிரஸ் அரசாங்கம், மக்கள் அரசாங்கம் நமக்காக இந்த வரிக் குறைப்புச் சட்டத்தை இந்தக் கிராமத்தில் கொண்டுவந்துவிட்டது” என்று சந்தோஷப்படுகிறார்கள். ஆனால், உடனே நிலச்சவாந்தார்கள் நீதி மன்றத்திற்குச் செல்கிறார்கள். “1947-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் அரசாங்கம் நோடிபிகேஷன் செய்தது தவறு” என்று நீதி மன்றத்தில் “ஸ்டே” வாங்கிவிடுகிறார்கள். குறைந்த பட்சம் 12 ஆண்டுகளுக்கு உயர் நீதி மன்றம் வரை நிலச்சவாந்தார் செல்கிறார். இதனுடைய விளைவு என்ன? அரசாங்கத்தினுடைய நோடிபிகேஷன் ஸ்டே செய்யப்படுகிறது. வரிக் குறைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகள் வந்தபோதிலும், நீதி மன்றத்தின் உத்தரவு காரணமாக, அந்தச் சட்டம் செயல்படாத சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. 10, 12 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால், “அரசாங்கம் நோடிபிகேஷன் செய்தது தவறு” என்று உயர்நீதி மன்றம் ஒரு உத்தரவைப் பிறப்பிக்கிறது. உடனே என்ன நடக்கிறது? அந்த நிலச் சவாந்தார் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார். “12 ஆண்டுகளாகத் தனக்கு வர வேண்டிய பாக்ஜி வரவில்லை” என்று சொல்லி கோர்ட்டில் தாவா போடுகிறார். “லிமிடேஷன் ஆக்ட்” படி மூன்று ஆண்டுகளுக்குத்தான் பழைய பாக்ஜியை வசூலிக்க முடியும். ஆனால், நம்முடைய அரசாங்கம் வரிக் குறைப்புச் சட்டத்திற்கு 1956-ஆம் ஆண்டு ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்ததன் காரணமாக லிமிடேஷன் ஆக்டை ஓவர்-ஸ்ரல் செய்யும் அளவுக்கு அனுமதி தரப்படுகிறது. வரிக் குறைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் 1947-ஆம் ஆண்டில் நோடிபிகேஷன் செய்தபோதிலும், லிமிடேஷன் சட்டம் பயன்படாது என்ற உத்தரவை அரசாங்கம் பிறப்பிக்கிற நிலை இருக்கிறது. அதன் விளைவாகவும், பத்துப் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக சர்க்காருடைய கவனக் குறைவின் காரணமாகவும், பழைய வாரப் பாக்ஜிகளைக் கேட்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. பி. ஐயராஜ் : தலைவர் அவர்களே, இன்று வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மானியத்தை வர வேற்று நான் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கே கூற முன்வந்துள்ளேன். குறிப்பாக, ரெவின்யூத் துறை மூலமாகத்தான் நம் முடைய அரசாங்கத்திற்கு நிறைய வருமானம் வருகிறது. இத்தகைய வருமானம் எந்த அடிப்படையில் அரசாங்கத்திற்கு வருகிறது. அதனால் நாட்டுக்கு என்ன நன்மை என்பதைப்பற்றி நாம் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோம். அரசாங்கத்தால் நிர்ணயிக்கப்படுகிற வரிகளெல்லாம் கிராமங்களிலிருக்கும் கிராம அதிகாரிகளால் நல்ல முறையில் வசூல் செய்யப்பட்டு அரசாங்கத்திற்கு வந்து சேருகிறது. இந்தக் கிராம அதிகாரிகள் என்று சொல்லக்கூடிய வில்லேஜ் ஆபீசர்கள் அன்னியர் காலத்திலோ அல்லது அதற்கு முன்னாலோ இருந்த சட்ட திட்டங்களின் அடிப்படையில் அமையப்பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை அதிகமாக இருப்பினும் அதற்கேற்ற வகையில் சம்பளம் அமையாமல், அவர்களுக்குச் சம்பளமும் மற்ற வருவாயும் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக முன்பெல்லாம், அதாவது நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வராததற்கு முன்னால், மிராசுதார்கள் ஓரளவு அவர்களுக்கு மறைமுகமாக ஏதாவது தந்தகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததற்குப் பிறகு, கிராம அதிகாரிகளுக்கு வருவாய்க் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராமத் தலைவருக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கும் சம்பளம் 17 ரூபாயாகவும், பஞ்சாயத்து வேலைக்காகக் கொடுக்கப்படும் ஊதியம் 7 ரூபாயாகவும், ஆக மொத்தம் 24 ரூபாயாக இருக்கிறது. இதேமாதிரி கர்ணத்திற்கு 18 ரூபாயோடு 15 ரூபாய் சேர 33 ரூபாய் வருகிறது.

[திரு. பி. ஜயராஜ்] [25th March 1963]

இதர படிக்களைக் கணக்கிட்டால், கிராமத் தலைவருக்கு 32 ரூபாயும், கர்ணத்திற்கு 45 ரூபாயும் கிடைக்கிறது. கிராமாதிகாரிகளுக்கு இந்த சம்பளம் போதுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த அதிகாரிகள் மிராசதார்களிடமோ மற்றவர்களிடமோ வருவாய்க்குப் போய் நிற்கவேண்டிய அவசியம் இருக்கலாமா என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். கிராமாதிகாரிகளுக்கு நல்ல முறையில் சம்பளம் வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு அடிப்படைக் காரணம் கிராமாதிகாரிகள் தான். சர்க்காருடைய முக்கிய காரியங்களைக் கவனிக்கக்கூடிய பொறுப்பில் கிராமாதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள்.

10-10
a.m.

அத்தகைய கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய கிராமாதிகாரிகளுக்கு நல்ல வசதியைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே, வரப் போகிற மசோதாவின் மூலம் கிராமாதிகாரிகளுக்கான நல்ல பல வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கான வழிவகைகள் செய்து கொடுக்கப்படும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். லோயர் டிவிஷன் கிளார்க் அளவுக்கு அவர்களுடைய சம்பளம் உயர்த்தப்படலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் கிராமாதிகாரிகளின் எண்ணிக்கையும் ஓரளவு குறைக்கப்படலாம் என்று தெரிகிறது. அவ்வாறு எண்ணிக்கையை குறைப்பதன் காரணமாகப் பாதிக்கப்படாத முறையில், அவர்களுக்கும் அங்கு இருக்கின்ற கடைநிலை ஊழியர்களுடன் இணைத்து வேலை கொடுப்பது பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இன்று நில உச்ச வரம்புச் சட்டம், தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாய வரச் சட்டம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் பண்ணையாட்களுக்கும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் ஓரளவு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. இருந்தாலும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் சட்டத்தால் ஓரளவுக்கு நன்மை இருந்தாலும், மிராசதார்கள் நினைத்தால், விரும்பினால், பண்ணையாட்களுக்கு 150 ரூபாய் பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அவர்களை நீக்கி விடலாம் என்ற ஷரத்து இருக்கிறது. இந்த ஷரத்தின் காரணமாகப் பண்ணையாட்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இந்த ஷரத்தை வைத்துக்கொண்டாலும் கூட, பண்ணையாட்களை அவ்வாறு நீக்கும்போது கொடுக்கப்படுகிற தொகையை 300 ரூபாய் அல்லது 400 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்தினால் நல்லதாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள், குத்தகைதாரர்கள், சாகுபடியாளர்கள் 60—40 சட்டத்தின் காரணமாக நன்மை அடைந்திருந்தாலும் கூட, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் விவசாயிகளும், குத்தகைதாரர்களும் ஏராளமான அளவில் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். நெல்லை அளந்து கொடுத்த பிறகு ரசீது தருகிறேன் என்று சொல்லி, பின்னால் அவர்களுக்கு ரசீதைக் கொடுக்காமல் நயவஞ்சகமாக, சூழ்ச்சியாக அவர்களை அப்புறப்படுத்தி விடுகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தாமல் சட்டம் அமைய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் புறம்போக்கு நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமான கோரிக்கை. அரசாங்கம் அது பற்றிக் கவனித்து அந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார் : தலைவர் அவர்களே, நில வருவாய்த் துறை மாணியக் கோரிக்கையின் பீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை மாவட்ட அதிகாரிகள் பொது ஜனங்களிடத்தில் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாவட்ட அதிகாரிகள் சற்றுப் பயணம் செய்யும் காலங்களில் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் சந்திக்க வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்னும் காரணத்தினால் அவர்களுடைய நாள் குறிப்பை சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக்

25th March 1963] [திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று வட்ட அதிகாரிகளும் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள். அவர்கள் பணி செய்ய வேண்டிய பரப்பளவு வேலைகளின் ஜவாப்தாரிதனம் அதிகமாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு வாசனை வசதி (ஜீப் வசதி) செய்து கொடுத்தால் அவர்களுடைய பணிகளை நல்ல முறையில் புரிவார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக தர்மபுரி வட்டத்தில் இவ்வாண்டு வேர்க்கடலை, நெல் பயிர்களுக்கு நோய் விழுந்து மிகவும் சேதமேற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்துள்ள கடன்களை வசூலிப்பதைத் தள்ளி வைப்பதோடு வரி வஜா செய்ய அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப் பணியாளர்களைப் பொறுத்தவரையில், கிராமாதிகாரிகள் கௌரவ உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக அரசாங்கம் கருதி வருகிறார்கள். அவர்கள் ஊதியத்திற்காக வேலை செய்யவில்லை என்பது அரசாங்கம் நன்கு அறியும். அப்பேர்ப்பட்டவர்களை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருந்தும் கௌரவமான முறையில் அவர்கள் நடத்தப்படுவதில்லை என்ற புகார்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். இம்மாதிரி நேராத வண்ணம் அதிகாரிகளுக்கு அரசாங்கம் அறிவுறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமாதிகாரிகளின் நிலைமையைப் பற்றி இது வரையில் அரசாங்கத்தில் ஒரு முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையிலே அவர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி 1964-ஆம் வருஷத்திலே நிர்ணயிக்கப்படும் என்று கூறியுள்ளார்கள். அச்சமயத்தில் நல்ல முறையில் அவர்களுக்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமாதிகாரிகளும், சிப்பந்திகளும் சேர்ந்து சுமார் 50,000 க்கு மேல் இம்மாநிலத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காகச் சட்டசபையில் ஒரு ஸ்தானம் கூட ஒதுக்கப்படவில்லை. அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல யாரும் முன் வருவதில்லை. அவர்களுக்குச் சட்டசபையில் ஒரு ஸ்தானம் ஒதுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமாதிகாரிகள் குறைகளில் சிலவற்றை அரசாங்கம் நிவர்த்தித் திருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. இன்னும் பல குறைகள் இருக்கின்றன. அவர்களுடைய முக்கியமான குறைகளைப் பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசித்து அவற்றை நிவர்த்திப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஹிந்து ரிஸிஜியஸ் சேரிடபிள் என்டென்மென்ட் துறையைக் குறித்தச் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தில் சிறு வருமானமுள்ள கோயில்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. அந்தக் கோயில்கள் எல்லாம் படு மோசமான நிலையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதைப் பற்றி சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அதிகாரிகளுக்கு எத்தனையோ முறை புகார் செய்தும் விசாரிக்காமலேயே விட்டு விட்டார்கள். நீதி நிர்வாகம் இரண்டும் அறநிலைய ஸ்தாபனத்தாரிடம் இருப்பது மிகவும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. ஏனெனில் இரண்டு அதிகாரங்களும் ஒரிடத்தில் இருப்பதால் பொதுஜனங்களுக்குக் கோவில்களின் சொத்து விஷயமாய் நிதி கிடைக்காது என்று ஜனங்களிடையே பரவி இருக்கிறது. அதோடு கோவை, சென்னை, மதுரை இம் மூன்று இடங்களுக்கும் பொது மக்கள் போய் கோவில்களின் விஷயமாய் தங்கள் குறைகளைச் சொல்லிக்கொள்ளவோ, அல்லது டெபுடி கமிஷனர்களிடம் கோவில்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட கேஸ்களை நடத்த முடியாத நிலையில் இருப்பதால் நிதித் துறையை அந்தந்த ஜில்லா முன்சிப் கோர்ட்டுகளுக்குக் கொடுத்தால் பொது மக்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும். கோவில்களுக்குத் தர்ம கர்த்தாக்கள் நியமனம் செய்கிறார்கள். எந்த முறையில் செய்கிறார்கள் என்றால் இன்ஸ்பெக்டர் யாரைச் சிபார்சு செய்கிறாரோ அவரை ஏரியாக் கமிட்டியில் நியமனம் செய்கிறார்கள். இம் முறையை மாற்றி தர்மகர்த்தாக்களை நேரடியாக மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்

[திரு. ரா. சு. வீரப்ப செட்டியார்] [25th March 1963]

பட வேண்டும். அல்லது கோவில் பரிபாலனத்தை பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்புவிக்க முன்வரவேண்டும். மோட்டார் வண்டிகளின் பராமரிப்பு நிலையம் சேலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையத்தில் அரசாங்க வண்டிகளை ரிப்பேர் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதோடு அது நல்ல முறையில் சேவை செய்யவில்லை என்ற புகார்கள் வந்திருப்பதால் இது நல்ல முறையில் இயங்க அரசாங்கம் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

*திரு. எ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் கோபி தாலுகா ஒரு டிவிஷன், ஈரோடு தாலுகா ஒரு டிவிஷன். இரண்டிற்கும் சேர்த்து டெவலப்மெண்ட் தாசிஸ்தார், ரீஹாபிலிட்டேஷன் தாசிஸ்தார் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஹரிஜன இலாகா தாசிஸ்தார் கோவையில் இருக்கிறார். இவர்களுக்கு இந்த டிவிஷன்கள் பூராவும் சுற்ற வேண்டுமானால் சுமார் 80 மைல் தூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எங்கள் ஜில்லாவில் நாலேந்து டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. அங்கு இதுமாதிரி 9 தாசிஸ்தார்களுக்கு குறைவில்லாமல் இருக்கலாம். ஆகவே ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒரு தாசிஸ்தாரை நியமித்து அவர்களின் கீழ் ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரைப் போட்டு டெவலப்மெண்ட் வேலை, ரீஹாபிலிட்டேஷன் வேலைகள், ஹரிஜன இலாகாவின் வேலை இவற்றை அவர்களிடம் கொடுத்தால் யூனியன் சேர்மன் சேர்மன் அங்கத்தினர்கள் இவர்கள் அவர்களிடம் சென்று வேலைகளைச் சீக்கிரத்தில் செய்யச் சொல்லலாம். துரத்தில் இருப்பதால் அவர்கள் ஒரு தடவை வர மூன்று நான்கு மாதங்கள் ஆகின்றன. ஒரு தாலுகாவிற்குள் இருந்தால் 30 மைல்களுக்குள்ளே இருக்கும். அதற்குள் சுற்றி வரலாம். அதன் காரணமாக அவர்களை அடிக்கடி சந்தித்து வேலைகளை சீக்கிரத்தில் செய்யச் சொல்ல வசதியாக இருக்கும். அவர்களும் அடிக்கடி வந்து பார்த்து காரியங்களை விரைவில் செய்யவும் ஏதுவாக இருக்கும். அதோடு டி. ஏ. போன்றவைகளும் அதிகமாகாது. ஆகவே இதை அமைச்சர் அவர்கள் யோசித்து ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் இந்த அடிப்படையில் ஒரு தாசிஸ்தாரை நியமிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்போது சிறு நீர்பாசன திட்டங்களை பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆவதற்கு முன்பு பிளாக் டெவலப்மெண்டு ஆபீசாக இருக்கும்போது ஆண்டுக்கு சுமார் 60,000 ரூபாய் வரையில் தான் செலவு செய்யப்பட்டு வந்தது. ஆனால் இப்போது யூனியன் ஆன பிற்பாடு 4 லட்சம் ரூபாய் வரை ஆண்டு தோறும் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது ஹைவேஸ் சூப்பர்வைசர்கள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் கீழ் மைனர் இன்ரிகேஷன் ஓவர்சியர்கள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த மைனர் இன்ரிகேஷன் ஓவர்சியர்களுக்குப் பதிலாக யூனியனில் இருக்கிற வேலைகளை இரண்டாகப் பிரித்து இரண்டு சூப்பர்வைசர்களைப் போட்டால் சீக்கிரம் வேலைகள் நடக்கும். அப்போது அவர்கள் சிறிய நீர்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் நன்கு வேலை செய்ய முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமங்களில் ஏழை விவசாயிகள் கர்ணத்திடம் சென்று உரம் I.M.S. லோன் போன்றவைகளை வாங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்போது கிராம சேவகர்களுக்கு சர்வே டிரெய்னிங் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களை அஜ்மாஷ் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களாக போட்டால் சாகுபடி ரிஜிஸ்டர் உரம் வாங்க வைத்துக் கொள்ளவும் சர்ட்டிபிகேட் போன்றவை கொடுக்கவும் வசதியாக இருக்கும். அதோடு அஜ்மாஷ் டெப்டி தாசிஸ்தாரை யூனியனோடு இணைத்தால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதில் தகராறு ஏற்படும்தோது அவற்றைத் தீர்த்து வைக்க வசதியாக இருக்கும். கிராம சேவகஸ் மேல் அஜ்மாஷ் டெப்டி தாசிஸ்தார் இருந்தால் அவர்களிடம் வேலை வாங்கவும் சௌகரியமாக இருக்கும். அடுத்தபடியாக, 1961 ஜூலை மாதத்தில் எங்கள் தாலுகா வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டது. லோயர் பவானி வாய்க் காலில் வருகிற தண்ணீருடன் பக்கத்திலுள்ள பெரும் பெரும் பள்ளங்களிலுள்ள தண்ணீரும் வந்து சேரும் போது வெள்ளத்தால் பெரும்

25th March 1963] [திரு. ஏ. கூ. காளியப்ப கவுண்டர்]

பாதகம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அப்பள்ளங்களை குளங்களாக கட்டினால் வெள்ளத்தால் ஏற்படுகிற சேதம் குறைய வாய்ப்பு ஏற்படும். ஷெட்யூல் வகுப்பினருக்கு கொடுக்கும் மதிப்புள்ள பூமிகளை மார்க்கட் மதிப்பு அனுசரித்து வசூலிக்கலாம் என்றிருக்கிறது. ஷெட்யூல் வகுப்பினர் கந்தாயம், தண்ணீர் தீர்வை கட்ட கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு இதை இலமாகக் கொடுக்கும்படி இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக, எங்கள் லோயர் பவானியில் இருக்கும், லஸ்கர்களை யூனியனோடு இணைத்து விட்டால் செளகரியமாக இருக்கும். ஹைவேஸ் சூப்பர்வைசர்களை யூனியனோடு இணைத்திருப்பது போல் இந்த லஸ்கர்களுடும் யூனியனோடு இணைத்து விட்டால், எங்களைப் போன்ற சேர்மன்கள் தண்ணீர் சரியானபடி விநியோகிக்கச் சொல்ல செளகரியமாக இருக்கும். உதாரணமாக நாலேந்து மாதங்களுக்கு முன்னர் எங்கள் லோயர் பவானியில் உள்ள அவலிஸ்டென்ட் என்ஜினியர், எக்ஸிக்யூட்டிவ் என்ஜினியர் இவர்கள் ஊட்டியில் ஒரு கான்பரன்ஸ் இருப்பதாகச் சொல்லிப் போய்விட்டார்கள். அப்போது லஸ்கரால் தண்ணீர் சரியானபடி விட்டவில்லை. அலிண்டென்ட் என்ஜினியர் வந்த பிறகு அவரிடம் சொல்லி பின்னர் தண்ணீர் விடப்பட்டது. அப்படி சரியானபடி காலத்தில் தண்ணீர் விடாததால் சில இடங்கள் வரண்டு போய்விட்டன. இப்போது புறம்போக்கு நிலங்கள், கிராமச்சாலைகள் இவைகள் சரியானபடி இல்லாத தனிமார் அனுவித்து வருகிறார்கள். அவற்றை சர்வே செய்ய ஆறு மாதம் அல்லது ஒரு வருடம் யூனியனோடு இணைத்து ஒரு சர்வேமென்ட் போட்டால் அந்தந்த இடங்களில் உள்ள இடேரிகள், புறம் போக்குகளை அளந்து கல் நட்டு கிராமப்புஞ்சாயத்தினிடம் ஒப்படைக்க வசதியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. வெ. எல்லம் நாயுடு : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்று நமது பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜில்லா மட்டத்திலே நமது ரெவின்யூ அதிகாரிகளும், தாலுகா மட்டங்களிலேயுள்ள அதிகாரிகளும் பொதுமக்களோடு நல்ல முறையிலே தொடர்பு கொண்டு அவர்களுக்குரிய பணியைச் செய்து வருவதைக்கண்டும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அந்த முறையிலே ரெவின்யூ இலாகாவிலே கீழ் மட்டத்திலேயுள்ள கிராமப் பணியாளர்களிடத்தில் நாம் சற்று கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்றுக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கிராமத் தலைவர்களுக்கும், ஊழியர்களுக்கும் தற்போது கொடுக்கப்படும் ஊதியம் மிக மிகக் குறைவென்று சொல்லப்பட்டது. அதைத்தான் நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமத் தலைவர்களுக்கு 25 ரூபாயும், கர்ணத்திற்கு 30 ரூபாயும், கிராம ஊழியர்களுக்கு 22 ரூபாயும் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதோடு பஞ்சாயத்து வேலைகளுக்காக ஓரளவு சிறிய தொகை கொடுக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையை வைத்துக் கொண்டு கிராமத் தலைவர்களாக இருந்தாலும் சரி, கிராம ஊழியர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுடைய வாழ்க்கையை எவ்வாறு நடத்த முடியுமென்பதை யோசித்துப்பார்த்தால், அதை எந்த முறையில் யோசித்தாலும், சரியானதாகத் தென்படவில்லை. அவர்களை ஒன்று முழு நேர ஊழியர்களாக மாற்றி விட வேண்டும், அல்லது அவர்களின் சம்பளத்தையாவது அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்—ஆண்டொன்றுக்கு என்று நினைக்கிறேன்—பயணப்படியை எடுத்துக் கொண்டால், 12 மைல் வரையிலும் 15 ரூபாயும், 20 மைல் வரையிலும் 20 ரூபாயும் 20 மைல்களுக்கு மேற்பட்டால் 25 ரூபாயும் கொடுக்கப்படுகிறது. இதையும் யோசித்து அதிகப்படுத்துவது நலமாக இருக்கும்.

அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு கல்விச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக மேலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சலுகை உயர்நிலைப் பள்ளி வரையிலும் என்று சொல்கிறார்கள். எந்தக் கிராம ஊழியர்களுடைய பிள்ளையாவது உயர்நிலைப் பள்ளி வரையிலும் படிக்க வசதி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் மிக மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. விவசாய அமைச்சர்

[திரு. வெ. எல்லம நாயுடு] [25th March 1963]

அவர், கிராம ஊழியர்களின் பிள்ளைகளுக்குப் படிக்க விருப்பம் இருந்தால் கல்லூரி வரையில் இலவசமாகக் கல்வி சலுகை அரசாங்கம் கொடுப்பது நலமாக இருக்குமென்று அடிக்கடி சொல்லி வருகிறார்கள். அந்த வகையிலே மற்றெல்லா கிராம ஊழியர்களுடைய குழந்தைகளும் நன்குபடித்து உயர்கர அதிகாரிகளாகவும் இந்த நாட்டை ஆளக்கூடிய அமைச்சர்களாகவும் வரவேண்டுமென்பதுதான் நமது அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அந்த நோக்கம் சீரிய முறையில் நடைபெற அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் யுக்கதானுசார மானியங்கள் ஆண்டொன்றுக்கு எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் சேர்த்து 35,000 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. இதைச் சற்று அதிகப்படுத்தி 50,000 ரூபாயாக கொடுத்தாலும்கூட நல்ல முறையிலே கிராமங்களிலே அவர்களுடைய பணியைச் செய்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அதையும் யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தித் திட்டத்திலே பதிய கிணறுகள் வெட்ட உதவித் தொகை கொடுப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 2,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு அதிலே 500 ரூபாய்க் க மேற்படாமல் உதவித் தொகையாக கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மீதித் தொகை கடனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. இத் தொகை குறுகிய காலத்தில் வசூலிக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடனை உபயோகித்து வெட்டப்படும் கிணறுகளால் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் அவர்கள் பயனை அடைய முடியும். ஆகையால் கிணறுகள் வெட்டுவது போன்றவைகளுக்காகக் கொடுக்கப்படும் கடனின் பத்தாண்டுகளில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயிப்பது நலமாக இருக்கும்.

“அதிகக் கிணறுகள் வெட்ட மானியம்” என்ற தலைப்பில் துணைக் கிணறுகள் (துணை ஊற்றுக் கிணறுகள்) ஒன்றுக்கு 6,000 ரூபாய் கடனாக வழங்கப்படுகிறது. அந்தச் செலவில் 10 சதவிகிதம் மானியத் தொகையாகக் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மானியத்தைக் குறைந்த பட்சம் 1,000 ரூபாயாகக் கொடுத்து அல்லது செலவில் 15 சதவிகிதம் உதவித் தொகையாக கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

வடி முனைக் கிணறுகள். இந்த முறை அதிகமாக இயங்குவதாகத் தெரியவில்லை. இந்தத் துறையிலும் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தி அதிகப்படி கிணறுகளை அமைத்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குழாய்க் கிணறுகள். இந்த முறை மிகச் சிறந்த முறை. இது செயல் முறையில் மிகவும் தாமதமாக இயங்கி வருகிறது. இக்கிணறுகளில் நீரைப் பயன்படுத்தும் ரயத்துக்களிடமிருந்து ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூ. 22.50 வீதத்தில் வசூலிக்கப்படுமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொகையானது ஆண்டு ஒன்றுக்குக் கொடுத்து ஒரு போக விவசாயத்திற்கா என்பது சரியாகத் தெளிவு படுத்தப்படவில்லை.

மானில் வீட்டு வசதிச் சபைக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்வது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக நிலங்களின் விலை அதிகமாகப் போகாமல் இருக்கும்போது நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து கொள்ள வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் விவசாயத்திற்குத் தகுதியான நிலங்களாக இல்லாமலிருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் விவசாயத்திற்குப் பயன்படக்கூடிய நல்ல நிலங்களை எல்லாம் நாம் நில ஆர்ஜிதம் செய்து எடுத்துவிடுகிறோம். அதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி தவிர்ப்பதோடு கூட நாம் அப்படிப்பட்ட நிலத்தை எடுக்காமல் வீட்டு விட்டாலே நலமாக இருக்கும். பெரிய நகரங்கள் வேகமாக வளர்ந்து வருகின்றன. உதாரணமாக கோவைக்குகாமையிலுள்ள கவுண்டன்பாளையம் என்ற இடத்தில் வீட்டு வசதி சபைக்காக எடுப்பதாக இருந்த நிலத்தை அமைச்சர் அவர்கள் மனது வைத்து அந்த நிலம் விவசாயத்திற்குத் தகுதியான நிலமாக இருப்பதால் அதை அப்படியே விட்டு விட்டார்கள்,

25th March 1963]

[திரு. வெ. எல்லம நாயுடு]

அங்குள்ள விவசாயிகள் அதிகமான பணம் வருகிறது என்ற காரணத்திற்காக நிலத்தை விற்பதற்குத் தலையிட்டு விற்று வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலங்களை குடியானவர்களும் கூட விற்காமல் இருப்பதற்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து விவசாயத்தை வளர்க்க ஊக்க மளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுச் கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. பி. முருகையன் : தலைவர் அவர்களே, இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கை மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மானியமானது மிக மிகத் தேவைப்படக்கூடியதும், முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததுமாக நம் நாட்டிலே கருதப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட மானியத்தின் மீது நடைபெறுகிற விவாதத்திலே கிராமத் தலைவர்கள் செய்கிற சில தகராறுகளை எடுத்துக் காட்ட நான் ஆசைப்படுகிறேன். குறிப்பாக தென்னாற்காடு மாவட்டத்திலே திண்டிவனம் தாலுகா பகுதியில் ஒலக்கூர் என்ற ஊரில் ஒரு கிராமத் தலைவர் இருக்கிறார். அவர் 1370 பசலிக்கு ஒரு பெண்ணிடம் நிலவரியாக 15 ரூபாய் வசூல் செய்து அந்த 15 ரூபாய்க்கு ரசீது கொடுக்காமல் 10 ரூபாய்க்கு மட்டுமே ரசீது கொடுத்து விட்டு மீதமுள்ள 5 ரூபாய்க்கு ரசீது அவர் கொடுக்க மறுத்திருக்கிறார். மின்பு தகராறு ஏற்பட்டதன் மேல் அந்த 5 ரூபாயை எந்தச் சர்வே நெம்பருக்கு வரவு வைக்க வேண்டுமோ அதற்கு வரவு வைக்காமல் வேறொரு சர்வே நெம்பருக்கு வரவு வைத்திருக்கிறார். இதற்கெல்லாம் காரணம் கிராமத் தலைவர்களுக்குத் தகுந்த சம்பளம் கொடுக்கப் படாததுதான் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமத் தலைவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக்கி அவர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட சம்பள விதித்ததை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

10-30
a.m.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியை பொறுத்த வரையில் சில கிராமங்களில் கிராமத் தலைவர்கள் சென்று நிலவரி வசூலிக்கும் நேரத்தில் பட்டா ஒன்றுக்கு இரண்டு அல்லது வாங்கக் கூடிய நிலையில் அப்பகுதி மக்கள் எமாற்றப்படுகிறார்கள். இரண்டாவது வாங்கப்படுகிறதே அல்லாமல் தனியாக அவர்களுக்குப் பட்டா செய்து தருவது இல்லை. ஐயமாந்தி அல்லது வேறு சில இடங்களிலோ அல்லது தாலுகா அலுவலகங்களிலோ சென்று கேட்டால் அவர்களுக்கு உடனடியாக கூடுப்பட்டாவிலிருந்து பிரித்துக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இதனை அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, கூட்டுப் பட்டா இருப்பதைப் பிரித்து தனி நபர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பவர்களுக்கு, அவர்களுடைய கோரிக்கைக்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புதுக்கோட்டை ஒரு தனி நிர்வாகமாக, தனி சமல் தானமாக இருந்து நிர்வாகம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அங்கே எல்லா அலுவலர்களும் இருக்கிற காரணத்தினால் அதைத் தனி மாவட்டமாக ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று செட்டி நாட்டு ராஜா, திரு. முத்தையா செட்டியார், அவர்கள் கூட அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்தார்கள். ஆனால் புதுக்கோட்டை பறக்கணிக்கப்படுகிறது. புதுக்கோட்டையிலே கல்வி, ரிஜிஸ்ட்ரேஷன், போலீஸ் போன்ற மாவட்டத்திற்கு எது எது தேவையோ, அதெல்லாம் இருந்தும் இன்றுவரையில் அது தனி மாவட்டமாக ஆக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவராக இருக்கிற காரணத்தினால் நான் அவரை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டைப் பகுதியை அவர்கள் காலத்திலாவது தனி மாவட்டமாக ஆக்கி, புதுக்கோட்டையை மாவட்டத் தலைநகராக ஆக்கித் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் இனம் குளங்கள் இருக்கின்றன. அதைச் சர்க்கார் எடுத்து, அதற்கு வேண்டிய மராமத்துச் செலவுகளை ஏற்றுக் கொண்டு நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு பி. முருகையன்] [25th March 1963]

புதுக்கோட்டை பகுதியில் வெட்டன்வீடுதிக்கு பக்கத்தில் பொன்னன் விடுதி என்ற ஊரில் மணியக்காரர் வேலை காலி இருந்தது. அதற்குப் பலர் மனுப் போட்டார்கள். அப்போது ஒரு ஹரிஜனமும் மணியக்காரர் வேலைக்கு மனுப் போட்டிருந்தார். அவருக்கு புதுக்கோட்டை உதவிக்க கலெக்டர் உத்திரவு போட்ட பிறகு, அந்த ஹரிசன் வேலையை ஏற்றுப் பார்த்து வந்தார். அவ்வாறு வேலை பார்த்து வந்த நேரத்தில் புதுக்கோட்டை சப் கலெக்டர் ஆபீஸ் சூப்பரிண்டெண்டன்ட் அந்த உத்திரவை ரத்து செய்து, “உமக்குக் கொடுக்க முடியாது” என்று மறுத்து விட்டார். இதை நான் ஏன் கூறுகிறேன் என்றால், உதவி கலெக்டருக்கு அதிக அதிகாரமா அல்லது சூப்பரிண்டெண்டென்ட்டுக்கு அதிக அதிகாரமா என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான் இதை நான் இம்மன்றத்தில் கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இன்னும் ஒரு நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். எங்களுடைய பகுதியிலே காட்டாத்தி என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்திற்குக் கணக்குப் பிள்ளை நியமிக்க வேண்டியிருந்தது. மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரி நியமிக்கிற நேரத்திலே அங்கு இருக்கிற தாலுகா தலைவர் அந்த உத்திரவை அவர்களிடத்தில் கொடுக்காமல் நியமனத்தை நிறுத்தும் அளவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அத்துடன் மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரியிடமே மீண்டும் அப்பீல் போட்டு பின்பு வேலை வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. இதை, நான் என் குறிப்பிடுகிறேனென்றால், இதிலே மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அதிகமா அல்லது தாலுகா தலைமை அதிகாரிக்கு அதிகாரம் அதிகமா என்று தெரிந்து கொள்வதற்காகத் தான் இதை நான் கூறுகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் அங்கே நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதை அமைச்சர் நன்றாகக் கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாவட்ட வளர்ச்சிக் கூட்டத்திற்கு நாங்கள் செல்லும் நேரத்தில் விதைகளுக்குத் துணைக் கேள்விகள் எழுப்பினால், மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்கள் அவைகளை மறுத்து விடுகிறார். மாவட்ட கலெக்டரைப் போய் பார்க்க வேண்டுமானால், பார்வையாளர்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கே இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் மற்றவர்களுக்கு என்ன நிலை ஏற்படும் என்பதைப் பற்றி நான் கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக அங்கு நிலங்களை சர்வே செய்கிற நேரத்திலே, சில தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. இப்போது செட்டில்மெண்ட் செய்து பட்டாக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பட்டாக்கள் கொடுக்கப்படும் நேரத்திலே, ஒருவருக்கு 3, 4 ஏக்கர்கள் இருந்தால் கொடுக்கப்படும் பட்டாக்களில் 2½ ஏக்கர் தான் இருக்கிறது. அதைக் குறித்து கேட்டால், சர்வே செய்கிற போது ஏற்படுகிற தவறு, இதனைத் திருத்துகிறோம் என்று மேலதிகாரிகள் கூறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றி மேலும் இந்த தவறுகள் செய்யாமல் இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக புதுக்கோட்டைப் பகுதியினைத் தனி மாவட்டமாகச் செய்து, புதுக்கோட்டையை மாவட்ட தலை நகரமாக ஆக்கி கொடுக்கவேண்டுமென்று மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எஸ். தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, இன்று ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

“முறை அறிந்து அவாவை நீக்கி முனிவுழி முனிந்து வெஃகும்
இறை அறிந்து உயிர்க்கு நல்கும் இசைகெழு வேந்தன் காக்க”

என்று கம்பராமாயணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு அரசாட்சியானது பேராசையைப் போக்கி, ஆனால் வாங்க வேண்டியவர்களிடத்தில் வரியை வாங்கி, அவற்றைத் தொகுத்து, ஒன்றுமற்ற எழைகளுக்கு வளப்படுத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய பலவழி வகைகளைச் செய்வதுதான் அரசாட்சியின் கடமை என்பது பாட்டின் பொருள்.

25th March 1963] [திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

வள்ளுவப் பெருந்தகையார்—

“இயற்றலும் ஈட்டலும் தொகுத்தலும் தொகுத்த வகுத்தலும் வல்லதரசு”

என்று கூறுகிறார். வருமானம் வரக்கூடிய வழி வனக்களைச் செய்து, அந்த வாய்ப்புக்களிலேயிருந்து வரிகளை வாங்கி, அவற்றைத் தொகுத்து, அந்த தொகுத்த நிதியை ஊதாரிச் செலவு செய்யாமல் நல்ல பல வழிகளிலே செலவு செய்வது அரசாட்சியின் கடமை என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். அதுவும் அல்லாமல்—“ஆறில் ஒன்று கொற்றவர் கடமை கொள்ள” என்று சேக்கிழாரும் கூறுகிறார். ஆக, இவைகளை எல்லாம் நாம் உற்று நோக்கும்போது, நிலவரி என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு வரி இன்றியமையாத ஒரு அம்சம் என்பதை நாம் ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். வரியில்லாமல் ஒரு அரசாட்சி நடத்துவது என்பது இறந்த காலத்திலும், நிகழ் காலத்திலும், எதிர் காலத்திலும் கூட கண்டிப்பாக முடியாது என்பதை இந்த மன்றம் ஒப்புக்கொள்ளும். அதுவுமல்லாமல் போடுகிற வரி, நிலத்திற்குப் போடுகிற வரி அதிகமா, குறைவா என்பது அது வேறு விஷயம். அது நாம் கூட ஆலோசித்துச் செய்யக்கூடிய ஒரு காரியம் ஆனால் நிலத்திற்கு வரியே வேண்டாம் என்று சொல்லுவதை நான் விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் சார்பாக, கண்டிப்பாக அதை நான் மறுக்கிறேன். காரணம் என்ன என்றால், உதாரணமாக கிராமப் பகுதிகளில் கிராம தேவதைகள் என்று ஒவ்வொரு கிராம மத்தியப் பகுதியிலேயும் கோவில்கள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்; அந்தக் கோவில்களிலே ஆண்டுக்கு ஒரு தரம் திருவிழா வரும்; அந்தத் திருவிழாக்களுக்கு அந்தக் கிராம பகுதியில் வாழுகிற ஒரு ஏழையாக இருந்தாலும் சரி, 4 அணு கொடுத்து விட்டால், அந்தக் கோவிலிலே தனக்கு ஒரு பாத்தியம் இருப்பதாக அவர்கள் கருதுவது வழக்கம்; அந்த நிலையை இப்போதும் பார்க்கலாம்; அதே மாதிரி, விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு வரியைக் கொடுத்துவிட்டால் அசாங்கத் திண்டித்தில் தங்களுக்கு ஒரு பாத்தியம் இருக்கிறது, தங்களுக்கு ஒரு பங்கு இருக்கிறது, அந்த வகையிலே, தன்மான உணர்ச்சியை அது காப்பாற்றுகிறது என்று நினைக்கிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்தின் முன்பு விவசாயி என்ற முறையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறைவா, அதிகமா என்பது வேறு விஷயம். வரியே கூடாது என்பதை எதிர்க்கின்ற முறையில் இதைக் கூறிக் கொள்கிறேன்.

அதற்குமேல் நிர்வாகத் துறை என்ற ஒரு அம்சம் இருக்கிறது. அந்த நிர்வாகத் துறை அம்சத்தைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஆங்கிலேய அரசாட்சியால் நாம் அடைந்திருக்கிற நல்ல பலன் என்னவென்றால் இந்த இலர்கா அமைப்பு என்று நான் நினைக்கிறேன். அதிலே சிவப்பு நாடா என்ற முறையில் மிதமாக இயங்குகிறது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அது உண்மையானது. இன்னும் கொஞ்சம் சூட்டிப்பாக, விரைவிலே இயங்க வைப்பது அரசாங்கத்தின் கருத்தாகக் கூட இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதற்காக இந்த இலாகா இயங்குகிற முறையை மாற்றி அமைப்பது என்றால், இப்போது கல்வியிலே கூட வேறு ஒரு கருத்தைப் புகுத்தலாம் என்று ஆரம்பித்து அந்தக் கல்வியினுடைய சீர்கேடான நிலைமையைப் பிரதய்ச்சத்தில் அனுபவிப்பது போல, யோசிக்காமல் சீர்திருத்தம் செய்ய முனைந்தால் பாதகமாக விளையக் கூடிய ஆபத்தும் இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தின் முன்பு தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். சுதந்திரம் கிடைத்த பின்பு இந்த இலாகாவின் நிர்வாகத்தில் செய்த புதுமையான என்று பஞ்சாயத்து யூனியனுடைய அமைப்பு, அதாவது சர்க்கார் இலாகாவிற்கும், பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கும் அன்றாடம் செயல் முறைகளிலே ஒரு இணக்கத்தை ஏற்படுத்தி அதன் வழியாகக் கிராமப் பகுதிகளில் இருக்கிற உண்மையான நிலையை அனுசரித்து நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வேண்டும் என்று அரசாங்க இலாகாக்களையும், யூனியன்களையும் ஒன்றாக இணைத்து இப்போது நல்ல முறையில் செயல்பட்டுக்கொண்டு இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அந்த அளவிலே கவனிக்கும்போது என்னுடைய சிறிய கருத்து என்னவென்றால், நாளாவட்டத்தில் தாலுகா ஆபீஸ்களையே ஒழித்துவிட்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் அந்த கிஸ்தி வசூல் செய்யும் அதிகாரத்தையும் கொடுத்து

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்] [25th March 1963]

விட்டால் மிகவும் நல்ல அமைப்பாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள், நிலவரி வசூல் பூராவாகவும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கே கொடுக்கப்படும் என்று. அப்படி வரும்போது தாலுகா ஆபீஸ் என்று ஒரு தனியான ஒரு நிறுவனம் இருக்க வேண்டுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். சாதாரணமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ரெவின்யூ அதிகாரம் இல்லாததால், அவர்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கும் சில புறம்போக்கு நிலங்களின் கீழ்தி வசூல் செய்வதில் கூட மிக மிக கஷ்டமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு நிறுவனத்திற்கு முழு அதிகாரத்தையும் கொடுப்பதுதான் நல்ல முறையாக இருக்கும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கரு. சேமைச்சாமி : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்குக் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் திரு. கவுண்டர், வரி போட்டாமலே அரசை நடத்த முடியும் என்பதை எதிர்க்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், விவசாயிகள் பேரில், வரி போட்டுத்தான் ஆட்சி நடத்த வேண்டுமா? விவசாயிகள் பேரில் சுமத்தப்பட்டிருக்கும் வரி கடுமையான வரி, அநியாயமான வரி என்று காங்கிரஸ் கண்டித்தது. ஆனால், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி பீடத்தில் இருக்கும்போது எந்த விதமான மாறுதலையும் செய்யவில்லை. உலகத்தில் நாகரிக நாடுகளில் நில வரி கிடையாது. சாதாரணமாக 3,000 ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வருமான வரி என்றால், விவசாயிகளுக்கு 100 ரூபாய் வருமானம் ஆக இருந்தாலும் நிலவரி கொடுக்க வேண்டும். இது ஒரு பத்தாம் பசலிக் கொள்கை. இதை அடியோடு ஒழித்து விட வேண்டும். சாதாரணமாக நிலங்களுக்கு வரியானது திருவிதாங்கூரில் சர். வி. பி. போட்ட முறையில் இருக்க வேண்டும். அந்த முறையை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால், அந்த நல்ல முறை கனியாகுமரியில் இப்பொழுது ஒழிக்கப்படுகிறது என்பது மிகவும் வேதனைக்குரிய விஷயம். இப்பொழுது சொல்கிறார் மத்திய மாஜி அமைச்சர் திரு. கிருஷ்ண மேனன் : ஐந்து ஏக்கருக்குள்ளே இருக்கும் நிலத்திற்கு வரி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று. அப்படி வரி விலக்கு அளிக்கப்படுமேயானால், இந்திய தேசியநெருக்கடியில் அவர்கள் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும். கமர்ஷியல் கராப்ட் மேல் வரி போட்டாலும் பரவாயில்லை. ஆனால், இந்த நில வரியைச் செலுத்திக் கொண்டு விவசாயிகள் ஈடுகொடுக்க முடியாமல் கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள். இந்த நாட்டிலே ஜனத்தொகையின் உயர்வு 30 சதவிகிதம். அதே சமயத்தில் உணவு உற்பத்தி 7 சதவிகிதம்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. ஜனத்தொகையின் பெருக்கத்திற்கு ஏற்ப உற்பத்தி பெருகவில்லை. தேசிய வருமானமோ கடந்த இரண்டு வருஷங்களாக குறைந்து வருகிறது. இந்த சர்க்கார் போடும் வரிப்பளுவினால், விவசாயிகளின் வாங்கும் சக்தி குறைகிறது. வாங்கும் சக்தி குறைவதால், தொழில்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. தொழில்கள் பாதிக்கப்படுவதால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் வருகிறது. அதன் காரணமாக எகனமிக் டிப்ரெஷன் ஏற்படுகிறது. வர்த்தக மந்தம், வியாபார மந்தம் ஏற்படுவதால், கஷ்டமான சூழ்நிலைக்கு இழுத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். அவனுடைய நஷ்டம் இன்றைக்குத் தெரியாது. இன்னும் சில வருஷங்களிலே அது பெருத்த அளவிலே தெரியும். 1929-30-ல் வியாபார மந்தம் ஏற்பட்ட காலத்தில் விவசாயிகள் தங்கத்தை வைத்து சமாளிக்க முடிந்தது. இன்றைக்கு தங்கத்திற்கு கட்டுப்பாடு வந்திருப்பதால், அந்த விதமாக கஷ்டத்தை அவர்கள் சமாளிக்க முடியாது. ஆகவே, இன்றைக்கு மக்கள் முக்கியமாக ஜீவ மரண போராட்டத்தில் இருக்கிறார்கள். விலைவாசியை நிர்ணயம் செய்வது ஒரு அரசாங்கத்தின் கடமை, மிக முக்கியமான கடமை. இன்றைக்கு அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால், விலைவாசியை நிர்ணயிக்க ஒரு போர்டை வைத்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக விலைவாசிகளை நிர்ணயிப்பது மத்திய சர்க்கார். நாங்கள் கேள்விகள் கேட்கும் காலத்தில், மாகாண அரசாங்கமே விலைவாசி ஏற்பாட்டைச் செய்யும் என்ற கருத்தினை சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒன்றும் நடைபெறுவதில்லை. இதனாலெல்லாம், விவசாயிகள் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள்.

25th March 1963] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

விவசாயிகளுக்கு மிக்க அவசியமானது பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் இன்றைக்கு இந்த மன்றத்தில் அங்கத்தினராக இருக்கும் கனம் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் 1949-ல் இந்த பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்ததால். காங்கிரஸ்தான் அப்பொழுது பதவியில் இருந்தது; திரு. குமாரசாமி ராஜா முதல் அமைச்சராக இருந்தார். அவர்திட்டத்தை ஆதரித்து, அனுமதி வழங்கினார். ஆனால் பிற்பாடு அவர்கள் போய்விட்டார்கள். பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் அந்த நிலையில் இருக்கிறது. இப்பொழுது டாக்டர் நடராஜன் இங்கே இருக்கிறார். அந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக இருக்குமா அல்லது அந்த திட்டத்தை நடத்த முடியாதா என்று சொல்லட்டும் பார்க்கலாம். 1951-லே அவர்கள் அமெரிக்கா, ஜப்பான் முதலிய நாடுகளுக்கு சென்று, பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் நடவடிக்கைகளைப் பார்த்துவிட்டு 1953-ல் “இந்தியன் ரிப்பனிக்” என்ற பத்திரிகையில் விவரங்களை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்வது என்னவென்றால், இந்தப்பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக அமூல் நடத்தப்படவேண்டும் என்பதாகும். ஆகவே அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தாய் குழந்தைக்கு எல்லா செளகரியங்களையும் செய்வது போல, விவசாயக் குழந்தைகளை அரசாங்கம் அறிந்து தெரிந்து செயலாற்றவேண்டும் குழந்தைக்கு ஏதாவது ஏற்பட்டு விட்டால், தாயார் வைத்தியம் பார்ப்பாள், குழந்தையும் குணம் அடையும். அதே போல, விவசாயக் குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் இன்னல்களை இன்றைக்கு சர்க்கார்தான் தீர்க்க வேண்டும்.

(மனியடிக்கப்பட்டது.)

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இந்த ரெவின்யூ அமைப்பு மிகப் பழமையானது. ரெவின்யூ அமைப்பின் மூலம்தான் மற்ற இலாகாக்களின் அமைப்பைப் பிரித்திருக்கிறோம். வரவு என்று ஏற்படுவது ஒரு அரசாங்கத்திற்கு ரெவின்யூ மூலம்தான். விற்பனை வரி இருந்தாலும் கூட, ரெவின்யூ கணக்கு மூலமாகத்தான் நிலவரி வசூல் செய்ய வழிவகை செய்திருக்கிறோம். மற்ற வரிகளையும் ரெவின்யூ இலாகா வசூல் செய்ய சட்டங்களில் இடம் கொடுக்கிறோம். நடைமுறையில் அப்படித்தான் இருக்கிறது. இதனால் வேலைப்பளு அதிகமாகி இருக்கிறது. ஆனால், ஏதோ பாதகம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. விவசாயிகள் வரி போடவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. இதனால் தங்களுக்கு நன்மை என்றே அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், ஒரு கட்சி இங்கே வரி கொடா இயக்கம் என்று நாகப்பட்டணத்தில் கூட்டம் போட்டார்கள். எப்படி இதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருக்க முடியும்? இதைச் சும்மா பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் அதனால் இன்றைக்கு கடுமையான ஊறுகள்தான் ஏற்படும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தங்கக்கட்டுப்பாடு வந்தது. தங்கக் கட்டுப்பாடு காரணமாக விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்று. . .

திரு. கே. முக்கையா தேவர் : ஆன், எ பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறுவது போல வரி கொடா இயக்கம் என்று சொல்லி அவர் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறார் என்பதல்ல. வரி கொடா இயக்கம் என்று அவர் சொல்லவில்லை. வரி இல்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று தான் வற்புறுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். வரி கொடுக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை.

MR. CHAIRMAN (SRI N. SHANMUGA SUNDARAM) : There is no Point of Order.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : நான் சொல்லுகிறேன், அதற்குப் பதில், வரி கொடா இயக்கம் என்பது வார்த்தையில்தான் வித்தியாசம். வரி எதிர்ப்பு மகாநாடு. வரியே கொடுக்க வேண்டாம் என்று எதிர்ப்பு. இந்த சர்க்கார் எது கொண்டுவந்தாலும் அதற்கு எதிர்ப்பு. இதுதான் ராஜாஜி அவர்களின் வேலை தவிர, வேறு வேலையே இல்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [25th March 1963]

தங்கக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வந்ததினால், விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். எந்த விவசாயக் குடும்பத்தில், எந்த ஏழை விவசாயக் குடும்பத்தில், 4, 5 பெண்கள் இருக்கிற குடும்பத்தில் அவர்களுக்குத் தங்க நகைகள் இல்லாததன் காரணமாக கலியாணம் நடக்கவில்லை என்று எந்த குடும்பத்தில் அவர்கள் வாழ்க்கையிலே கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் கூட 22 காரட் தங்கம் என்று நாம் சொல்லவில்லை.

MR. CHAIRMAN (SRI N. SHANMUGA SUNDARAM : Let the hon. Member Sri J. Matha Gowder speak on the demand under discussion.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : நண்பர் சீமைச்சாமி அவர்கள் தங்கக் கட்டுப் பாட்டினால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லக்கூடிய முறையில்தான் நான் இதைச் சொன்னேன். 10½ மாத்துத் தங்கம் என்று தான் நாம் சொல்லுவது வழக்கம். திரு மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் தான் 14 மாத்துத் தங்கம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். 10½ மாத்துத் தங்கம் தான் நாம் பெண்களைக் கூட வர்ணிக்கிறோம். 10½ மாத்துத் தங்கத்திற்கு மேல் தமிழ் நாட்டில் இருந்ததில்லை. 22 மாத்துத் தங்கம் என்றெல்லாம் சம்மாக நடைமுறையில் சொல்லிக்கொண்டிருப்பதுதான்.

பயிர்ப் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் பேரிலேயே பழியைப் போட்டார்கள். குமாரசாமி ராஜா அவர்கள் மந்திரி சபைக்குப் பிறகு ராஜாஜி அவர்கள் வந்தார்களே, அவர்கள் என்ன செய்தார்கள்? ஏன் அவர்களைக் கேட்கவில்லை. அவர்கள் போன பிறகு எதற்கு எடுத்தாலும் எங்கள் பேரில் ஏதாவது குறைவை சமத்திக் கொண்டிருக்க வேண்டுமா? இம்மாதிரி குறை சமத்துவது பற்றி நான் ரொம்பவும் வருந்துகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த இலாகாவைப் பற்றி, ஒன்றிரண்டு விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மற்ற இலாகாக்களில் இருப்பது போலவே, ரெவின்யூ இலாகாவிலும் சிறிய உத்தியோகஸ்தர்களுடைய பெர்ஸனல் பைலில் ஏதாவது குறைகள் இருக்குமானால் அவைகளை மேல் அதிகாரிகள் எழுதுகிறார்கள். அப்படிப் பெர்ஸனல் பைலில் குறைகள், குற்றங்கள் எழுதுவதற்கு முன்னால், சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு, கம்யூனிகேட் செய்து, அவர்களுடைய பதிலை வாங்கி அதற்குப் பிறகு பெர்ஸனல் பைலில் எழுதினால் நல்லாக இருக்கும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் என்ன குற்றம் செய்தார்கள், அதற்கு என்ன பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம். அப்படியில்லாமல், ஏதோ பெர்ஸனல் பைலில் இஷ்டப்படி மேலதிகாரிகள் எழுதிவிட்டால், அவர்களுக்கு பதவி உயர்வு வரும் போது, சாதாரண என். ஜி. ஓக்களுக்கு டெப்யூடி தாசில்தாராக பதவி உயர்வு வரும்பொழுது, பெர்ஸனல், பைலில் ஏதாவது கோளாறு இருந்து விடுமானால், அவர்களை லிஸ்டில் சேர்ப்பது கடினமாகப் போய்விடுகிறது. என். ஜி. ஓக்களைக் கேட்டால் நாங்கள் செய்த குற்றங்களை எங்களுக்குக் கம்யூனிகேட் செய்யாமல் பெர்ஸனல் பைலில் எழுதிவிட்டால், நாங்கள் எப்படி அவைகளைத் தெரிந்து கொள்ளுவது, குறைபாடுகளை எப்படி திருத்திக் கொள்ளுவது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சாதாரணமாக இலாகாக்களில் “ஷோ கால் நோடஸ்” கொடுத்து, பதிலை வாங்குகிறோம். அம்மாதிரி குற்றம், குறைகளை பெர்ஸனல் பைலில் எழுதுவதற்கு முன்னால், சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு கம்யூனிகேட் செய்து, பதில் வாங்கவேண்டும். சில கேஸ்களில் அம்மாதிரி பதில் வாங்குகிறார்கள். சில கேஸ்களில் அம்மாதிரி கம்யூனிகேட் செய்து பதில் வாங்குவதில்லை. அந்த மாதிரி கேஸ்களில் பதவி உயர்வு வரும்பொழுது, பெர்ஸனல் பைல் சரியாக இல்லை என்று சொன்னால், அப்பொழுது சில சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன, சங்கடங்கள், கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இதை கனம் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இதைச் சீர்ப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

25th March 1963] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

ரெவின்யூ இலாகாவில் தாசில்தார் அளவிலே இந்த சிமென்டு விநியோகம் செய்யும் பொறுப்பைக் கொடுத்திருப்பதை மாற்றிவிட்டால் நலம். இந்த இலாகாவுக்கு நல்ல பெயர் வருவதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். இந்தப் பொறுப்பை பஞ்சாயத்து யூனியன் களுக்குக் கொடுத்துவிடலாம். அவர்கள் பொது ஜனங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களாதலால், எதேனும் குறைபாடுகள் இருந்தாலும், அது இலாகாவை பாதிக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. சர்க்கார் இலாகாவிலுள்ள அதிகாரியின் பொறுப்பிலே அதை விநியோகம் செய்வதிலே ஏதாவது ஒரு சிறிய தவறு ஏற்பட்டு விட்டாலும்கூட, அதை பெரிய தவறாக எடுத்து விளம்பரம் செய்யக்கூடிய அரசியல் கட்சிகள் இருப்பதன் காரணமாக, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கே இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்து விடுவது நலம் என்று கருதுகிறேன். இதைப் பரிசீலனை செய்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரெவின்யூ புறம்போக்கு நிலங்களை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுத்து விட்டோம் என்று நாம் எழுதிவைத்திருக்கிறோம். ஆனால், கொடுத்துவிட்டோமோ இல்லையோ என்பதைப் பற்றி அதிகார பூர்வமாக அவர்களுக்கு ஒரு அறிக்கையும் இல்லை. எதற்கெடுத்தாலும் அவர்கள் ரெவின்யூ இலாகாவைக் கேட்டுத்தான் செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைத்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு எந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களைக் கொடுத்து விட்டோம் என்பது பற்றி தாலூகா மாப்பில் அதைக் காண்பித்து, ரெவின்யூ இலாகாவிலிருந்து ஒரு மாப் தயார் செய்து பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுத்துவிடலாம். புறம்போக்கு நிலங்களுக்காக விண்ணப்பங்கள் வந்தாலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அவைகளைக் கவனிப்பதற்கு அது ஏதுவாக இருக்கும். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒரு மாப் ரெவின்யூ இலாகா தயாரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். பி. முத்துகருப்பண்ணசாமி கவுண்டர் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற ரெவின்யூ மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். நிலவரி வசூல் ஆவதைப் பொறுத்துத்தான் இந்த அரசாங்கம் நடக்கவேண்டும். இந்த மன்றத்தில் சில பேர்கள் நிலவரி வேண்டாம் என்று பேசினார்கள். சில பேர்கள் வேண்டும் என்று பேசினார்கள் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தில் தோன்றுவது என்னவென்றால் நில வரி இல்லாமல் நாம் அரசாங்கத்தை நடத்தமுடியாது. நில வரி இருந்துதான் திரவேண்டும். ஆனால் இந்த அளவுக்குப் இருந்தால் மட்டும் போதும். இதற்கு மேல் நிலவரியை இன்னும் அதிகப்படுத்திக் கொண்டே போனால் விவசாயிகளுக்கு அதிக கஷ்டம் ஏற்படும் என்பதை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். விவசாயிகளுக்கு நமது அரசாங்கம் நல்ல முறையில் சலுகைகளைச் செய்து கொண்டு வருகிறது. அதை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், அந்தச் சலுகைகள் உடனுக்கு உடன் தேவையான பொழுது கிடைப்பதில்லை. கிணறு வெட்டுவதற்கு மான்யம் கொடுப்பது போன்று விவசாயிகளுக்கு பல நன்மைகள் செய்து வந்தாலும்கூட, இன்னும் விவசாயிகள் நாளடைவிலே 4, 5, ஆண்டுகளுக்கு மேலும் விவசாயத்தை நல்ல முறையிலே சீர்படுத்தி, அதிகமாக உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டிய ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. அதனால் வருஷா வருஷம் நில வரியை அதிகரித்துக் கொண்டே போனால், விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப் படுவார்கள், கஷ்டப்படுவார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளம் மிகவும் குறைவு தான். ஒரு ஆசிரியரை எடுத்துக்கொண்டால் அவருக்கு அடிப்படை சம்பளம் ரூபாய் 60 என்றும், அதற்கு மேற்பட்ட தொகையும் இருக்கிறது. அதோடு அல்லாமல் அவர்களுடைய குடும்பத்திற்கு படிப்பு வசதியும்

[திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்] [25th March 1963]

மற்றும் வேண்டிய சௌகரியமும் இருக்கிறது. அதோடு கூட விடுமுறை நாட்களும் இருக்கிறது. ஆனால், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு விடுமுறை நாட்கள் என்பதே கிடையாது. அடிக்கடி மேலதிகாரிகளால் நிர்ப்பந்தப் படுத்தப்படுகிறார்கள் சாதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால், 8 மைல், 10 மைல் தூரம் நடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது கிராம அதிகாரிகள். பஸ் போக்குவரத்து கிடையாது. மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். நடந்தே போகவேண்டியிருக்கிறது. இதை நான் என் கண்ணாலேயே பார்த்திருக்கிறேன். அல்லது ஒரு வாடகை வண்டி வைத்துக் கொண்டு போகலாம் என்றால் அதுவும் சிரமமாக இருக்கிறது. வாடகை வண்டிக்கு ரூபாய் 5-க்கு குறைவில்லாமல் கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. இந்தப் பணத்திற்கு அவர்கள் என்ன வழி செய்வார்கள்? கிராம ஜனங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுப்பதற்கு சாமர்த்தியமான முறைகளை கையாளுகிறார்கள். இம்மாதிரி முறைகளைக் கையாண்டு போக்குவரத்து வசதி செய்துகொண்டு மறை முகமாக ஊதியத்தைப் பெறக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ரூபாய் 100-க்கு குறைவில்லாமல் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு தாலுகா ஆபீஸ், கலெக்டர் ஆபீஸ் ஆகிய இடங்களுக்கு விவசாயிகள் போவது என்றால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் திரு மாதா கவுடர் அவர்கள் சொன்னது போல், சிமெண்டு பெர்மிட்டுக்கு தாசில்தார் ஆபீசுக்குப் போனால், தாசில்தார் அங்கே இல்லாவிட்டால் காலதாமதம் ஆகிறது. ஒருவர் குறைந்தது அதற்காக நான்கு தடவையாவது போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அவரிடம் போய் சிமென்ட் பர்மிட் வாங்கிக் கொண்டு வருவது என்றால் ரொம்பவும் கஷ்டமான நிலைமையாக இருக்கிறது. அதனால் கிராமமக்கள் எல்லாம் அரசாங்கத்தினிடமிருந்து குறை சொல்ல ஆரம்பித்து விட்டார்கள். ஆகவே பஞ்சாயத்து யூனியன்மூலம் இந்த சிமென்ட் மூட்டைகளைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், மிகவும் நலமாக இருக்கும்.

விவசாயிகளுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்மூலமாக பம்பு செட்கள் கொடுத்து வருகிறார்கள். அப்படி கொடுக்கும் பொழுது 3 வருஷ காலத்திற்குள் தொகையை கட்ட வேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். இதை 10 வருஷமாக நீடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கூட்டுப் பட்டாக் கொடுப்பதற்காக ஒருவர் விண்ணப்பித்துக் கொண்டால், 4 அல்லது 5 வருஷங்கள் ஆகின்றன. ஜமாபந்திக் காலத்தில் மனுக்கள் கொடுத்தால், பிறகு கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கூட்டுப் பட்டாக் கொடுத்தால்தான் கடன் வாங்குதற்கு வசதியாக இருக்கும். கூடிய வரையில் சீக்கிரமாக கூட்டுப்பாட்டாக் கள் வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, இன்று விவாதத்திற்கு வந்திருக்கும் இரண்டு மானியங்களையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து வைத்திருப்பது உண்மையிலேயே வருத்தமாக இருக்கிறது. இந்த இரண்டு மானியங்களும் முக்கியமான மானியங்களாக இருப்பதால், அவற்றின்மீது கருத்துக்களைத் தெளிவுபடச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துவிட்ட காரணத்தால், எதைச் சொல்லுவது, எதை விடுவது என்றே புரியவில்லை. இருந்தாலும் தொட்டுப் பார்ப்பது போல், ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே, நிலவரி கட்டிக்கொண்டு வந்த விவசாயிகள், இன்று சட்டமன்ற உறுப்பினர் தங்களது தொகுதிகளைப் போய் பாரக்கின்ற நேரத்திலே, மிகவும் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் மகிழ்ச்சியோடு நிலவரி கொடுக்கிறார்கள் என்று இங்கே சொன்னதை நான் ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. “காங்கிரஸ்காரர்கள் வரி போட்டால், நீங்களாவது அதைத் தடுப்பீர்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம், நீங்களும் விட்டுவிடுகிறீர்களே” என்று எங்களைப் பார்த்து மக்கள் கேட்கிறார்கள். மெஜாரிட்டி

25th March 1968] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

பார்டியாக காங்கிரஸ் இருப்பதால், மைனாரிட்டி பார்டியாகிய நாங்கள் ஒன்றும் செய்யமுடியாத நிலையில் இருக்கிறது என்கிற சமாதானத்தைத் தவிர வேறொன்றும் எங்களால் சொல்ல முடியவில்லை.

தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில், திண்டிவனம் தாலுகா ஒரு பாலேவனமாக காட்சியளிக்கிறது. அங்கே முக்கியமான விவசாயம் மணிலாக்கொட்டைப் பயிர். பருவ மழை தவறி விட்டதால் அந்தப் பயிர் நாசமாகி விட்டது. சர்க்கார் தீர்வையைக் கட்டுவதற்கு வழியில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காரணத்தினால் வரி கட்டுவதற்குக் கூட முடியாமல் வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வானூர்ப் பகுதியிலுள்ள ஏரிகளில் தண்ணீர் இல்லை. விட்ட நாற்றுக்கள் நாற்றங்கால் வளராமலேயே இருக்கின்றன. நஞ்சைப் பயிர், புஞ்சைப் பயிர், இரண்டுமே கெட்டு விட்டன. இந்த நேரத்தில் வரியை அதிகப்படுத்தி இருக்கிற காரணத்தால், விவசாயிகள் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வெந்த புண்ணில் வேல் எறிவதுபோல சீலுக்காரர்கள் வேறு பயம் காட்டி வருகிறார்கள் அதற்கு ஒருபுறம் நிதி திரட்டுகிறார்கள். யுத்த நிதிக்காக பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் வரியையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். “நாங்கள் எதை என்று கொடுப்பது, எங்களை பக்கத்திலிருக்கிற கடலில் தூக்கிப் போட்டுவிட்டாலும் நலம்” என்று விவசாய மக்கள் சொல்லுகிறார்கள். திண்டிவனம் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில் மணிலாக் கொட்டைப் பயிர் நாசமடைந்து விட்டது. குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களிலே நெல் பயிரும் பூச்சியினால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏரியிலும் தண்ணீர் இல்லாததால் பயிர் எல்லாம் கெட்டுவிட்டது. இந்த நிலையில், நாங்கள் சொல்லுவதை நம்பினாலும், நம்பாவிட்டாலும், அங்குள்ள அதிகாரிகளைக் கலந்து வரிவஜா செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நாங்கள் சொல்லுவதற்காகவே ஆட்சியாளர் ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம். அவர்களாகவே பார்த்து ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்தால், உண்ணியலேயே என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள மக்கள் போற்றுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றி ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மாவட்ட நிர்வாகம் நல்ல முறையில்தான் நடக்கிறது. ஆனால், கலெக்டர் அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கிற ஒரு சில உத்தியோகஸ்தர்கள், பழைய நிலைமையை மனதில் கொண்டு, துரிதமாக வேலைகளைச் செய்யாமல், தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். நாங்கள் நெருங்கிக் கேட்கும்பொழுது, உடனடியாகச் செய்துவிடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் வந்த பிறகு, அவர்கள் இஷ்டம் போல் தாமதம் செய்கிறார்கள். பொது மக்கள் அவர்களை அணுகிக் கேட்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கிறது அதிலும், சில குறைகள் இருக்கின்றன. அதை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிர்வாகம் வந்த பிற்பாடு, பொது மக்கள் ஓரளவுக்கு நெருங்கி குறுகிய காலத்தில் வேலைகளைச் செய்யக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இப்பொழுது சிறு நீர்ப்பாசன வேலையையும் பஞ்சாயத்திலே சேர்த்துவிட்டார்கள். அப்படிச் சேர்த்துவிட்டால் மட்டும் போதாது போதுமான தொகை ஒதுக்காத காரணத்தினாலே, திண்டிவனம் தாலுகாவில் எதிர்பார்க்கிற அளவுக்கு குளங்கள் வெட்டவோ, ஏரிகள் தூர் எடுக்கவோ, அல்லது புதை கிணறுகள் வெட்டுவதற்கோ வாய்ப்பும், வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடைமுறையில் இருந்தபோதிலும், நீர்ப்பாசனத்திற்காக கோடிக்கணக்கான பணத்தை நமது சர்க்கார் செலவிட்ட போதிலும், கல் தோன்றி மண் தோன்றி மனிதன் தோன்றிய அந்தக் காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம்வரை திண்டிவனம் தாலுகா பாலேவனமாகவே காட்சியளிக்கிறது. ஆகவே திண்டிவனம் தாலுகாவைப் பொறுத்தவரையில், சிறிய பாசனத் திட்டங்களுக்காக அதிக தொகை ஒதுக்கி, சிறு சிறு திட்டங்களை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[25th March 1963]

திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய பொதுப் பணித்திறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுവരുന്നുள்ள இந்த மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய ரெவின்யூ இலாகாவானது மற்ற எல்லா இலாகாக்களுக்கும் தந்தையாகவும், தாயாகவும் விளங்குகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. நம்முடைய நாட்டிலே பல புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்றுகின்ற நிலைமையில், இந்த ரெவின்யூ இலாகாவிலுடைய துணையைப் பெற்றுத் தான் பல காரியங்களைச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமானால், 10, 15 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த திட்டங்களுக்கும், இப்பொழுது நிறைவேற்றப்படுகிற திட்டங்களுக்கும் எவ்வளவோ வித்தியாசம் இருக்கிறது. இப்பொழுது அதிகமான திட்டங்களைப் போட்டு கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்கிறோம். கிராமப் புறங்களிலே இந்த மாதிரி திட்டங்களை நிறைவேற்றும்பொழுது, பல அதிகாரிகள் வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஒத்தாசையாக இருப்பவர்கள் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அப்படிப்பட்ட ரெவின்யூ இலாகாவிலே கிராமாந்திர அடிப்படையில் நிர்வாகத்திறையில் முக்கியமானவர்கள் மணியக்காரர், கர்ணம், தலையாரி, வெட்டியான் — நீர்க்கட்டிகள் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்—போன்றவர்கள். அவர்களுடைய நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். இவர்களுக்கு பல தொல்லைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவர்கள் வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களை எல்லாம் பார்த்து பேசுவதை ஒரு மதிப்பு எண்ணி, சேவை செய்து வந்தார்கள். இப்பொழுது நம் நாட்டிலே பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டு ஜனநாயக ஆட்சி நடைபெறுகிறது. பஞ்சாயத்து ஆட்சி நடந்து வருகிறது. பஞ்சாயத்துத் தலைவராக யார் வேண்டுமானாலும் இப்பொழுது வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளை எல்லாம் நாங்கள் செய்ய வேண்டி இருக்கிறதே என்று வேதனைப்படுகிறார்கள். கலெக்டர் உத்தரவு போட்டார்கள், செய்து வந்தோம், இப்போது பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர் இந்தப் பணத்தை எல்லாம் வசூல் செய்து கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்களே என்று வேதனைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னிடத்தில் பல மணியக்காரர்கள், லீவு போட்டுவிட்டு நாங்கள் வேலையைக் கூட விட்டு விடுவோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவு கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே துரிதமாக காரியங்களை செய்கின்ற முறையை நமது அமைச்சர்கள் கையாண்டு வருகிறார்கள். பல காரியங்களை துரிதமாக செய்வதிலே கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். மாவட்ட ரீதியிலே அவர்கள் வருகின்ற போது எல்லா அதிகாரிகளையும் கூட, பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகளையும் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களையும் வைத்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு ஜில்லாவின் தலைநகரத்திலே கூடி பல குறைகளையும் பிரச்சினைகளையும் பேசித் தீர்க்கிறார்கள். அந்த முறையை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள்கூட பாராட்டி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்கின்ற இந்தக் காரியத்தை மற்ற அமைச்சர்களும் செய்ய வேண்டுமென்று ஆலோசனை சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டங்களையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு சம்பளச் சலுகை, கல்விச் சலுகை மருத்துவச் சலுகை, பிரயாணப்படிச் சலுகை எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் மிகவும் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

மதிப்பிற்குரிய சயேச்சை அங்கத்தினர் திரு. வீரப்ப செட்டியார் குறிப்பிட்டது போல—அவர்களும் மணியக்காரராக இருந்திருக்கிறார்கள்—கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சார்பாக மேல் மன்றத்திலே ஒரு பிரதிநிதித் துவம் வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன் அவர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஒ-க்களைப் பற்றி ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் அவர்களுக்கு இப்போது முன்னேவிட அதிகமாக சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக அவர்கள் மிகவும்

25th March 1963] [திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், மத்திய சர்க்காரில் பணி புரிகின்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகமாகச் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் ரூ. 300, ரூ. 400 என்று வாங்குகிறார்கள். அதே சமயத்தில் இவர்கள் ரூ. 100, ரூ. 200 என்று பெறுகிறார்கள். ஒரே ஊரில் இருக்கிறோம், ஒரே கட்டையில் சாமான்கள் வாங்குகிறோம், ஏன் எங்களுக்கு இவ்வளவு வித்தியாசம் என்று வேதனைப்படுகிறார்கள். ஆகவே இந்த மாறுபாட்டைப் போக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாலுகாவிலே இப்போது தாசில்தார்கள் ரொம்பவும் முக்கியமான உத்தியோகஸ்தர்களாக இருக்கிறார்கள். யார் யாருக்கோ எல்லாம் ஜீப்புகள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த தாசில்தார்களுக்கு மட்டும் ஜீப்பு கிடையாது. அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களிடம் பிச்சை கேட்டு ஜீப்பு வாங்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த நிலையில் அவர்களை வைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கிறேன். தாசில்தார்களுக்கு ஜீப்புகள் அவசியம் கொடுக்கவேண்டும். மேலும் அவர்களை கெஜெட்டெட் உத்தியோகஸ்தர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. வி. அருணாசலம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்று ரெவின்யூ இலாகாவானது விவசாயிகளுக்குப் பெரிதும் நன்மை அளிக்கக்கூடிய இலாகாவாகும். விவசாயிகளிடத்திலே மிகவும் நல்ல முறையில் நடந்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் தங்களுடைய நலன்களுக்கு இந்த இலாகாவை நம்பிக்கொண்டு இருப்பதால் அரசாங்கம் அவர்களுடைய நலனிலே முக்கிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் தங்களுடைய அன்றாட வேலைகளை நடத்துவதற்கு இந்த ரெவின்யூ இலாகாவை நம்பி வாழ்ந்து வருகிற நிலையில் இருப்பதால் விவசாயிகளுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க இந்த அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை மனுவின் மூலம் இந்த ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு அனுப்பினால், அவர்கள் அதற்கான பதிலை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிற காலம் அதிகமாக இருக்கிறது. அவ்விதம் அனுப்பும் மனுக்களின்மீது இந்த சர்க்கார் சீக்கிரமாக நடவடிக்கை எடுத்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கர்ணிகர்களே பொறுத்த வரையில் அவர்களுக்கு வேலை அதிகமாகவே இருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக்கள் வரி, இன்னும் இப்படிப் போன்ற பிற வரிகளை இவர்கள் வசூல் செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தால் சம்பள உயர்வு கொடுத்து, மாவட்ட அளவிலே மாற்றத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். செட்டில்மென்ட் ஆன கிராமங்களுடன் இன்னும் பல கிராமங்கள் சேர்ந்து பெரிய வட்டங்களாக இருக்கின்றன. வசூல் செய்வதற்கு கஷ்டமான நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தக் கிராமங்களை 10 ஆயிரம் ரூபாய் அளவிலுள்ள வட்டமாக பிரித்துக் கொடுத்தால் அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை நல்ல முறையிலே கவனிப்பதற்கும், இன்னும் கிராமத்திலே இருக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு உதவி அளிக்க முடியும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

விவசாயிகள் கர்ணங்களை நம்பிக்கொண்டு வாழ்கிற நிலை இருப்பதால் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அவர்களுக்கு பலவிதங்களிலும் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இதைச் சொல்லுகிற நேரத்திலே ஒரு சில காரணங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இப்போது வரி வசூல் செய்கிறார்கள். கிராமங்களிலே அப்படி வரி வசூல் செய்யும்போது, பலவந்தமாக ஒருவரிடமிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டிய வரியை இன்னொருவரிடமிருந்து வசூல் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. கூட்டுப்பட்டாக்கள் முறையை ஒழித்து தனிப்பட்டாவாக ஆக்கவேண்டும். இதிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கிற காரணத்தால் விவசாயிகள் தங்களுக்குத் தேவையான உரம்

[திரு. வி. அருணாசலம்] [25th March 1963]

போன்றவற்றை வாங்க முடிவதில்லை. கடன் வாங்குவதில் பல தொந்தரவுகள் இருப்பதால் தனிப்பட்டாக்களாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பேராணுருணியில் ஒரு சப்தாலாகா ஆபீசம் இருக்கிறது. அதை ஒரு தனித் தாலாகாவாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நூறு கிராமங்களுக்கு மேல் இருக்கிற இந்த சப்தாலாகாவிலுள்ள விவசாயிகளும், மற்றவர்களும் பட்டுக்கோட்டைக்கும், மற்ற இடங்களுக்கும் செல்லவேண்டி இருக்கின்ற காரணத்தால் இந்த சப்தாலாகாவை ஒரு தனித் தாலாகாவாக ஆக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக நமது ஜில்லா பரிபாலனத்திலே அடிப்படையாக இருப்பவர்கள், அதாவது பலண்டேஷன் என்று சொல்லுவார்களே—கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைத் தான். கலெக்டர் அவர்கள் எல்லோருக்கும் மேற்பார்வையாளராக இருந்து நிர்வாகம் நடந்து வருகிறது. ஆனால் இன்று நடைமுறையை எடுத்துக்கொண்டால் கிராம அதிகாரிகளை நாம் ஒழுங்காகப் பார்த்துக் கொள்கிறோமா, சம்பளம் கொடுக்கிறோமா என்று பார்த்தால், பல இடங்களிலே, மலைப்பிராந்தியங்களிலே குறிப்பாக நீலகிரி ஜில்லாவிலே அவர்களுக்கு பெரிய அதிருப்தி ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

இப்போது இவர்களை பார்ட்டைம் அதிகாரிகள் என்று சொல்லுகிறோம். இவர்கள் ஏறக்குறைய 365 நாட்களுக்கும் ஒவ்வொரு வீடாக போய் ஹவுஸ்பாக்ஸ் வசூலிக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக்க அரசாங்கம் ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 25 ரூபாய், 20 ரூபாய் அவர்களுக்குச் சம்பளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இதை வைத்துக்கொண்டு அவர்களிடம் எப்படி உண்மையான வேலையை எதிர்பார்க்க முடியும் என்று ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்குப் பிறகு என்னுடைய பிராந்தியத்திலே கூடலூர் பிராந்தியம் இருக்கிறது. போன பட்ஜெட் பேச்சிலே குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். அங்கு ஜென்மி லிஸ்டம் இருக்கிறது. அந்த ஜென்மி முறையை ஒழிப்பதற்கு அதிகாரிகளை நியமித்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் ரிப்போர்ட்டை அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பிவிட்டதாக அறிகிறேன். அந்த ஜென்மி லிஸ்டத்தை ஒழிப்பதற்காகவென்று தனியாக ஒரு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் ஜில்லாவில் அனேகமாக எல்லாப்பட்டாக்களும் கூட்டுப்பட்டாக்களாகத்தான் இருக்கின்றன. ஒரு பட்டாவில் 50, 60 பேர்கள் முதல் 150 பேர்கள் வரையிலும் அடங்கியிருக்கும். இதனால், சர்க்கார் அளிக்கும் எந்த விதமான சலுகைகளையும் அங்குள்ளவர்கள் அனுபவிக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாகக் கடன் வாங்குவதற்கும் இது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே, எங்களுடைய நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் உடனடியாக ரீ-செட்டிங்மென்ட் செய்யப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. நீலகிரி ஜில்லாவில் ரீ-செட்டிங்மென்ட் கொண்டுவந்து, எல்லாப் பட்டாக்களையும் தனி பட்டாக்களாக மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களை மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நீலகிரி ஜில்லாவிலுள்ள கெஜட் பதிவில்லாதவர்களைக் குறித்து ஓரிரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். கெஜட் பதிவில்லாத அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு மாதம் மூன்று ரூபாய்தான் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் அங்கே கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், உதகை முனிசிபாலிட்யில் வேலை செய்யும் ஊழியர்களுக்கு மாதம் 12 ரூபாய் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. ஒரே இடத்தில் முனிசிபாலிட்யில் உள்ளவர்களுக்கு 12 ரூபாய் வீதமும், ரெவின்யூ, மற்ற இலாகாக்களில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு 3 ரூபாய் வீதமும் கொடுப்பது நியாயமா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

25th March 1963] [திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

எங்கள் நீலகிரி ஜில்லாவில் லேட் பீளேட் வியாதியினால் உருளைக் கிழங்குப் பயிர் சேதம் அடைந்திருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். பஞ்ச நிலை நீலகிரியில் நிலவுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் இந்த மன்றத்தில் பல தடவை கூறியிருக்கிறேன். டைதேன் மருந்து அமெரிக்காவிலிருந்து வரவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு அன்னியச் செலாவணி தேவைப்படுகிறது. இவற்றையெல்லாம் உடனடியாகக் கவனித்து, நீலகிரி ஜில்லாவுக்கு 200 டன் டைதேன் மருந்து வாங்கிக் கொடுக்க என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்பதை ஆராய்ந்து இந்த விஷயத்தில் கூடியவரையில் அவசரமான நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

* திரு. ஆ. துரை அரசன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த மானியக் கோரிக்கைமீது எங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாவட்ட வட்டார நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட வரைக்கும் இங்கே பேசிய கனம் உறுப்பினர்கள் பலர், பல நிலைமைகளைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மாவட்டத்திலுள்ள எல்லா அதிகாரிகளும் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதைக் குறித்து இந்த நேரத்தில் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அவர்களுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வட்டாரங்களைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு சில அதிகாரிகள் நடந்து கொள்ளும் முறைகளைப் பார்த்தால், பொது மக்களை அவர்கள் மிகவும் மரியாதைக் குறைவான முறையில் நடத்துகிறார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. இவைகளை நான் சுட்டிக் காட்டுவதற்குக் காரணம்—பொது மக்களிடத்தில் நல்ல மரியாதையாக நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற விளக்கம் இங்கே தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், எங்களுடைய வட்டார ஆட்சித் தலைவர் சாதாரணமாக அலுவலகத்திற்கு வருகின்ற எந்த ஒரு குடிமகனிடமும் மரியாதையாக நடந்துகொள்வதே இல்லை. இது சம்பந்தமாக எல்லாத் தரப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் புகார்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் இதுவரை எந்தவித நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இனிமேலாவது இதுபோன்ற குறைபாடு நிகழாமல் கண்காணித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் உங்கன் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்த வரையில் இந்த விளக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கிருக்கும் வேலைப் பளுவைப்பற்றியும் இங்கே பலர் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்களுடைய அடிப்படைச் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். பெரிய வட்டங்களாக இருப்பதைச் சிறு சிறு வட்டங்களாகப் பிரித்து வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு எட்டாவது வரை இலவசமாகப் படிப்பதற்காக கல்விச் சலுகை இருப்பதை கல்லூரிப் படிப்பு வரையிலும் உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வருலிக்கச் செல்லும்போது, சில கிராம அதிகாரிகள் பல இடங்களில் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாக இதுவரைக்கும் எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அவைகளையெல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், கிராம அதிகாரிகள் எந்த அரசியல் கட்சி வேலைகளிலும் ஈடுபடக்கூடாது என்று இந்த விளக்கத்தில் கண்டிருக்கிறது. தேர்தல் நேரத்தில் பல தொகுதிகளில் கிராம முன்சீபுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் கட்சியை ஆதரிக்க வேண்டும் என்று துண்டுப் பிரசுரங்களில் அவர்களுடைய பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டிருந்தன. அந்த துண்டுப் பிரசுரங்கள் மேலே அனுப்பப்பட்டும் கூட, இதுவரையிலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. எனவே, அதையும் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

[திரு. ஆ. துரை அரசன்] [25th March 1968]

கிராமதிகாரிகளின் குழந்தைகளுக்குள்ள படிப்புக்கு அவர்களுடைய ஆண்டு வருமானம் பொதுவாக 1,500 ரூபாய் என்று உயர்த்தியிருப்பதை இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரை உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மேலும், எங்களுடைய வட்டத்திலிருக்கும் கிராமங்களில் நூற்றுக்கு 75 கிராமங்கள் சாதாரணமாக ஜமீன் கிராமங்களாக இருந்தன. ஜமீன் ஒழிக்கப் படுவதாகச் சொல்லப்பட்ட நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கிருந்த மகிழ்ச்சி இன்றைய தினம் இல்லை. காரணம், ஜமீன்தார்கள், இனாம்தார்கள் இப்படிப்பட்ட வர்களின்கீழ் இருந்த விவசாய மக்கள் மிகவும் கசக்கிப் பிழியப்பட்டார்கள்—ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆனால், ரெண்ட் ரிட்டஷன் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிறகு, சாதாரணமாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு மூன்று, நான்கு ரூபாய் வரி செலுத்திவந்த விவசாயிகள் இன்றையதினம் ஏக்கருக்கு 10, 20 ரூபாய் வரி செலுத்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்றால், விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை எப்படி மகிழ்ச்சியை எதிர்பார்க்க முடியும். இதற்குக் காரணம், ஜமீன்தார்களுக்குத் தரப்படும் நஷ்டஈட்டுத் தொகை அந்த விவசாயிகளுடைய தலையில் வரியாகச் சூதத் தப்படுகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நஷ்டஈடு ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட நேரத்தில், (அட்வான்ஸ் காம்பென் ஷேஷன்) அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்ல, இப்பொழுது அந்தத் தொகையை திருப்பி வருவதித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நிர்வாகத்திலிருக்கும் ஊழலைக் காட்டுகிறது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய வட்டத்தில் இன்னும் மாஜி இராணுவத்தினர் ஏராளமானவர்கள் மனுப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அந்த நிலங்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஹரிஜன நல இலாகாவில் வட்டத்திற்கு ஒரு தாசில்தாரை நியமிக்க வேண்டும். ஆவுடையார் கோவில் வட்டத்திலிருக்கும் கிராமங்களிலுள்ள எரிக்கிறபெல்லாம் அரசாங்கம் மேற்கொண்டு, மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாகவும் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் சில இடங்களில் பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக 1962-63-ம் ஆண்டுக் கடன் வசூலை ஒத்திவைத்ததுபோல, அறந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை தாலுகாக்களுக்கும் சலுகை காட்டாதது ஏன் என அறிய விரும்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் 170-க்கும் மேற்பட்ட கோயில்களை அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. ஜம்பதாண்டுகளாக அந்தக் கோயில்களில் பணியாற்றியவர்கள் இன்றையதினம் வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஒரு நிவாரணம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக துணைக் கிணறுகள் திட்டம், வடி முனைக் கிணறுகள் திட்டம், குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம் ஆகியவற்றையும் அறந்தாங்கி வட்டத்திற்கு விஸ்தரிக்க வேண்டும். ஐந்து ஆண்டுகள், ஏழு ஆண்டுகள் தவணையில் கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று இருப்பதை மாற்றி, பத்தாண்டுத் தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பால் பவுடர் விநியோகம் ஒழுங்காக நடக்காமல் உள்ள மார்க்கெட்டில் விற்கப்படுகிறது. அதைக் கண்காணிக்கவேண்டும்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, நம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு நினைவு வார்த்தைகளைச் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாய மக்களுக்கு ஏதோ வரிப்பளுவை அதிகமாக இந்த அரசாங்கம் சுமத்திவிட்டது என்றும், வரியே போடக்கூடாது என்று காங்கிரஸ் கமிட்டி அறிக்கையிலே தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றிவிட்டு, இப்பொழுது விவசாயிகள் தலையில் கை வைத்திருப்பது மிகவும் பரிதாபகர

25th March 1968] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

மான விஷயம் என்றும் குறிப்பிட்டு, விவசாய மக்களைப் பார்த்துப் பரிதாபப்படக்கூடியவர்கள் போன்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் இங்கே பேசினார்கள். விவசாய மக்கள் இந்தச் சிறிய வரியைக் கொடுக்க ஒரு பொழுதும் அஞ்சவது கிடையாது. வரி கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறார்கள். சிறு துளி பெரு வெள்ளம் என்று சொல்லுவது போல, நாட்டில் 80 முதல் 85 சத விசதம் உள்ள விவசாய மக்களிடம் சிறிது வரிப்பணம் வாங்காமலிருப்போமானால், குறுகிய காலத்தில் இவ்வளவு பெரிய மூன்றெற்றத்தை நாம் அடைந்திருக்க முடியாது என்பதும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். அப்படியிருந்தும், எதோ விவசாயிகளுக்கு வரி போட்டு, பளுவைச் சமத்துகிறோம் என்று சொல்வது அவர்களுக்கே ஒரு கெடுதல் செய்யக்கூடிய முறையிலே தான் பேசப்படுகிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைகு கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது, “இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் வரிப் பாக்கி இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? அதற்கு அரசாங்கத்தின் குறைதான்” என்று சொன்னார்கள். இங்கே வந்து, வரி வசூல் பண்ணாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் கேட்கிறார்கள். ஆனால், அங்கே சென்று, ஏழை விவசாய மக்களைப் பார்த்து, “பாட்டாவி விவசாய மக்களே! நீங்கள் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள், நீங்கள் இந்த வரியைக் கொடுக்காதீர்கள்” என்று சில இடங்களில் எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த சிலர் துஷ்பிரசாரம் செய்ததை நாங்களே கண்ணாடிப் பார்த்திருக்கிறோம். விவசாயிகளைப் பார்த்து, வரி “கொடுக்காதீர்கள்” என்று சொல்லி விட்டு, இங்கே வந்து, “ஏன் வரி வசூல் செய்யாமல் இருக்கிறீர்கள்” என்று சில கனம் அங்கத்தினர்கள் கேட்பதைப் பார்க்கும்போது, இந்த நாட்டின் எதிர்காலம் என்ன நிலைமைக்கு வரும், நாம் போட்டிருக்கும் திட்டங்கள் எப்படி நிறைவேற முடியும் என்பதைப் பொறுப்புள்ள கனம் அங்கத்தினர்கள் சற்று நன்றாக உணர்ந்து பேசினால் நன்றாக இருக்கும்.

புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் ஏழை எளிய நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் துரிதமாக, நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஏழை எளிய மக்களிடத்தில் அக்கறை உள்ள அமைச்சர் என்ற முறையில் அவர்கள் இதில் மிக்க கவனத்தோடு காரியங்களைச் செய்து வருகிறார் என்பதும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். சில ஏழை எளிய மக்கள் இப்படிப்பட்ட புறம்போக்கு நிலங்களை நல்ல முறையில் உழுது பயிரிட்டு வந்திருந்தாலுங்கூட, நிலம் படைத்த சிலர், தங்களுக்கு இருக்கும் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, சினிமாக்கொட்டகை வைத்திருப்பவர்கூட அந்த நிலத்தை பட்டா வாங்கிவிடுகிறார்கள். இப்போன்ற நிலைமை என்னுடைய பகுதியில் ஏற்பட்டு, பெருமூயற்சியின் காரணமாக அதை மாற்றியாகிவிட்டது. இம்மாதிரி சில இடங்களில் இருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அது கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் வந்திருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன். இம்மாதிரி காரியங்கள் மாகாணத்தில் எங்கிருந்தாலும், துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்து, யார் உழுது வந்ததார்களோ, அந்த நிலமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கே புறம் போக்கு நிலம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்றைக்கு கண்மாய்ப் புறம்போக்கு நிலங்கள் இருக்கின்றன. என்னுடைய தொகுதியில் வடகரைக் கண்மாய், தென்கரைக் கண்மாய் என்று இருக்கின்றன. வெளியிலிருந்து வந்து, மதுரை ராமநாதபுரம் பகுதியில் இருப்பவர்கள் விவசாயம் செய்து விடுகிறார்கள். கண்மாய்த் துரிதமாக ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கலெக்டர் எலிக்ஷன் ஆர்டர் போட்டாலும் ஸ்டே ஆர்டர் வாங்கி விடுகிறார்கள். போர்டிலே எலிக்ஷன் ஆர்டர் போட்டால் எங்களுக்குத் தெரியாமல் எப்படியோ அமைச்சர் அவர்களைக் கண்டு தங்களுக்குச் சாதகமாக ஆர்டர் வாங்கிக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள்.

மாடுகள் மேய்வதற்கும் இடமில்லாமல் செய்கின்றார்கள். உடனடியாக மாடுகளை மேய்ப்பதற்குத் தரிசு நிலங்களை ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [25th March 1963]

கனம் மாதா கவுடர் அவர்கள் கூறியது போல் சிமெண்ட் கொடுக்கும் முறையை முழு கடன் திட்டம் (ஃபுல் ஃபைனான்ஸ் ஸ்கீம்) உள்ள பகுதிகளிலாவதும் கமிஷனரிடம் பொறுப்பைக் கொடுக்கவேண்டும். தாசில்தாரிடம் அந்தப் பொறுப்பைக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்பதை மிக மிக வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தாசில்தாருக்கு ஜீப் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இந்த நெருக்கடி நிலைமையில் தாசில்தாருக்கு ஜீப் வேண்டுமென்ற அவசியமில்லை. ஒவ்வொரு யூனியனிலும் ஜீப் இருக்கிறது. அந்தந்த யூனியனுக்குத் தாசில்தார்கள் போகும்போது அங்குள்ள கமிஷனரைக் கலந்து அங்குள்ள ஜீப்பை ஓரிரு நாட்களுக்கு எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு என்று தனியாக ஜீப் கொடுக்கவேண்டிய அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் ரெவின்யூத் துறை மானியத்தின் மீது வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த இலாகா உண்மையிலேயே மிக முக்கியமான இலாகாவாகும். ஏழைகளாக இருந்தாலும் பணக்காரர்களாக இருந்தாலும், கிராம மக்களாக இருந்தாலும், நகர மக்களாக இருந்தாலும் அத்தனைபேரும் அடிக்கடி இந்த இலாகாவுக்குச் சென்று தொடர்பு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உண்மையிலேயே வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்த வெற்றி இந்த இலாகாவினுடைய நல்லெண்ணத்திலே, நல்ல பணியிலேதான் இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இப்படிப்பட்ட நல்ல உயர்ந்த இலாகா இன்றையதினம் மிக மிக மந்தமாக, நிதானமாக நடைபெறுகிறது என்று பலரும் குறை கூறினார்கள். அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையிலே வேறு எந்த மானியத்திலும் சொல்லப்படாத ஒரு விஷயம் இந்த இலாகாவைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “லஞ்சப் பழக்கமும் முறைகோள் நிர்வாகமும்” என்ற தலைப்பிலே, லஞ்ச ஊழலை ஒழிப்பதற்காகச் சில துறையினர் வேலை செய்து வருவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது உண்மையிலேயே இந்த இலாகாவிலே அதிகமாக லஞ்ச வழக்கம் இருக்கிறதோ என்ற ஐயப்பாடு எல்லோருக்கும் ஏற்படுவது இயற்கை. அதற்காக மூன்று துறைகள் செயல்படுவதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. “பத்தாவது பிரிவு போலீஸ் படை, ஒழுங்கு நடவடிக்கை நடுவர் மன்றம் என்ற நியாய மன்றம், தமிழ்நாடு அரசாங்க அலுவலர் தேர்வுக் கழகம் ஆகியவை இதற்காக இயங்கி வருகின்றன” என்று கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்தால் லஞ்சம் மிக அதிகமாக இந்த இலாகாவிலே நடமாடுகிறதோ என்ற அச்சம் எல்லோருக்கும் ஏற்படுவது இயற்கை. பாரதியார் இதைப் பற்றித் தெளிவாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்.

“நீதி நூறு சொல்லுவாய் காசொன்று

நீட்டினால் வணங்குவாய் போ போ போ”

என்று பாரதியார் சொன்னார். போய் நிற்கிற நேரத்தில் எவ்வளவு தூரம் இடைஞ்சல்களைச் செய்ய முடியுமோ அவ்வளவையும் செய்து விட்டு, காசைக் கையிலே நீட்டின நேரத்திலே கையெடுத்துக் கும்பிரம் வழக்கம் எல்லாத் துறைகளிலும் அதிகமாக இருந்து வருகிறது. அதை ஒழிக்க வேண்டியது மிக மிக இன்றியமையாதது. ஒரு கடிதத்திற்குப் பதில் பெறவேண்டுமென்றால் பல மாதங்கள் ஆகின்றன. இதையெல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கோடம்பாக்கத்திலே புலியூர் சுரோத்திரியத்தில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிலங்கள் சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சர்வே செய்யப்பட்டுள்ள அந்த நிலங்களுக்கு செட்டில்மெண்ட் ஆகி பட்டா கிடைக்கவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பட்டா கிடைக்காத காரணத்தால் அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்கள் மிக மிகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பார்வையில் பணம் வாங்க வேண்டு

25th March 1968] [திரு. காஞ்சி மணிமொழியார்]

மென்றால் பட்டா கேட்கிறார்கள். பட்டா இல்லாத காரணத்தால் கடன் கிடைப்பதில்லை. விரைவிலே அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அடிக்கடி மாவட்ட ரீதியில் சென்று இவற்றையெல்லாம் தணிக்கை செய்வார்களானால் இந்தக் குறைபாடுகள் பெரும்பாலும் களைத்தெரியப்படும். ஆண்டுக்கு ஒரே முறை இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்தால் போதாது. அடிக்கடி மாவட்ட ரீதியிலே இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்து குறைபாடுகளைக் கவன வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ரெவின்யூ இலாகாவிலே நிர்வாகம் சரியாக நடக்க அடிப்படை யூனிட்டாக இருப்பது கிராமங்கள். அந்தக் கிராமங்களுக்குத் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் கிராம முன்சீபுகள். அவர்களுக்கு நிறைய அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. மாவட்ட ரீதியில் எப்படி கலெக்டர் அரசாங்கப் பிரதிநிதியாக இருக்கிறாரோ, அந்த முறையிலே கிராம ரீதியிலே முன்சீபுகள் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளாக இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கிராம முன்சீபுகளுக்கு சிலில் அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. கிராம போலீஸ் தலைவரும் அவர்தான். ஆனால், அவருக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது சம்பளம் 17 ரூபாய். அவ்வளவு சேர்த்து 25 ரூபாய் கிடைக்கிறது. அவருக்குக் கீழே இருக்கும் கர்ணத்தைக்கு 30 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். கர்ணம் வேறு வகையில் வெளிப்படையாகச் சொல்ல முடியாத வகையில் எவ்வளவோ சம்பாதிக்கிறார். அந்தக் கிராமத்திலே என்ன வேண்டுமென்றாலும் கர்ணம் தான் முடித்து வைக்கக் கூடியவராக இருக்கிறார். கோர்ட்வரை போகக்கூடிய வகையில் என்னென்ன ஜோடிக்க வேண்டுமோ அவ்வளவையும் செய்ய கர்ணத்தைப் போன்று சிறந்தவர்கள் இந்த நாட்டிலே ஒருவரும் கிடையாது. அந்தக் கர்ணத்திற்கு 30 ரூபாய். தலைவர் என்ற பெயரோடு இருக்கும் முன்சீபுக்கு 25 ரூபாய் சம்பளம் என்று கொள்ளால் கர்ணம் தலைவரை மதிப்பாரா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். ஆகவே, கர்ணத்தின் சம்பளம் அளவுக்குகாவது கிராம முன்சீபுகளின் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கர்ணங்கள் கோர்ட்வரை போக வழி வகுப்பது கூட்டுப்பட்டா முறை இருந்து வருவதுதான். கூட்டுப்பட்டாவே இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். நூறு ஏக்கர் நிலம் உள்ள கிராமத்தில் கூட 20-க்கு மேல் கூட்டுப் பட்டாக்களாக வைத்துக் கொண்டு என்ன என்னவோ செய்கிறார்கள். ஆகவே, கூட்டுப் பட்டா முறையைப் போக்கவேண்டும்.

பொதுவாக நில ஆர்ஜிதம் விஷயத்திலே சென்னைப்பைப் பொறுத்த வரையிலே மிகத் தாமதம் ஏற்படுகிறது. விரைவிலே நில ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

ரோடுக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது ரோடின் தேவைக்கு மேல் இந்தப் பக்கம் 100 அடி, அந்தப் பக்கம் 100 அடி என்று அதிகமாக எடுக்கிறார்கள். பொதுக் காரியத்திற்கு எந்த அளவு தேவையோ அந்த அளவுக்கு மட்டும் நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. அ. சேனாபதி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, நிலவரித் துறை மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். எல்லா மாநிலங்களையும் விட நமது மாநிலம் நிர்வாகத் துறையிலே, அதிலும் குறிப்பாக நிலவரித் துறையிலே மிகத் திறமையோடு பணியாற்றிக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று ஒரு காலத்திலே பெயரும் புகழும் பெற்றிருந்தது. இப்போது வர வர, அது கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆனதை போல் ஆகிவிட்டது. நிலவரியைப் பொறுத்தவரை ஒரு காலத்தில் விவசாயிகளிடம் இருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட நில வரியை வசூல் செய்து வந்தார்கள். இப்போது அந்த ஒரு வரியின் மேல் பல வரிகள் ஏற்பட்டு ரூபாய்க்கு 10 பைசா, பின்னர் 20 பைசா, பின்னர் 70 பைசா என்று போடப்படுகிறது. ஆக, கணக்குகளைப் பெருக்கிக் குழம்பி அடுத்த ஆண்டு மணியக்காரர் எவ்வளவு வரி கேட்பாரோ என்று விவசாயிகள் அஞ்சுகின்ற நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்முறையை மாற்றி நாமே கூட்டிப் பெருக்கிப் போட்டு அடுத்த ஆண்டு இவ்வளவுதான் வரும் என்று

[திரு. அ. சேனாபதி கவுண்டர்] [25th March 1963]

முன்னதாகவே விவசாயிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தினால் நல்லது. நிலத்தின் தராதரத்தையொட்டி நில வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 24 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஏற்பட்ட செட்டில்மென்ட்படி தரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின் ஒன்றும் தரமாக இருந்த நிலம் இப்போது மூன்றாந்தரமாகத்தான் காட்சியளிக்கிறது. அருகில் குளம் அப்போது இருந்து இப்போது துர்ந்து போயிருக்கலாம், அதனால் தரக் குறைவு ஏற்படுகிறது. நல்ல பல பாசன வசதிகள் ஏற்பட்டு அல்லது குளங்கள், ஏரிகள் வெட்டப்பட்டு பாசன வசதி கிடைத்து முன்பு மூன்றாந்தரமாக இருந்த நிலங்கள் இப்போது ஒன்றாந்தரமாக மாறியிருக்கலாம். ஆகவே அப்படி மாறியிருந்தும் அதற்கு முன் இருந்ததுபோல் மூன்றாம் தர நிலத்தின் வரி வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆகவே பழைய தரத்தை கணக்கில் வைத்துக் கொண்டு 20, 70 பைசா என்று போடுவது சரி அல்ல. அது நல்ல முறை அல்ல. தரத்தைப் பொறுத்து ரூபாயை அதிகப்படுத்தினாலும் பரவாயில்லை. நில வரியை உயர்த்தினால் கூட வரவேற்கிறேன். ஆகவே முன்படியும் தரத்தை நிர்ணயித்து வரி போடவேண்டும். அதோடு சிக்கல்கள் இப்போது, சரவே செய்யப்பட்டு தரம் தெரிந்து இவர்கள் இவ்வளவு தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிரந்தரமாகச் செய்து விட்டால் நல்லது அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரெவன்யூ டிப்பார்ட்மென்ட்டிலிருந்து எதற்காவது சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் துரிதமாக காரியங்கள் நடக்காது, நிதானமாகத்தான் போகும், சில சமயங்களில் பிரபோஜனம் இல்லாத அளவிற்குக்கூட காரியங்கள் செய்திருக்கின்றன. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் தக்கபடி கண்காணித்து இதை சீர்திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் மராமத்து இலாகா பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். ரெவன்யூ போர்ட் அனுமதி பெற்று ஒரு குளத்திற்கு எஸ்டிமேட் போட்டு சாங்க்ஷனுக்கு அனுப்பப்படுகிறது. ரெவன்யூ போர்ட் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. புதிதாக தண்ணீர் கொடுக்கப் போகிறார்களா அல்லது எஸ்டிமேட் தப்பு என்று சொல்லப் போகிறார்களா? மூன்று ஆண்டுகளுக்கு சாங்க்ஷன் ஆவதில்லை. திட்டமிடப்பட்டு ஒரு குளத்திற்கென்று இவ்வளவு தொகை, வேலை செய்வதற்காக, என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலவரப்படி நிர்ணயித்துவிட்டு சாங்க்ஷன் ஆவதற்கு மூன்று ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் ஆன பிறகு அந்த எஸ்டிமேட் கூடிவிடுகிறது. ஆகவே இதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ரெவன்யூ போர்ட் அனுமதி அவசியமா? ரெவன்யூ போர்ட் அனுமதி வாங்கித் தான் குளம் கட்டவேண்டுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். அல்லது ரெவன்யூ போர்ட் அதிகாரிகள் வேலைகளைத் துரிதமாகச் செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இப்போது அநேகம் தாசில்தார்களுக்கு நிலம் அளக்கக் கூடத் தெரியாது. தாசில்தார்களுக்கு ஜீப் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அது அவசியமே இல்லை. எல்லா ஊர்களுக்கும் இப்போது மணிக்கு ஒரு பஸ் ஓடுகிறது. அதில் அவர்கள் போகலாம், ஆனால் அப்படிப் போவது கிடையாது. அவர்கள் காடுகளுக்குப் போய், அளக்கத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். பின்னர் இவர்கள், பொதுவாக எங்கு பார்த்தாலும் ப்ரமோஷனைப் பற்றித்தான் பேசிக்கொள்கிறார்கள். எப்படி ப்ரமோஷன் வாங்குவது அதற்கு என்ன வழி என்றுதான் பார்க்கிறார்கள். அவர்கள் மக்களுக்கு என்ன சேவை செய்தார்கள் என்பதற்கு நிர்ணயம் இல்லை. ஆகவே குறுக்கு வழியில் ப்ரமோஷன் வாங்கக் கூடாது. தகுதி, வேலைத்திறன் வைத்து, பொது மக்களுக்கு என்ன சேவை செய்திருக்கிறார் என்று நிர்ணயித்து, இவற்றை அளவு கோலாகக் கொண்டு ப்ரமோஷன் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, சிக்கல்கள், ஊழல்கள், தாமதம் இவற்றையெல்லாம் நிவர்த்தித்தால் இந்த ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட் சீராகவும், ஒழுங்காகவும் நடக்கும் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. க. ர. நல்லசிலம் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கிராம அதிகாரிகளைப்பற்றி எல்லோரும் சொன்னார்கள். நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததுவிட்டது. ஆனால் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள் பெருவாரியானவர்கள் கிராம அதிகாரிகளின் அதிகாரத்திலிருந்து விடுதலை பெறவில்லை

25th March 1963]

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்காக போராட்டமோ அல்லது சட்ட மாற்றமோ செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்கும் பதில் சொன்னபோது குறிப்பிட்டதைப்போல் இதுபற்றி துரிதமாக ஒரு முடிவிற்கு வரவேண்டும். அவர்களை 50, 60 ரூபாய் கொடுத்து முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்கிவிட்டால் பல கிராமங்களில் ஜனநாயகம் பரவ முடியாது முட்டுக்கட்டையாக இருக்கும் நிலை மாறிவிடும். பத்து ஆண்டுகளாக கிராம அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரை ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் இதுபற்றி பேசுகிறார்கள். ஆகவே ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து வருகிற ஆண்டில் நிச்சயமாக அவர்களின் நிலையை மாற்றியமைக்கவேண்டும். ஈரோடு தாலுக்காவில் ஐந்தாறு கிராம அதிகாரிகள் அதிகமாக தேவைப்பட்டனர், அதற்காக பல விண்ணப்பங்கள் போட்டார்கள். ஆனால் முடிவு செய்ய முடியவில்லை. அதிகாரிகளிடம் பல பெரியவர்கள் இதற்காக போய் சிபார்சு செய்வதால் கலெக்டர் அல்லது ஆர். டி. ஓ. ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதிலிருந்து கிராம அதிகாரிகள் பதவிக்கு எந்தளவு முக்கியத்துவம் இருக்கிறது என்று நாம் உணரலாம். இதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டும். இது இருக்கிறவரை கிராமங்களில் ஜனநாயகம் செழிப்பதையாது. கடந்த ஆண்டுக்கு முந்திய ஆண்டு காவேரியில் ஏற்பட்ட வெள்ளம் காரணமாக வீடு இழந்தவர்களுக்கு வீடு வசதி இன்னும் நிரந்தரமாகச் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : வெள்ளம் வரும்போது வீடுகள் சேதம் அடைந்தால் சர்க்காரிலிருந்து கட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமா?

திரு. க. ர. நல்லசிவம் : புறம்போக்கு நிலங்களில் இன்று குடியேறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பட்டா அல்லது டெம்பரரி பட்டா கூட கிடையாது. எப்போது வேண்டுமானாலும் ரெவன்யூ இலாகா நினைத்தால் அவர்களை வெளியேற்றலாம் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அந்நிலை இருக்கக்கூடாது. கோவை, ஈரோடு போன்ற பகுதிகளில் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களில் ஏழை எளியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு, பட்டா அல்லது டெம்பரரி பட்டா கொடுக்கவேண்டும். இதுபோன்ற சில நகரங்களில் ஒரு சில பெரிய வசதி படைத்தவர்கள் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களை ஆக்கிரமித்து இன்று கூட வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக கலெக்டருடைய யுக்தானுசாரப்படி மான்யம் என்ற பகுதி இருக்கிறது அதிலுள்ள ஜாபிதா பெரிதாக இருக்கிறது. ஆனால் ஒதுக்கியிருக்கிற தொகையே குறைவு. அந்த ஜாபிதா மிகவும் அவசியமானதுதான். ஆகவே அத் தொகையை அதிகரிக்கவேண்டும். பின்னர் அந்தமான், நிக்கோபர் தீவுகளுக்கு குடியேற்றுவது சம்பந்தமாக சொல்லப்படுகிறது. நம் சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் ஏதோதானே என்று இருப்பதாக எனக்கு சந்தேகம். அங்கு குடியேற ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலிருந்தும் எடுக்கப்படுகிறார்கள். நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை 1955-62 வரை 136 பேர்களுக்குத்தான் அங்கு இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் 42 பேர்கள்தான் குடியேறியிருக்கிறார்கள், என்று சொல்லப்படுகிறது. 1961-62-ல் எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டன, எவ்வளவு பேர்கள் போனார்கள் என்ற புள்ளி விவரம் இல்லை. அந்தத் தீவுகள் அழகானவை. இங்கும் நிலம் குறைவாக இருப்பதால் அந்தமானுக்கும், நிக்கோபருக்கும் எவ்வளவு தூரம் நாம் அனுப்பமுடியுமோ அந்த அளவு அனுப்ப சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, செய்தித்துறை மாகாண அடிப்படையில் இருக்க வேண்டுமென்பதை ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா அடிப்படையில் இந்தச் செய்தித் துறை அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள், என்ன செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்களை நான் பார்த்ததே கிடையாது. அது என் குற்றமாகவும் இருக்கலாம். பஞ்சாயத்து யூனியன் இப்போது பிரசாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாகாண ரீதியில் உள்ள இத்துறை அவர்களுடன் நேரடியாக தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே ஜில்லா அதிகாரிகள் தேவையா அவர்களின்கீழ் இருக்கும் சிப்பந்திகள் தேவையா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இதை பரிசீலனை செய்யவேண்டும். பின்னர் துறை

[திரு. க. ர. நல்லசிவம்]

[25th March 1963]

கிணறுகளுக்கு தொகை ஒதுக்குகிறார்கள். பஞ்சப் பிரதேசங்களில்தான் தண்ணீர் கீழேயிருக்கும். ஆகவே பஞ்சப் பிரதேசங்களை விசேஷமாகக் கவனித்து அவ்விடங்களுக்குத்தான் துளைக் கிணறுகள் கொடுப்பது, அவற்றிற்கு மட்டும் தான் கொடுப்பது என்று முடிவு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. ஆர். ரங்கசாமி : தலைவர் அவர்களே, இன்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

“ஒதுவோரெல்லாம் உழுவோர் தலைக்கடை” என்று சொல்லியிருப்பதுபோல் படித்தவன் எல்லாம் உழுவான் தலையிலே விழுந்து விடுகிறார்கள். அந்த காலத்திலே தெரிந்தோ தெரியாமலோ அவ்வாறு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உண்மையென்று இன்று எல்லோருக்கும் தெரியும். இன்றைக்குப் புதிதாக என்ன வரி போட்டாலும் அந்த வரியெல்லாம் சுற்றி சுற்றி வாப்டர் கூலிங் சர்க்குலேஷன் மாதிரி விவசாயிகளை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்த பொருளைத்தான் பிறருக்கு விற்கவேண்டுமென்று ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு நியாயமான வசதிகளை அளிக்கமுடியுமோ அவ்வளவையும் அளிக்கவேண்டும். அப்படி பார்க்கும்போது இன்று இருக்கக்கூடிய நிலையிலே விவசாயிகளுக்குச் சரியான முறையிலே தேவைப்படக்கூடிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் அந்நிய ஆட்சி இருந்த காலத்தில் நாம் குறைகளை அதிகாரிகளிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லமுடியாது. ஆனால் இப்போது அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்கே வந்துவிடுகிறார்கள். அதே மாதிரி விவசாயிகளும் அதிகாரிகள் இருக்குமிடங்களுக்குச் சென்று பார்க்கலாம். அன்று நுழைய முடியாதிருந்த தாலுக்கா ஆபீஸில் இன்றைக்கு நுழைந்து என்ன காரியங்களை, வேண்டுமானாலும் முடித்துக்கொண்டு வரலாம். ஆனால் வெளியில் வருவது கொஞ்சம் சிரமம் என்பது தெரியும்.

விவசாயிகளுக்கு என்ன செலவுகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும், அவர்களுடைய கஷ்டங்கள் என்னென்ன என்பதைப்பற்றி எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன்பே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நேரம் சரியாகப் போய்விடுகிறது. அதைப்பற்றி பேச ஆரம்பிப்பதற்கே நேரம் போதாமலிருக்கிறது. இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடிப்பதற்குமுன்பு சபாநாயகர் அவர்கள் மணி அடித்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே என் தொகுதியிலிருக்கும் குறைகளைப்பற்றி சொல்ல நேரம் இல்லை என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் மற்ற விஷயங்களை எல்லாம் நிறுத்தி வைத்துவிட்டு ஜமீன் எரியாக்களில் ஸெட்டில்மென்ட் அவசியம் என்பதை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மலைப்பிராந்தியங்களிலே ரீ-ஸெட்டில்மென்ட் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக மலைப்பிராந்தியங்களிலே விவசாயிகள் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கும் இடங்களில், ஜமீன் சர்வே இல்லாத பிரதேசங்களில் 15, 20 ஏக்கர் நிலத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலத்தில் நல்ல முறையில் பல வருஷங்களாக விவசாயம் செய்து வந்தார்கள். இப்போது பலன் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆனால் தற்போது சர்வே இல்லை என்ற காரணத்தால் 10 ஏக்கர்களுக்குமேல் இருக்கக்கூடிய நிலங்களை எக்ஸஸ் பிளாண்டேஷன் என்று போட்டு பாரஸ்ட் இலாகாவுடன் சேர்த்துக் கொள்ள ஏதுவான முறையில் ஸெட்டில்மென்ட் நடத்திவருகிறார்கள். இதைப்பற்றி விவசாயிகள் ஸெட்டில்மென்ட் ஆபீஸரிடத்தில் அப்பீல் செய்தால் அது ரெவின்யூ போர்டுக்கு வந்து ஹைகோர்ட்டு வரை செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாக விவசாயிகள் ஹைக்கோர்ட்டில் வாதாட வக்கீலுக்காக பணம் கொடுப்பது மாதிரம் அல்லாமல் மற்றும் போக்குவரத்துச் செலவுகளெல்லாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதை மனதில் வைத்து அந்த விவசாயிகளுக்கு உடனடியாகப் பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்யுமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

25th March 1963] [திரு. ஆர். ரங்கசாமி]

இப்போது விவசாயிகளெல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன் சம்பந்தப்பட்ட வரை அந்த அமைப்பின் கீழே வந்துவிட்டார்கள். மற்றுமுள்ள தாலுகா ஆபீஸ் போன்ற இடங்களில் சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவர் கூறலைய அதிகாரங்கள் போய்விட்ட காரணத்தால் விவசாயிகளை திருப்பி திருப்பி வரச்சூடிய நிலைமையில் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்பு பேசின கனம் அங்கத்தினர்களெல்லாம் சொன்னதைப்போல் சிமெண்ட் லேனைஸ் போன்றவைகளைப் பெற வேண்டுமென்றாலும், பம்பு செட்ரே வைக்க பர்மிஷனுக்கு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கச் சென்றாலும் அவர்கள் மிக மிக அல்லலுக்கு உட்படுகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்த முறைகளையெல்லாம் நல்ல முறையில் ஆராய்ந்து நடவடிக்கைகளை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். நேரடியாகவும் கவனித்து வருகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய வசதிகளை யெல்லாம் நல்ல முறையில் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசரம்: தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ இலாகா இந்த அரசாங்கத்தின் முதலென்பு பேர் என்ற ஒரு இலாகா. எத்தனையோ இலாகாக்கள் இருந்தாலும் அந்த இலாகாக்கள் செய்யவேண்டிய எல்லா விதமான காரியங்களையும் ரெவின்யூ இலாகா மூலமாகத்தான் இந்த அரசாங்கம் முடித்துக்கொண்டுள்ளது. துர்பாக்கியவசமாக என்றுகூட சொல் வேன்—பல வருடங்களாக ரெவின்யூ இலாகா ஸ்தம்பிக்கக்கூடிய நிலையில் கூட போய்விட்டது என்பது அங்கத்தினர்களின் கருத்து, பொதுமக்களின் கருத்து. இந்தக் கருத்தை அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். அதிர்ஷ்டவசமாக சில மாறுதல்களின் பயனாக கனம் அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்கள் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை எடுத்துக்கொண்டது மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயம். இந்த இலாகாவின் நிலைமை எவ்விதமோ, எப்படியோ போய் ஸ்தம்பித்தவிடுமோ என்ற நிலைமை வந்து இப்போது ஸ்தம்பிக்காமல் ஓடலாம் என்று நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு நாம் எத்தனையோ இலாகாக்களை புதிது புதிதாக சிருஷ்டித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். புதிய புதிய சிறந்த கட்டிடங்களையெல்லாம் எழுப்புகிறோம். யார், எங்கே, எதைச் செய்தாலும் கடைசியாக ரெவின்யூ இலாகா போய் சாதிக்க வேண்டும். தப்பை கண்டு பிடித்து ரிபோர்ட்டு எழுதவேண்டியது ரெவின்யூ இலாகாவாக இருக்கிறது.

தாலுகா ஆபீசில் உட்காருவதற்கு நாகாலிகள் கிடையாது. அப்படி நாகாலி இருந்தால் அதுகூட கையொடிந்தோ அல்லது காலொடிந்தோ தான் இருக்கும். ரெவின்யூ இலாகாவின் நிலைமையில் அரசாங்கம் எவ்வளவு கவனக்குறைவாக இருக்கிறது என்பதற்கு இதுவே ஒரு எடுத்துக்காட்டு. ரெவின்யூ இலாகாவை அரசாங்கம் இத்தகைய சூழ்நிலையில் வைத்திருந்தாலும்கூட எல்லா வேலையையும் அது நடத்தித்தான் வருகிறது. ரெவின்யூ இலாகாவில் உள்ளவர்களை ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காக யாராவது பகைத்துக்கொண்டால், அது சட்டசபை மெம்பராக இருந்தாலும்கூட, காரியம் நடக்காது. கனம் அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்களேகூடச் சொன்னார்கள். “கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுையோ அல்லது லஸ்கர்களையோ யாராலும் ஒன்றும் செய்யமுடியாது” என்று. அந்த இலாகா அத்தனை பலம் பொருந்திய இலாகா. அந்த இலாகாவில் அரசாங்கத்தின் கண்காணிப்பு இல்லாத நிலைமை நிவர்த்திக்கப்பட்டு இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. நான் இதிலே பேசக்கூட முன்வந்திருக்கமாட்டேன். பேசிப் பேசி சலித்துப்போனவன். 1946-ம் வருஷத்திலிருந்து 1963-ம் வருஷம் வரை ரெவின்யூ இலாகாவைப்பற்றி சொல்லாத குறை பாக்கியே யில்லை. அவற்றில் ஒன்று, இரண்டு, முன்று பர்சண்ட் கூட குறையவில்லை. ஆனாலும் இப்போது எனக்கு சிறிய நம்பிக்கை ஏற்பட்ட காரணத்தால்தான் இந்த முறை பேசவேண்டும் என்று நினைத்தேன்.

தாலுகா ஆபீசுக்கு பட்டா மாற்றுவதற்கு, பட்டா பெறுவதற்குச் சென்றால் ஐந்து ரூபாய் கொடுக்காவிட்டால் ஃபைல் அங்கிருந்து நகராது. பத்து ரூபாய் கொடுக்காவிட்டால் ஒரு மாதம் அலையவேண்டும். மனிதனை மனிதனாக மதிக்கப்படுகிற நிலைமை அங்கில்லை. அதற்குக் காரணம் அங்கு இருக்கிற என்.ஜி.ஓ.க்கள் மட்டும்தான் என்று சொல்லமாட்டேன்.

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

[25th March 1963]

மேலே இருக்கிறவர்கள் சரியானபடி கவனம் செலுத்தியிருப்பார்களானால் இந்த அலங்கோல நிலை இருந்திருக்க முடியாது. தாலூகா ஆபீஸில் ஒருவன் மனு கொடுக்கிறான். மனு கொடுத்தவுடன் “உன்னுடைய மனு வின் மீது இன்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்று எண்டார்ஸ்மெண்ட் அனுப்பவேண்டும். அந்த மனுவின் மீது எடுக்கப் பட்ட முடிவை பதினைந்து நாள் அல்லது ஒரு மாதம், அல்லது இரண்டு மாதம், அல்லது மூன்று மாதத்திற்குள்ளாவது தெரிவிக்கவேண்டும். அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்கள் மனுவை ரிஜிஸ்டர் செய்து என்ன செய் ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார். பெரும்பாலும் மந்திரிகளாக வருகிறவர் களிடத்தில் ஒரு மனுவைக் கொடுத்தால், அதனுடைய ரிஸல்ட் 3 வருஷங் களுக்கு அப்பால், 4 வருஷங்களுக்கு அப்பால், என்ன நினைத்தானோ அதற்கு மாறுபட்ட அபிப்பிராயம் யாரோ ஒருவர் சொல்லுவார், அதுவும் எழுத்து மூலமாக இருக்காது. யாரிடத்தில் மனு கொடுத்தாலும், அவனுக்கு கொடுத்த 4-வது நாள் அக்னூலென்ஜ்மெண்ட் போகவேண்டும், இத்தனை நாட்களுக்குள் அதற்கு முடிவு சொல்லவேண்டும் என்று இப்படி யாக வரையறுத்தாக வேண்டும். நல்ல பல காரியங்களை இந்த தேசத்தில், உலகமே பிரமிக்கும் வகையில் செய்துகொண்டு வருகிறோம். செய்யக் கூடிய காரியங்களை நடைமுறையிலே காட்டும்போது, செயல்படுத்தக்கூடிய வர்கள் ரெவின்யூ இலாகா. அந்த இலாகாவிற்கு நிச்சயமாக, திட்ட வட்டமாக பொது மக்களுக்கு இவ்விதம் எல்லாம் சொல்லவேண்டும், இவ்விதம் எல்லாம் பதில் சொல்லவேண்டும் என்று வரையறுத்துச் சொல்லி விட்டால், கிராம மக்கள் அன்றுதான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுவார்கள். சாதாரண மக்கள், “மந்திரியைப் பார், காங்கிரஸின் யோக்கியதையைப் பார், இங்கு இருக்கிற காமாகாஜருக்கு ஏதாவது தெரியுமா, அங்கே இருக்கிற நேருவுக்கு ஏதாவது தெரியுமா, அமைச்சர் ராமைய்யாவுக்கு ஏதாவது தெரியுமா” என்று உங்களைத்தான் குறை கூறுகிறார்கள். எங்களை யும் குறைகூறுகிறார்கள். பொது மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் குறைகூறுகிறார்கள். தாலூகா நிர்வாகத்திலிருந்து கலெக்டர் ஆஃப்ஸ் வரைந்த தவறுகளை உடனடியாகக் கண்காணிக்காவிட்டால் இந்த நிலைமை மாறுது.

அடுத்தபடியாக, நண்பர் அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்கள் ரெவின்யூ இலாகாவையும், பி. டபிள்யூ. இலாகாவையும் இரண்டையும் சேர்த்து வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். 25-ம் தேதியன்று எங்களுக்கு அரசாங்கத்தின் முடிவைப் பற்றிச் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அந்த சப்ஜெக்ட் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல வேண்டுமென்று நீனைக் கிறேன். நிலத்தைப் பயிர் செய்யுங்கள், க்ரோ மோர் ஃபுட், ஏராளமான நிலத்தை விவசாயம் செய்யுங்கள் என்று ஒரு புறத்தில், தண்ணீர் கெடுக்கிறேன் என்று மறுபுறத்தில்; ரெவின்யூ இலாகாவின் தண்டம் போடுகிறேன் என்று ஒரு புறத்தில். இரண்டையும் அவரே செய்கிறார். மற்றவர்களுக்கு எங்காவது உபத்திரவம் இருக்கிறதா என்றால், அமைச்சரே ஒத்துக்கொள்கிறார் இல்லை என்று. மற்றவர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கும்போது, திருநெல்வேலி ஜில்லா பூராவிலும் தண்டத் தீர்வை போடப்படுகிறது. தண்டம் என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கனம் தூத்துக்குடி அங்கத்தினர் சொன்னார்கள். அரசாங்கம் விவசாயம் செய்வதற்கு சுமையாக இருக்கக்கூடிய காரியத்தைச் செய்யக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அது நூற்றுக்கு நூறு உண்மை. அங்கு யாராவது பாதிக்கப்பட்டு இன்னொருவருக்குக் கொடுத்தால் அர்த்தம் இருக்கிறது. நெல்லை ஜில்லாவில் யாரும் பாதிக்கப்படவில்லை. 20-25 வருஷங்களாக 30,000 ஏக்கர்கள் சாகுபடி செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தினம் தினம் தண்டத் தீர்வை என்று போட்டுக்கொண்டிருந்தால் எத்தனை நாள் செலுத்துவது? இங்கே நிலத்திற்கு வரி போடுகிறோம். மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கம்பல்சரி சேவிங்ஸ் போடவேண்டுமென்று சொல்லு கிறார்கள். எத்தனை எத்தனை வர்கள்? பஞ்சாயத்து யூனியன் வேறு வரிகள் போடுகின்றன. விவசாயியின் தலைமேல் தினம் தினம் சுமையை ஏற்றிக்கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் மேலும் தண்டம், தண்டம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? அபராதம் என்றால் என்ன அர்த்தம்? இவ்வளவு செய்கிறோமே, ஜனநாயகம் தழைக்கவேண்டுமானால், இன்றைய தினம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைத்திருக்கிறோம், பஞ்சாயத்து போர்டுகள்

12-00
noon

25th March 1963]

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

அமைத்திருக்கிறோம், ஆனால் துரப்பாக்கியவசமாக, பஞ்சாயத்து போர்டுகள் வைத்து, யூனியன்கள் வைத்து, ரெவின்யூ இலாகாவுக்கு அடிமையாக்கி விட்டிருக்கிறோம். ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு, பஞ்சாயத்து போர்டு பிரைவியட் தலையாரி மாதிரி இங்கே வந்து ஆஜராகவும் என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் அதிகாரத்தைக் குவியல் முறையில் ரெவின்யூ இலாகா விடத்தில் கொடுத்து, ஜனங்களையே பிரதிநிதிகளை அவர்களின் அடிமைகளாக ஒப்படைத்திருக்கிறோம். இதைப் படிப்படியாகக் குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. சா. ராமசாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்த ரெவின்யூ, நிலவரி வருவாய்த் துறை மான்யக் கோரிக்கையின் மீது எங்கள் கட்சியை சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகள் மீது சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

நில வருவாய்த் துறை எந்த அளவுக்கு நமக்கு மிகவும் பயன் தரக்கூடிய இலாகாவாக இருக்கிறதோ அதே இலாகாத்தான் மற்ற எல்லா இலாகாக்களை விட அதிகமான அளவில் ஊழல் மலிந்துள்ளதாக இன்றைய தினம் காணப்படுகிறது. இதை நிரூபணமாக ஆதாரங்களோடு என்னால் காட்ட முடியும். நிலவருவாய்த் துறையில் கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிற கிராம அதிகாரிகள், எப்படி நாட்டின் முதுகெலும்பாக விவசாயிகள் இருக்கிறார்களோ அது போல ஆட்சியினருக்கு முதுகெலும்பாக கிராம அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். இந்த கிராம அதிகாரிகளுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தைச் சரியான முறையில் வரையறுத்து வைக்காத காரணத்தினால் விவசாயிகள் பல வழிகளில் பெருமளவுக்கு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு உர அனுமதிச் சீட்டு வாங்குவதற்கு, அல்லது நிலத்தை விற்க வேண்டியோ அல்லது வாங்கவேண்டியோ நிலத்தின்புடைய சர்வே எண்ணை பெறவேண்டிய நேரத்தில் அவர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நிலையைச் சீர் செய்யாத நிலையில், கிராம அதிகாரிகளுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதியம் கொடுத்திருக்கிற காரணத்தினாலும், இது போன்று லஞ்ச அடிப்படையில் வாங்கிக்கொண்டாலும் அதற்கான வழிவகை இல்லாத காரணத்தினாலும், விவசாயிகளிடத்தில் அதிகமான அளவில் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இந்த நிலையைச் சீர் செய்யாத வரையில் இந்த இலாகா நிர்வாகம் சரியாக இருக்க முடியாது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சென்ற கூட்டத்தில் எடுத்துக் காட்டிய மாதிரி அரசாங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கப்படும் ரெவின்யூ சம்பந்தப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள் சரியான முறையில் அமையவில்லை என்று நான் திட்டவாட்டமாக எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அமைச்சருக்கு வேண்டுமானால் நான் இதை நிரூபித்துக் காட்ட முடியும். அவர் என்னுடன் வந்தால் அத்தகைய நிலைமையை எடுத்துக்காட்ட முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1,000 அல்லது 2,000 ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ள கிராமங்களில் உள்ள சாகுபடியைப்பற்றி பார்க்கவேண்டும். போதிய நேரம் இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் சரிவரச் செய்வதில்லை. இதைப் பற்றி நான் சென்ற கூட்டத்தில் பேசியிருக்கிறேன். அந்த முறையில் அவர்கள் சாகுபடி கணக்கில் தவறு செய்து விடுகிறார்கள்.

ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரை எடுத்துக்கொண்டால் அவர் 24 ரெவின்யூ வட்டாரங்களைப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் அத்தனை கிராமங்களின் கணக்குகளையும் தணிக்கை செய்ய முடியாது. ஒரு கிராம சாவடியில் உட்கார்ந்து அந்தந்தத் தேதியில் ஊருக்கு வந்ததாகக் கையெழுத்துப் போட்டுவிடுகிறார்கள். தாசில்தார் அவர்கள்கூட ஜமாபந்தி சமயத்தில்தான் கணக்கை வீட்டுக்கோ அல்லது ஆஃபீஸுக்கோ கொண்டுவரச் சொல்லி கையெழுத்துப் போட்டு விடுகிறார்கள். இந்த முறையில் வருகிறபோது மாநில வாயிலாக அறிவிக்கப்படுகிற கணக்குகள் சரியான நிலைமையில் இல்லை என்று சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல. ரெவின்யூ சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், அண்மையில் சர்வே செய்யப்பட்ட காரணத்தினால் கிராமங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பிரிக்காவில் இருந்த கிராமத்தை அடுத்த பிரிக்காவோடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஒரு தாலுகாவில் இருந்த கிராமத்தை அடுத்த தாலுகா

[திரு. சா. ராமசாமி] [25th March 1963]

வேடு சேர்த்திருக்கிறார்கள். வரி விதிப்புகளில் உள்ள வேறுபாடு காரணமாக அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உதாரணத்திற்கு இரண்டொரு கிராமங்களைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லுகிறேன்.

இனம் நிலங்களின் சர்வேப்படி என் தொகுதியைச் சேர்ந்த ஓரியூர் என்ற ரெவின்யூ கிராமத்துடன் கோமான் என்ற கிராமத்தையும் சேர்த்துள்ளார்கள். ஓரியூர், அரியலூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் சேர்ந்துள்ளது. கோமான், திருமானூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் சேர்ந்திருக்கிறது.

இதேபோல திருமானூர் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த மல்லூர் சிராமத்தையும் அரியலூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் உள்ள டிருண்ணூரம் கிராமத்தையும் ஒன்றாக இணைத்து ஓர் ரெவின்யூ கிராமமாக சேர்த்திருக்கிறார்கள். திருமானூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒரு ஸ்பாய்க்கு செல் 30 பைசாவுட்கு, அரியலூர் பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஒரு ஸ்பாய்க்கு செல் 50 பைசாவும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதை சனக்கீர் செய்ய மிகவும் சிரமம் ஏற்படுவதுடன் மக்களும் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். கடன், உரம் போன்றவைகளைப் பெற இரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குச் செல்ல நேரிடுகிறது. இதனால் சிறு நிலச்சுவைந்தார்கள் எவ்விதச் சலுகைகளும் பெற வாய்ப்பில்லாதது போகிறது. இதை உடனடியாக பரிசீலித்து ஆவனச் செய்ய கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஐரீன்தாரி ஒழிப்பு காரணமாக, காடுவட்டாங்குரிச்சியைச் சேர்ந்த நல்லணம், சிங்கராயபுரம் ஆகியவைகள் டி. பழநி பிரக்கா, டி. பழநி பஞ்சாயத்து யூனியனுடன் சேர்ந்தது. இது ஜெயங்கொண்டம் பிரக்கா, ஜெயங்கொண்டம் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த டி. சோழங்குரிச்சியின் கிராமமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே ரெவின்யூ நிலமையைச் சீர்படுத்த முடியவில்லை. இது சம்பந்தமாக பஞ்சாயத்து மூலமாகவும் மக்களாகவும் அமைச்சரிடத்தில் நேரிலேயே விண்ணப்பம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தாலுகா அலுவலகங்களுக்கு விவசாயிகள் சென்றால் உட்காருவதற்கு வசதி செய்து தரவேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மேலதிகாரிகளைக் காணச் சென்றால் சீட் இருக்கிறது. எழுத்தர்க்கிடத்தில் சென்றால் உட்காரச் சீட் கிடையாது.

வாய்தா ரசீது இப்பொழுது கஷ்டமான முறையில் இருக்கிறது. கூட்டுப் பட்டாவாக இருக்கும் காரணத்தால், சிறிய விவசாயிகள் இவ்வளவு நிலம் தனக்கு இருக்கிறது, இவ்வளவுதான் கிண்து என்று கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அதை சீர்த்திருத்த வேண்டும். மேலும், செட்டில்மெண்ட் முறையை உடனடியாக எல்லா கிராமங்களுக்கும் அமுல் நடத்த வேண்டும். கூட்டுப்பட்டாக்களை உடனடியாக மாற்றி தனிப்பட்டாக்கள் செய்து அதனால், கிராம விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்கும் அளவில் செய்ய வேண்டும் என்று கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

12-10
p.m.

* திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : தலைவர் அவர்களே, இன்று நம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்னால் பேசிய சுதந்திரா கட்சி அங்கத்தினர் தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால் கிராம விவசாயிகள் எல்லாம் “ஜீவ மரண போராட்டத்தில் பாடுபடுகிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். கிராமப்புறத்தில் ஒரு படமொழி உண்டு “தன்னைப் பெற்ற தாய் அன்னப் பிச்சை எடுக்கிறாள் தங்கை தங்க சாம்போடச் சொல்லி கொஞ்சி கொஞ்சி அழுடுகள்” அதுபோல இருக்கிறது இவர்கள் கூற்று. இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்தை பாதுகாக்க அங்கே தாயும், தந்தையும் போன்ற நேருஜி எல்லைப் புறத்தில் எறியுள்ள ஜென்காரனை தாத்தி அடிக்க பாடுபடும்பொழுது இவர்கள் இங்கே இல்லாததை பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தங்கக் கட்டுப்பாட்டினால், எவ்வளவு தூரம் மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் அதை நிறைவேற்ற தயாராக இருக்கிறார்கள் என்று இன்றைக்கு தாய் மாரக்கலைவிட இவர்களுக்கு அதிகமாக, நிச்சயமாகத் தெரியாது. அவர்கள்

25th March 1963] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

கூறும்படியான அப்படிப்பட்ட சூட்டிலே அங்கே கிடையவே கிடையாது. நிலைமை அப்படி இருக்கும்போழுது விவசாயிகள் ஜீவ மரண போராட்டத்தில் பாடுபடுகிறார்கள் என்று சொல்லும்போழுது, அது ரொம்ப உண்மைக்கு பொருத்தம் இல்லாத கருத்து என்றுதான் சொல்ல முடியும். இன்றைக்கு சுதந்திரம் பறிபோகாமல் காப்பதற்கு அரசாங்கத்துடன் எந்த வகையிலும் ஒத்துழைக்க பொதுமக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சபை முன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முன்னேற்ற நாடுகளில் விவசாயிகளுக்கு வரியே இல்லை என்று ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நமது நாடு முன்னேற்ற நாடா? நம் நாடு ஒரு ஏழை நாடு. நாம் இப்பொழுதுதான் மூன்றாவது திட்டத்தைப் போட்டிருக்கிறோம். 100 ஆண்டுகளாக திட்டங்களைப் போட்டுப் போட்டு முன்னேறி வந்திருக்கிறது அமெரிக்கா. அதே போல பல ஆண்டுகளாக பல திட்டங்களை போட்டு வேலை செய்து வந்திருக்கிறது ரஷ்யா. நம்மை எப்படி அமெரிக்காவோடும், ரஷ்யாவோடும், இங்கிலாந்தோடும் ஒப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும்? இன்னும் 50 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நாம் முன்னேற்றம் அடைந்த பிறகு நாம் நிமிர்ந்து மேலை நாடுகளோடு நம்மை ஒப்பிட்டுக் கொள்ளலாம். சாதாரணமாக, 5-வது வரை படிக்கும் பையனுக்கு ஒரு டெஸ்டில் பாஸ் செய்தால் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கப்படுகிறது. அதைக் கொண்டு அவன் வேலைக்குப் போகிறான். விவசாயிகளுக்கு, நில வரி கொடுப்பதால் மதிப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகையினால், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் விவசாயிகளுக்கு வரி அடிப்படையில் எந்த போராட்டமும் இல்லை. வரி அதிகமா, குறைவா என்பது அல்ல பிரச்சனை. அது வேறு பிரச்சனை. அவர்களுக்கு சில செளகரியங்களை செய்ய வேண்டியது அவசியம்தான். இங்கிலாந்திலே போல அவர்களுக்கு ஒரு பாஸ் புக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் பல வழிகளிலும் கடன்கள் வாங்க வேண்டி இருக்கிறது. எந்த கடனாக இருந்தாலும் அவர்கள் பல ஆண்டு வரையில் சால்வன்ஸி சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் விவசாயிகளுக்கு பல தொந்தரவுகளும் அதிகப்படியான செலவுகளும் ஏற்படுகின்றன. இங்கிலாந்தில் போல ஒரு விவசாய பாஸ் புக் கொடுத்து விட்டு, அதில் விவசாயின் நிலம் எவ்வளவு, அதன் மதிப்பு என்ன, ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டிலும் அது குறைந்திருக்கிறதா, உயர்ந்திருக்கிறதா என்று இந்த விவரங்களைக் குறித்திருந்தால், அது விவசாயிக்கு எவ்வளவோ மதிப்பாக இருக்கும். செளகரியமாகவும் இருக்கும். அப்படி எல்லாம் செய்தால்தான் அரசாங்கம் விவசாயிகளை நல்ல நிலைமைக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று உணர்வு வரும்.

ரெவென்யூ இலாகா அலுவலர்கள் தீவிரமாக தமிழில் நடக்க வேண்டும், படிப்படியாக ஆட்சி மொழி தமிழாக இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்ட பிறகும் இன்றைக்கு ஒரு கலெக்டர் ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடென்ட் அவர்களுக்கு ஆங்கிலத்தில் கடிதம் எழுதுகிறார். இவர் ஆங்கிலம் படித்த வரை தேடி ஓடவேண்டிய நிலைமையே இருக்கிறது. ஆகவே, தீவிரமாக கடிதப் போக்குவரத்துக்கள் தமிழிலேயே நடைபெற கலெக்டர் ஆபீஸ்களில் தமிழ் டைப்பிஸ்டுகளையும், டைப்ரைட்டர்களையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். இதை துரிதப்படுத்தவேண்டும்.

கூட்டுப் பட்டா முறையை ரத்து செய்து விட்டு அவரவர்களுக்குத் தனிப் பட்டா அளிக்க வேண்டும். ஜில்லா வாரியாக எடுத்துக்கொண்டு இந்த வேலைவை தீவிரமாகச் செய்ய வேண்டும்.

என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு மருந்து தந்து உதவுவது என்பது தர்மத்திற்கு செய்யப்படும் வகையில் அவர்களுக்கு உதவியாக இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களும் நல்ல முறையில் வைத்திய உதவி பெற முடிவதில்லை. ஒரு கவர்ன்மென்ட் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் ஒரு பில் வாங்கி வருவதற்குள் அவர்களுக்கு பொழுதெல்லாம் போய்விடுகிறது. அவர்கள் எப்படி 11 மணிக்கு ஆபீஸ் செல்ல முடியும். ஆகவே, அந்த முறையை மாற்றி அவர்கள் நல்ல டாக்டர்களிடம் உடனுக்குடன் சிகிச்சை பெறும் வாய்ப்பை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

[25th March 1968]

கிராம கர்ணத்திற்கும், மணியக்காரருக்கும் கமிஷன் பேச்சில் சம்பளத்தை உயர்த்தவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கும் சம்பளம் அவர்களுக்கு போதாது என்பதை இந்த சபை முன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கலெக்டர் ஆபீஸ்களில் பணியாளர்கள் உட்கார்ந்து சாப்பிடுவதற்குக் கூட இடம் இல்லை. அவர்கள் மரத்தடிகளில் கையில் வைத்துக்கொண்டு தான் சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. அங்கெல்லாம் கக்கூஸ் வசதிகள் கிடையாது. லேட் வசதி கிடையாது, சுத்தம் செய்ய ஆட்கள் கிடையாது. ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீஸ்காக எடுத்துக்கொண்டு இட வசதி, லேட் வசதி, கக்கூஸ் வசதி இவைகளை செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். முன்பு அமைச்சர் எதையும் நேரில் போய் பார்த்து வந்தார்கள், ஆனால் இந்த மந்திரி சபைக்குப் பிறகு அவர்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை. ஜில்லா தாலுகா ஆபீஸ்களில் உள்ள குறைபாடுகளை தீவிரமாக, துரிதமாக நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பழங்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்காததால் அவர்களுக்கு மிக்க கஷ்டமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்கும் ஏற்பாட்டை துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மானியத்தை ஆதரித்து இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. இரா. நாராயணன் : தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் மாவட்ட நிர்வாகத்திற்காக கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். மாவட்ட நிர்வாக அமைப்பில் கலெக்டர் அவர்களுடைய கையிலே பெரிய அளவிலே அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏனென்றால், அவர்கள் அந்த அதிகாரத்தை பரவலாக எந்த வழியிலும் பயன்படுத்தி, மக்களுக்கு நல் வாழ்க்கை ஏற்படுத்த வசதிகளை செய்து கொடுக்க உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காக. ஆனால், சாதாரணமாக மாவட்ட கலெக்டர் தாசில்தாருக்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கிறார். தாசில்தார் ரெவென்யூ இன்ஸ்பெக்டருக்கும், அவர் தன் கீழுள்ள கிராம அதிகாரிகளுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். ஆக ஒவ்வொருவரும் அதிகாரத்தை பிரித்து, பிரித்து கொடுத்து கடைசியாக கிராம அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் வருகிறது. இதனால், விவசாயிகள் பக்கசூடிய கஷ்ட நஷ்டங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. இதை எதற்காக சொல்லுகிறேன் என்றால், விவசாயிகளுக்கு இந்த கிராம அதிகாரிகள் தொந்தரவு கொடுக்கும் முறையில் நிர்வாகத் துறை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இந்த கிராம அதிகாரிகள் ஹரிஜனங்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் முடிப் போட்டு ஒருவருக்கொருவர் சண்டைப்போட்டுக்கொள்ளும் நிலையையும் கோர்ட்டுக்கும் போகும் நிலைமையையும் உண்டாக்குகிறார்கள். அந்த அளவுக்குக் கிராம அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக, வெள்ளூர் என்ற கிராமத்தில் ஹரிஜனங்களுக்காக என்று 13 ஏக்கர் நத்தம் ஒதுக்கப்பட்டு இருந்தது. செட்டில்மெண்ட் ரெஜிஸ்டரிலும் அதற்கு கணக்கு இருக்கிறது. ஆனால், அந்த ஊர் கர்ணம் ஹரிஜனங்களை முடித்து விட்டு பிறகு கோர்ட்டு வரையில் போகும் நிலைமையை உண்டாக்கினார். பஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டிலே தீர்ப்பாகி யிருக்கிறது. செட்டில்மெண்ட் ரிஜிஸ்டரில் இணை நத்தம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கர்ணத்தின் சொந்த இடம் என்று எந்தவித ஆதாரமும் இல்லை. 4, 5 வருஷத்திற்கு முன்பு தன் பங்காளியிடம் கிராம வாங்கியது போல் சோடனை செய்து கொண்டு அது நத்தம் இல்லை, தன் சொந்த அனுபோகத்தில் இருந்தது என்று சொல்லுகிறார். கலெக்டரும், தாசில்தாரும் அதை நல்படி ஆராய்ந்து பார்ப்பதில்லை. அந்த இடத்தில் இவ்வளவு நாட்களாக எந்த வீதம் அவருக்கு இல்லை. நத்தமாக இருந்தால் அது யாருக்கும் சொந்தமில்லை என்று சட்டம் இருக்கும்பொழுது, பல ஆண்டுகளாக அங்கு வீடு எதுவும் இல்லாமல் இருக்கும்பொழுது அவருக்கு அந்த நிலத்தில் பாத்தியம் எப்படி வந்தது? அதையெல்லாம் கலெக்டர் ஊன்றி பார்க்காமல் இருக்கிறார் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது கனம் அமைச்சர் கக்கன் அவர்களிடம் கூட அந்தக் குடியானவர்கள் 8 நாட்களாக இங்கு வந்து காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி கிராம மக்கள் திண்டாடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

25th March 1963] [திரு. இரா. நாராயணன்]

நான் இன்னொன்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்துப் போர்டு களுக்கு சில அதிகாரங்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கிராம முன்சிப் வரி வசூல் செய்ய வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டு வரி வசூல் செய்வதற்காக அவர்களுக்கு ஊதியத்தைக் கொஞ்சம் அதிகப் படுத்தியிருக்கிறார்கள். கர்ணத்திற்கும் அதிகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கர்ணம் பஞ்சாயத்து போர்டு வேலை ஒன்றுமே செய்வதில்லை. அவர்களுக்கு இந்தப் பணம் கொடுக்கத் தேவையில்லை. கர்ணத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுக்கு வேலையில்லாத டிபார்ட்மெண்ட்டு கிடையாது. ஆகவே, பஞ்சாயத்து போர்டு கணக்கையும் கர்ணமே செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அந்தப் பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அதற்கு வேண்டிய கிளார்க்குகளைப் போட்டுக் கொண்டு இந்த வேலையைச் செய்து கொடுக்கச் சொல்ல வேண்டும். வரி வசூல் கிராம அதிகாரிகள் செய்தாலும், கிராமக் கர்ணமே பஞ்சாயத்துக் கணக்கையும் முடிக்க வேண்டும் என்ற விதியைத் திருத்தி, பகுதி நேர குமாஸ்தாக்களையோ, முழுநேர குமாஸ்தாக்களையோ பஞ்சாயத்து போர்டுகளே நியமனம் செய்துகொண்டு இந்த வேலையைச் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனது சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : கணம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய நிலைமையில் பரிதாபத்துக் குரிய ஒரு உத்தியோகஸ்தர் இருக்கிறார் என்றால் அது ஜில்லா கலெக்டர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பாஞ்சாலி 5 பேருக்கு கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்தது. இன்றைய கலெக்டர் எத்தனைபேர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கவேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் தனக்குக் கீழுள்ள முக்கியமான உத்தியோகஸ்தரை, யார், எந்தவிதமான வேலையை வாங்குகிறார், யாருடைய போற்றுதலுக்கும், யாருடைய கண்டனத்திற்கும் ஆளாகிறார் என்பது தெரியாமல், தன்னுடைய முக்கியமான சிப்பந்தி தனக்குத் தெரியாமலே மற்றவர்களால் ஆக்கப்படுவதையும், அழிக்கப்படுவதையும் பார்த்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டிய பரிதாபகரமான நிலையில் இருக்கிறார். இந்த நிலைமை மாற்ற வேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆசை. எப்படி மாற்ற வேண்டும், எவ்வாறு மாற்றலாம், எப்படிச் செய்தால் கலெக்டருக்கு முன்பிருந்த ஒரு மதிப்பும் கௌரவமும் ஏற்படும், அவர் நல்ல முறையில் செயல்படும் சக்தி ஏற்படும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டியது கணம் மந்திரி அவர்களுடைய பொறுப்பு என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-30
p.m.

ரெவின்யூ இலாகாவிலுள்ள பல குறைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ரெவின்யூ இலாகா செய்யவேண்டாத பல வேலைகளையும் ரெவின்யூ இலாகாவைச் செய்யச் சொல்லிவிட்டு, அவர்கள் சரியான முறையில் செயல்படவில்லை என்று குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் நேரமாக இருக்கிறது இது. ஆராய்ந்து பார்த்தால், ரெவின்யூ இலாகாவுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பல பொறுப்புகளை அவர்களிடமிருந்து எடுத்துவிட்டு, அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட வேலைகளை மட்டும் கொடுத்தால் அவர்கள் நல்ல முறையில் செயல்படக்கூடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இது பற்றியும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கணம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கலெக்டர் அவர்கள் ஆங்கிலேய அரசு காலத்தில் கவர்னர் அவர்களுடைய பிரதிநிதியாக இருந்தார். அவர் என்னென்ன வேலை செய்யவேண்டும், அவரை யார், யார் வந்து பார்க்கவேண்டும், அவர் எப்படியெல்லாம் செயல்பட வேண்டும் என்றெல்லாம் முறை வகுக்கப்பட்டிருந்தது. இன்றைக்குக் கலெக்டர் அவர்கள் ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய விவசாய அதிகாரிகள், என்ஜினியர்கள், மற்றவர்களையும் கூட்டிவைத்துக் கொண்டு பேசுவதால், அவர்களுக்கு தான் ஒரு மேல் அதிகாரிபோல பாவனைக்குக் காட்டிக்கொண்டு இருப்பதினால், சந்தோஷமாக ஜில்லா கலெக்டர் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த அதிகாரம் இல்லாவிட்டாலும் அந்த பாவனையாவது இருப்பதினால்தான் இம்மாதிரி நடக்கிறது என்று எண்ணுகிறேன். ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய மற்ற அதிகாரிகள்

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [25th March 1963]

நேரடியாக மற்ற இலாகாக்களின் மூலம் செயல்படுவதை விட்டுவிட்டு ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு முக்கியமாகக் கொடுத்திருக்கும் பொறுப்பை, அதாவது தேசிய அபிவிருத்திப் பொறுப்பும், தண்டல் பொறுப்பும் இந்த இரண்டையும் நல்ல முறையில் பொறுப்பேற்று நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், நலமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

விவசாயிகள் முன்னேற வேண்டும் என்று நாம் பல ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளின் நிலை இன்றைக்குச் சற்று முன்னேறியிருக்கிறது. கனம் ரெட்டியார் அவர்கள் விவசாயிகளுக்குப் பின்னாலேதான் மற்றவர்கள் என்று சொன்னார்கள். உழுதுண்டு வாழ் வோருக்கு ஒப்பில்லை என்று சொல்லப்பட்டிருந்தாலும், இன்றைக்கு விவசாயி களுடைய நிலை எப்படி இருக்கிறது என்றால், உழுது, உண்டு வாழ்கிற அளவில்தான் இருக்கிறது. உழவன் உழு வேண்டும், உழுது கொண்டு வந்த தானியத்தைக்கொண்டு சமைத்துச் சாப்பிட வேண்டும். அந்தச் சாப்பாட்டின் மூலம் உடம்பில் உயிரை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த நிலைமையிலேதான் இந்த விவசாயிகள் இருந்துவர முடிகிறதே தவிர, உலகத்தில் மற்றவர்கள் அனுபவிக்கும் சுபீட்சத்தையோ அல்லது மற்றவர் களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் வசதிகளையோ பெற்றுக்கொள்ள அவர்கள் சக்தி அற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். மிகவும் குறைந்த தீனியைப் போட்டு எஸ் எவு பாரம் ஏற்றினாலும் பொருத்துக்கொள்ளக்கூடிய பிராணிகள் நமது நாட்டில் பல இருக்கின்றன. அதைப்போல விவசாயிகள் தங்களுக்கு எவ்வளவு குறைவான நிலைமை இருந்தாலும்கூட, வருகிற பொறுப்புக் களை யெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மனப்பான்மை உடையவர்களாக இருப்பதனால்தான், இன்றைக்கு நாட்டில் சுச்சலும், குழப்பமும் இல்லாமல் நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. இத்தனை சமைகளையும் பொருத்துக்கொள்ளும் அந்த விவசாயிகளுக்கு இன்னும் செய்யவேண்டிய பல வசதிகள் இருக்கின்றன என்பதை நினைத்துப் பார்த்து, அவர்களுக்கு நாம் அந்த வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தால், நிர்வாகம் இன்னும் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

விவசாயம் செய்துவரும் ஒரு மகனுக்கு ரெவின்யூ இலாகாவில் உள்ள குறைகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இன்றைக்கு தீர்வை வசூல் செய்வதற்கு நெருக்கடி நேரம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, 4 பசலி தீர்வையைக் கூட சேர்த்து வசூல் செய்யச் சொல்லுகிறார்கள். கடன் பாக்கித் தொகையைத் தவிரண்டு 2 மாதங்களுக்கு முன்னாலேயே செலுத்திவிட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். சப் ரிஜிஸ்டிரார் மூலம் பட்டா மாறுதலுக்கு மனுக் கொடுத்தால்கூட, பட்டாவைப் பிரிக்காமல் கூட்டு பட்டா வாக வைத்திருக்கிறார்கள். 1928-ல் ஜில்லா போர்டு காலத்தில் நிலம் விற்கப்பட்டதாக இருந்தாலும் பட்டாவைப் பிரிக்காமல் கூட்டுப்பட்டாவாக வைத்துக்கொண்டு அதற்கும் விவசாயிகள் சேர்த்து வரி கட்டும்படியான நிலைமை இருக்கிறது. விவசாயி தாலூகா ஆபீஸுக்குச் சென்றால் வாசலில் இருக்கும் பியூன் முதல் உள்ளே இருக்கும் எல்லோருக்கும் கும்பிடு போட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. காரியத்தை சாதித்துக்கொள்ளும் அளவில் நிலைமை இல்லை. இம்மாதிரி கிராம விவசாயிகளுக்கு இருக்கும் தொல்லைகளுக்கு ரெவின்யூத் துறையை ஏற்றிருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள் தீர்வு காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, பொதுவாக விவசாயப் பிரச்சினையைப் பற்றி இன்று நாட்டில் பேசாதவர்கள் யாரும் இல்லை. இந்தக் காலத்தில் மாத்திரம் அல்ல, அது எந்தக் காலத்திலும் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டாகத்தான் புலவர்கள் பலரும் பலவற்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வள்ளுவர்—

“சமுன்றும்எர்ப் பின்ன துலகம் அதனல்
உழன்றும் உழுவே தலை.”

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற்றெல்லாந்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.”

என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

25th March 1963] [திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

உழுதுண்டு வாழ்வதற்கு ஒப்பில்லை கண்டா

பழுதுண்டு வேறேருர் பணிக்கு.

என்று ஔவையார் பாடியிருக்கிறார்.

ஔவான் எல்லாம் உழவான் தலைக்கடைக்கே என்றிருந்த நிலைமாறி இன்று உழப்பவனெல்லாம் ஔவாருடைய தலைக்கடைக்கு தினம்தினம் அலையவேண்டிய நிலையிருக்கிறது. விவசாயத் துறையும், வருவாய்த் துறையும் ஒரு அமைச்சரிடமே இருந்தால், இரண்டையும் பற்றி ஒருவரைக் கேட்டால் சரியான பதில் கிடைக்காது என்ற காரணத்தினால் வருவாய்த் துறைக்கு ஒரு தனி அமைச்சரும், விவசாயத் துறைக்கு ஒரு தனி அமைச்சரும், இரண்டாகப் பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டியது எங்களுடைய வேலை என்று விவசாய அமைச்சர் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். அதே நேரத்தில் கால்வாய் வெட்டப்பட வேண்டும், குளங்கள் சீரமைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால், வருவாய்த் துறை அமைச்சரைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதன் காரணமாக எங்கள் பகுதியில் இருக்கிற நிலைமையைச் சொல்லுகிறேன். 1942-ல் லால்குடி வட்டம் காட்டுரில் சிறுமாங்குடி என்ற கிராமத்தில் 100 ஏக்கர் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்யக் கழிவுத் தண்ணீரை நாங்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்று மனுக்கள் போடப்பட்டும், 1963-லும் அது தீர்வு காணாத நிலைமை இருக்கிறது. அதுவும் எங்கள் செலவில் நாங்களே செய்து கொள்ளுகிறோம் என்று கூறியும் கவனிக்கப்படவில்லை. அப்படி யாராவது பம்பு செட்கள் வைத்துத் தண்ணீர் இறைத்தாலும் அதற்காகத் தண்டவரி வாங்குகிறார்கள். வாங்கிக் கொள்வதோடு மட்டுமல்லாமல், சில நிலங்களில் “யார் உனக்கு அனுமதி கொடுத்தது?” என்று கேட்டு, அந்தப் பம்பு செட்களைப் பிடுங்கிக் கொள்ளக்கூடிய நிலைமையும் இருக்கிறது. 100 ஏக்கருக்கு வாய்க் கால் வெட்டுவதற்காகத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, இப்பொழுது திடீரென்று நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. யுத்த நெருக்கடியின் காரணமாக இல்லை; வேறு என்ன காரணத்தினாலோ தெரியவில்லை. பல மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டும், கவனிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எப்படியாவது அதை முடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

12-30
p.m.

வாரி வசூல் செய்வதிலே இருக்கின்ற கெடுபிடிகளைப் பற்றி சில அங்கத்தினர்களும், வரியை எதிர்க்கின்ற முறையிலே சில அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள். நாங்கள் ஏதோ வரியை விதிக்கக் கூடாது என்று சொன்னதாக எங்கள் மீது சிலர் குற்றம் சாட்டினார்கள். வரியே வேண்டாமென்று சொல்லி, வரி கொடா இயக்கத்தை ஆரம்பித்தவர்கள் நாங்கள் அல்ல. வரியே கேட்கக் கூடாதென்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. “வாணம் பொழியுது பூமி விளையுது உனக்கு ஏன் கப்பம்” என்று கேட்பவர்கள் நாங்களல்ல. வரி வசூலிக்க வேண்டியதுதான். யாரால் தாங்க முடியுமோ, அவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது சர்க்கார் கொடுத்த கடன்களை வசூலிப்பதில் பல கெடுபிடிகள் ஏற்படுகின்றன. விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வோம் என்று சொல்லிவிட்டு, அந்த உதவியை விவசாயிகள் பரவலாக அனுபவிக்க வருகிற நேரத்திலே, கொடுத்திருப்பதை வசூலிப்பதில் இப்பொழுது கெடுபிடியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒருகால் இனிமேல் விவசாயிகள் சர்க்காரிடமிருந்து கடன்களை வாங்கக் கூடாது என்ற எண்ணத்தால் இப்படிச் செய்யப்படுகிறதோ, என்னவோ தெரியவில்லை. நேற்று முந்தின நாள் என்னுடைய தொகுதிக்கு கனம் விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் வந்தார்கள். அவர்களிடமும் நாள் குறிப்பிட்டேன். சாத்தமங்கலம் விவசாயிகளுக்கு உழவு, மாடு, உரம், மற்றவைகளுக்காக கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நெல் அறுவடை ஆகிறது. அப்படி அறுவடையான நெல்லை களத்திலிருந்து கொண்டு போக விடாமல் ஜப்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பல கெடுபிடிகள் நடைபெற்று வருகிறது. சாத்தமங்கலத்திலே மட்டுமல்ல மேலும் பல இடங்களிலேயும் தொடர்ந்து இம்மாதிரியான கெடுபிடிகள் நடைபெற இருக்கின்றன. அதைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எந்த அளவுக்கு வரி வசூல் செய்வதிலே அக்கறை காட்டுகிறார்களோ,

[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்] [25th March 1963]

அந்த அளவுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பல வாய்க்கால்கள் வெட்ட வேண்டுமென்று திட்டங்கள் போட்டிருக்கலாம். ஆனால் அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும்பொழுது தனிப்பட்டவர்கள் நிலத்தில் வெட்ட வேண்டிய காரணத்தால் ஹைக்கோர்ட்டுக்குச் சென்று ஸ்டே வாங்கிவிடுகிறார்கள் என்ற காரணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லக்கூடும். உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்திலே, விவசாயிகளுக்கு எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் அளிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிற நேரத்திலே, புதிய வாய்க்கால்களை வெட்டித் தருவதிலே அமைச்சர் அவர்கள் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் தங்கக் கட்டுப் பாட்டைப் பற்றிப் பேசினார்கள். எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்த சிலர், தங்கக் கட்டுப்பாடு வந்த காரணத்தால், விவசாயி தன்னிடத்தில் இருக்கிற இரண்டு, மூன்று புவுன் நகைகளை வைத்துச் சிறிய கடன்கள் கூட வாங்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதற்கு கனம் அங்கத்தினர் அந்தக் காலத்திலே பத்தரை மாற்றுத் தங்கத்திலே தான் பாவைகளை வருணிப்பார்கள் என்று சொன்னார். தங்கம் போன்ற குணம் உடையவர்கள் என்று ஆண்களைக் கூட வருணிப்பது உண்டு. பத்தரை மாற்றுத் தங்கம் 14 காரட் தங்கத்தைவிட குறைந்தது என்று பொருள்படும்படிச் சொன்னார்கள். பத்தரை மாற்றுத் தங்கத்திற்கு எத்தனை காரட் இருக்க வேண்டுமென்பதைப் புரியாமல் பேசியிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பத்தரை மாற்றுத் தங்கம் என்று சொன்னால், 26 காரட் இருக்க வேண்டும். இப்பொழுது 14 காரட்தான் அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. எனவே, அவர்கள் குறிப்பிட்ட பத்தரை மாற்றுத் தங்கம் 14 காரட்டைவிட உயர்ந்தது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விவசாயிகளுடைய நிலை எப்படி புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகிறதோ, அதைப்போலதான் அதன் நிர்வாகத்தையும் அரசாங்கம் புறக்கணிக்கிறதோ என்று நான் எண்ணுகிறேன். தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், அதிக வேலைப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேதான் கலெக்டரிடமிருந்து கொஞ்சம் அதிகாரத்தை எடுத்து, ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும், டி.ஆர்.ஓ. என்ற ஒரு அதிகாரியை வரி வசூல் செய்வதைக் கவனிக்க நியமித்திருக்கிறார்கள். அப்படி நியமித்திருந்தாலும் கூட, எந்த வேலையும் சரிவர நடைபெறவில்லை. தாலுகா ஆபீசுக்குப் போன பேப்பர் திரும்பி வருவதே கிடையாது. கலெக்டர் ஆபீசுக்குப் போன பேப்பர் கண்ணில்படாது என்ற நிலைதான் இன்னும் இருக்கிறது. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்திலே “ரெட் டேபிசம்” என்று இருந்தது. இப்பொழுது நம்முடைய சர்க்கார் காலத்திலே “கதர் டேபிசம்” ஆக இருக்குமோ என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்தத் துறையிலே வேலை செய்கின்றவர்களுக்குச் சரியான வகையில் வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. எல்லாச் சர்க்கார் அலுவலகங்களுக்கும் மின் விளக்கு, மின் விசிறி வசதிகள் செய்துகொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இந்த ரெனியூ இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் கலெக்டர் ஆபீசில் கூட மின் விசிறி கிடையாது. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் அதிகாரிகள் வேலை செய்யமாட்டார்கள் என்று நினைத்து, மின் விசிறி போடாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் நம்முடைய சர்க்காரின் பணியாற்றுகின்றவர்களைப் பற்றி நாம் அவ்வாறு நினைக்கக் கூடாது. எல்லோரும் நன்கு வேலை செய்வார்கள். சில இடங்களில் போதுமான இட வசதி இல்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் இட வசதி செய்து கொடுத்து, மின் விசிறி வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல தாலுகா ஆபீஸ் கட்டிடங்கள் இடிந்து விழக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. கீழே உட்கார்ந்திருக்கும் அதிகாரி எப்பொழுது இடிந்து விழும் என்று பயந்து கொண்டே, வேலை செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதைக் கவனிக்க வேண்டும். தாலுகா ஆபீசுகளிலும், கலெக்டர் ஆபீசுகளிலும் நல்ல முறையில் மின் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

25th March 1963] [[திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்]

இன்னும் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். என்னுடைய பகுதியை இரண்டு மாவட்டங்களாகப் பிரிப்பதற்குத் தயாராகப் புதுக்கோட்டைப் பகுதியும், திருச்சிப் பகுதியும் இருக்கிறது. புதுக்கோட்டையை திருச்சி மாவட்டத்தோடு இணைக்கின்ற காலத்தில், அதைத் தனி மாவட்டமாகச் செய்ய வேண்டும் என்ற நிலைமை இருந்தது. திருச்சி மாவட்ட காவிரிஸ் கமிட்டி இருந்தபோதிலும், புதுக்கோட்டை டிஸ்ட்ரிக்ட் காவிரிஸ் கமிட்டி என்று இருக்கிறது. புதுக்கோட்டை கல்வி இலாகாவுக்குத் தனியாக ஒரு டி.இ.ஓ. இருக்கிறார். போஸ்டல் டிபார்ட்மென்டை எடுத்துக் கொண்டாலும், அது மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பில் இருந்தாலும்கூட, தனி ஜில்லாவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போலத்தான் அங்கே இருக்கிற ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் டிபார்ட்மென்டைப் பொறுத்த வரையிலும் தனி மாவட்ட அலுவலகம் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும், என்ன காரணத்தினாலோ அது இன்னும் ஒரு தனி மாவட்டமாகப் பிரிக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது ஒரு அலிஸ்டேன்ட் கலெக்டர் இருக்கிறார். அங்கு ஒரு கலெக்டரை நியமித்தால் நிர்வாகம் இன்னும் நல்ல முறையில் இருங்கும். புதுக்கோட்டைப் பகுதி திருச்சியோடு இணைக்கப்பட்ட காலத்தில், காடாரம்பப் பகுதிகளெல்லாம் கழனிகளாக மாறிவிடும் என்று மக்கள் நினைத்தார்கள். இப்பொழுது முன்பு இருந்த நிலைமைதான் நீடிக்கிறது. புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த ஒரு மந்திரி அங்கே இருந்தாலும்கூட, நிலைமை அப்படியே தான் இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் இதில் அக்கறை காட்டினால், சுயநலவாதி என்று சொல்லுவார்களோ என்று நினைக்கிறேனா, என்னமோ தெரியவில்லை. ஆகவே, புதுக்கோட்டைப் பகுதியை ஒரு தனி மாவட்டமாக ஆக்கி, ஒரு தனி கலெக்டரை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது ஜில்லா டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலில் கூட வடக்கு மாவட்டம், தெற்கு மாவட்டம் என்று பிரித்து, திருச்சியைச் சார்ந்தவை ஒரு பகுதியாகவும், கரூர், குளித்தலை, புதுக்கோட்டைப் பகுதிகள் தனிப் பகுதியாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குளித்தலையைவிட மற்றப் பகுதிகள் பின்தங்கிய பகுதிகளாக இருப்பதால், அவற்றைக் குறித்து தனி அக்கறை செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்திலே பேசும்பொழுது பல அங்கத்தினர்கள் வரி விதித்தால்தான் நாட்டை ஆள முடியும் என்று பேசினார்கள். அதிகபட்சமாக எவ்வளவு வரி விதிக்க வேண்டுமோ, அவ்வளவும் விதித்தாகிவிட்டது. கடன் எவ்வளவுக்கு வாங்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வாங்கியிருக்கிறோம். அப்படியிருந்தும் ஏன் நல்ல முறையிலே அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை என்றால், அதற்குக் காரணம் நிர்வாகத்திலே இருக்கிற ஊழல்கள்தான். இந்த இலாகாவிலுள்ள ஊழல்களைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் கோசல்லராம் அவர்கள் நன்றாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர் காவிரிஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், இந்த நிர்வாகத்திலுள்ள ஊழலைப் பற்றிச் சொன்னதிலிருந்து, இந்த நிர்வாகம் எப்படி இருக்கிறது என்பது நன்கு தெரிகிறது.

தங்கக் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அம்மையார் அவர்கள் பேசினார்கள். அவர்கள் பேசுவது ஊருக்கு உபதேசம் செய்வதுபோல இருக்கிறதே தவிர அவர்கள் கழுத்திலேயும், கைகளிலேயும் பத்தரை மாற்றுத் தங்கத்தைத்தான் அணிந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : நாங்கள் ஒன்றும் ஊருக்கு உபதேசம் பண்ணவில்லை. ஜோடி ஜோடியாக வனையல்களை கழற்றிக் கொடுத்திருக்கிறோம். பிற ஆபரணங்களையும் கழற்றிக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று சுமங்கலிகளைப் பார்த்து குடும்பத்துப் பெரியவர்கள் சொல்லமாட்டார்கள்.

திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : சீனர்களை இந்த நாட்டை விட்டு விரட்ட வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, தங்கத்தைக் கொடுத்து விரட்ட முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால் தங்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது என்றுதான் கேட்கிறேன்.

[25th March 1963]

கனம் திரு. வெ. ராமையா : இந்த ரெவின்யூ இலாகாவிலே ஊழல்கள் இருப்பதாக கனம் அங்கத்தினர்கள் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றிக் கொஞ்சம் விவரமாகச் சொன்னால் லாபமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கேயோ ஆரம்பித்து எங்கேயோ போய்விட்டார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே இந்த இலாகாவிலே உள்ள ஊழல்களை எடுத்துப் பேசினால் அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியும். ஆகவே தங்கத்துக்குப் போய்விடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மற்ற அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னதால்தான் அதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டியிருந்தது. அதற்காகத்தான் சொன்னேன். நிர்வாகத்தில் இருக்கிற ஊழல்களைப் பற்றிச் சொல்வதற்குத்தான் வருகிறேன். வரி பாக்கிக்காகக் கதிர்களை ஜப்தி செய்து வருகிறார்கள். ஒரு விவசாயி கதிர்களை அறுவடை செய்தால் தான் அவனுடைய கஷ்டங்கள் நீங்கும். வரியைக் கொடுக்க முடியும். வரி கட்ட ஆரம்பிப்பதற்கு முன்னாலேயே கதிர்களை ஜப்தி செய்துவிட்டால் எப்படி அந்த விவசாயி வரிகளைக் கட்ட முடியும்? தங்கம் ஒன்று இருந்தது. அதற்கும் மாசு ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த நிலையினால் விவசாயி மிக மிகக் கஷ்டப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகள் கட்ட வேண்டிய வரிக்காக கதிர்களை ஜப்தி செய்கின்ற முறையை எடுத்துவிட வேண்டும்.

விவசாயிகள் மீது உள்ள வரிப்பளுவை பற்றியெல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அயல் நாட்டைப் பாருங்கள். நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் நிலவரி போடாமல் அரசாங்கம் நடத்தவில்லையா? நமக்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற சிலோனைப் பாருங்கள். அங்கேயும் நிலத்துக்கு வரி இல்லை. நமது நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பின்புதான் அந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்தது. ஆகவே விவசாயிகள் மீது போடுகின்ற வரிப் பளுவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள்தான் இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பு என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுக்குப் போடுகின்ற வரியை என் குறைக்கக் கூடாதென்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஜமாபந்தி நடக்கிறது. அதற்காகக் கிராமத்திலிருந்து கர்ணங்களே புத்த கங்களையும் மற்ற ரெக்கார்டுகளையும் தங்கள் சொந்த செலவிலேயே லாரியிலே ஏற்றுக் கொண்டு வர வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக அவர்கள் வாடகை தரவேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு குரூபும் இவ்வளவு தர வேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது. அதைக் கொடுத்தால்தான் அவர்களுடைய ஜமாபந்தி நடக்கின்றது. ஜமாபந்தி நடந்தால், அதனால் அவர்கள் அடையும் நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்குச் சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகளிடம் பணத்தை எந்த வழியிலேயாவது பெறுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலையெல்லாம் மாற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் கடம்பூர் குரூப் என்று ஒரு குரூப் இருக்கிறது. அந்த கிராமத்து ஹெட்மேன் அதைச் சேர்ந்த மூன்று நபர்களுக்கு மாட்டு லோன் கொடுப்பதற்கு சர்ட்டிபிகேட் செய்து இருக்கின்றார். அந்த சர்ட்டிபிகேட் செய்த நபர்களுக்கு அந்த மாட்டு லோன் கொடுக்கப்படவில்லை. காரணம் இரண்டு நபர்கள் பேர் மாருட்டம் செய்து பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். அவர்கள் இது விஷயமாக மனுக் கொடுத்தும் கூட—மந்திரி அவர்களுக்கு மனு கொடுத்தும் கூட மூன்று வருஷங்களாக எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

அறந்தாங்கி தாலுக்காவிலே போதமங்கலம் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு வருஷமாக ஒரு ரைஸ் மில் ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் லைசென்ஸ் இல்லாமலேயே ஒடிக்கொண்டிருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள் தாசில்தாருக்கு மனுச் செய்தார்கள். மனுச் செய்தும் கூட எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதற்குப் பிறகு மனுச் செய்ததின் பேரில் தாசில்தார் அவர்கள் அந்த மில் லைசென்ஸ் இல்லாமல் நடக்கக் கூடாது என்று சொல்லி சில் போட்டுவிட்டு வந்தார்கள். ஆனால் கொஞ்ச தூரம் வந்ததும் அந்த ரைஸ் மில்

25th March 1963] [திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

சொந்தக்காரரின் கையிலே சாவியைக் கொடுத்துவிட்டு வந்துவிட்டார்கள். அந்தக் கிராமவாசிகள் எவ்வளவோ முறை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு மனுச் செய்தும் கூட, இன்னும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அந்த ரைஸ் மில் இன்னமும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே.....(மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கணம் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பற்றிய மானியக் கோரிக்கையிலே நகரத்தின் பிரதிநிதியாக இருக்கின்ற எனக்கு இடமில்லை என்றாலும் மாகாணத்தினுடைய நிர்வாகத்திலே நமக்குப் பங்கு உண்டு என்ற காரணத்தினாலே நான் ஒருசில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

பேசியவர்களெல்லாம் விவசாயிகளுக்கு வரி கூடாது என்றெல்லாம் பேசினார்கள். கடந்த கால சரித்திரத்தைப் பார்த்தாலே தெரியும், விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தின் விளைச்சலிலே 6-ல் ஒரு பங்கை வரியாகக் கொடுத்துத்தான் நிர்வாகம் நடந்து வந்திருக்கிறது என்றால், கேஷமநல அரசாங்கமாகிய நம் சர்க்கார், எல்லா மக்களும் முன்னேறிக் கொண்டு வருகிற நிலையிலே ஆட்சியை நடத்த வரி வாங்காமல் முடியுமா என்பதை யோசிப்பார்களேயானால், இப்படிப் பேசமாட்டார்கள், வரிகொடா இயக்கம் ஒன்றை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் அல்லவா? அந்தத் தென்றல் வீசுவதன் காரணத்தாலோ என்னவோ இப்படி எல்லாம் பேசுகிறார்கள்.

மாவட்ட அளவிலே உள்ள குறைப்பாடுகளை எப்படியெல்லாம் குறைத்தால் ஆட்சி நல்ல முறையிலே நடந்து மக்கள் பயனடைய முடியும் என்ற காரணத்தாலே ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

முதலில் போர்டு ஆப் வென்யூவை எடுத்துக் கொள்வோம். அங்குள்ள அலுவலர்களுக்கு வசதிகள் சரியாக அளிக்கப்படவில்லை. காரணம் அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகள் அதிகரித்து வருவதால் அவர்களுக்கு வேலை பளு அதிகமாகிறது. அவர்களுடைய வேலை பளுவைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது வரவேற்கத் தக்கதுதான்.

போர்டு ஸ்டான்டிங் ஆர்டர்ஸ் என்ற ஒரு புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டுதான் பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதில் வேண்டாத பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. அந்த வேண்டாத ஆர்டர்களெல்லாம் வேதனை தருவதைப் பார்க்கிறோம். வெள்ளையர் காலத்திலே போடப்பட்ட ஆர்டர்கள் அவை, அவர்கள் வேண்டுமவை, வேண்டாதவை எல்லாவற்றையும் அதில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகையினாலே எனக்கு முன் பேசிய திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் சொன்னதுபோல அவற்றைத் தீவிரமாக ஆராய்ந்து, எவை நமக்குத் தேவை, எவை நமக்குத் தேவையில்லை என்பதைப் பார்த்து, வேண்டாதவற்றை எடுத்து விட்டு, இன்னும் எளிய முறையிலே அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த ரெவின்யூ இலாகா வரியை வாங்கித் தருகிற இலாகா. இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த ஆபீஸ்களில் பார்த்தால் உடைந்த நாற்காலிகளையும், உடைந்த மேஜைகளையும் வைத்துக் கொண்டுதான் வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். இந்த இலாகாவில் வேலை துரிதமாக நடக்க வேண்டுமென்றால் மேஜை நாற்காலிகள் நல்ல நிலைமையில் இருக்க வேண்டும். நல்ல இடத்தில் அமர்ந்து நல்ல மேஜை நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்து வேலை பார்த்தால்தான் உற்சாகம் இருக்கும். உடைந்த நாற்காலிகள், உடைந்த மேஜைகளை வைத்துக் கொண்டு வேலை பார்த்தால் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு முழு உற்சாகம் இருக்காது. வேலை செய்யும் சூழ்நிலையை சிருங்காரமாக வைத்துக்கொண்டு இருந்தால் தான் வேலை செய்கிறவர்கள் விருவிருப்புடன் வேலை செய்வார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய இலாகாவாகிய இந்த இலாகாவிலே இப்படி உடைந்த நாற்காலிகளும், உடைந்த மேஜைகளும் எந்தெந்த மாவட்டங்களிலே இருக்கின்றன என்று பார்த்து, அவற்றை எப்படி எப்படிச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமோ அதை எல்லாம் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாவட்ட நிர்வாகத்தில் பல துறைகளில் இன்றைக்குக் கால தாமதம் ஏற்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம்.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [25th March 1963]

‘கவாலி ஜூடிஷியல்’ முறையில் நீதி நிர்வாகத்தில் இருக்கும் அதிகாரியாக மாவட்ட கலெக்டர் உட்கார்ந்து பல காரியங்களைக் கவனிக்கும்போது, 6 மாதம், 9 மாதம் ஆகியும் கூட, ஆர்டர் எழுதாமல் இருக்கிறார்கள். காலதாமதத்திற்குக் காரணம் என்ன? ‘கவாலி ஜூடிஷியல் பாடி’யாக மாறி, கேசை விசாரித்து, அதற்கென்று பல வக்கீல்கள் வாதித்தும்சுட, உத்தரவு போட ஒரு கலெக்டருக்கு ஏன் இவ்வளவு தாமதம் ஆகிறது என்பதை விசாரிக்க வேண்டும். அதற்குத் தக்க பதில் கொடுக்கத் தவறி விட்டால், அவர் கலெக்டராகவே இருப்பதற்கு லாயக்கில்லை என்று அவரை மாற்றிவிட வேண்டும். எதற்காக இதை நான் கூறுகிறேன் என்றால், மாவட்ட நிர்வாகத்தில் அமைந்திருப்பவர்கள் எவ்வளவு துரிதமாக நன்மை செய்து கொடுக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கு நல்ல பெயர் இருக்கும். அவர்கள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு தாமதமாகக் காரியங்கள் செய்கிறார்களோ, எவ்வளவுக் கெவ்வளவு மக்களுக்குச் சிக்கல்களைக் கொடுக்கிறார்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு கெட்ட பெயர் தான் நமக்குக் கிடைக்கும். ஆகையால், மாவட்ட அதிகாரிகளை நாம் போடும் போது நல்ல உற்சாகம் உடையவராகவும், ஊக்கத்தோடு உழைப்பவராகவும், துரிதமாக வேலை செய்பவராகவும் பார்த்துப் போட வேண்டுமே தவிர, எதற்கெடுத்தாலும் காலதாமதத்திலேயே ஒரு களிப்புள்ளம் அடைகிறவர்களைப் போட்டால் அது நிர்வாகத்தையே பாதித்து விடுகிறது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சில தலைமை ஆபீசகளுக்குப் போனால், கலெக்டர் எட்டு மணி நேரம், 9 மணி நேரம் வரையில் இரவில் வேலை செய்வதைப் பார்க்கிறோம். ஒரு தலைமை அதிகாரி இரவு எட்டு மணி வரையில் உட்கார்ந்து ஃபைல்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால், அவருக்குக் கீழ் வேலை செய்யும் கிளார்க்குகள், மற்றவர்கள் ஆபீசைவிட்டுப் போகப் பயப்படுகிறார்கள். எட்டு மணி வேலைத் திட்டம் என்று வைத்துவிட்டு, இரவு எட்டு மணி வரையில் கலெக்டர், ஆபீசில் வேலை செய்யும் காரணத்தால், அவருக்குக் கீழிருக்கும் ஊழியர்கள் வீட்டுக்குப் போக முடியாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எப்பொழுது வீட்டுக்குப் போவது? பிள்ளை குட்டிகளைப் பார்ப்பது ஆங்கிலேயரிடம் சில நல்ல பழக்கங்கள் இருந்தன. மாலை 5 மணி அடித்தவுடனே ஆங்கிலேய அதிகாரிகளாக இருந்தவர்கள் ஆபீசைவிட்டு வெளியே போய்விடுவார்கள். ஃபைல் பார்க்க வேண்டுமானால், பாக்கியுள்ளவற்றை வீட்டுக்குக் கொண்டுவரச் சொல்லி அங்கே அவற்றைப் பார்ப்பார்கள். ஐந்து மணிக்குமேல் ஆபீசில் என்ன வேலை என்று நான் கேட்கிறேன்.

சாதாரணமாக ரிடையர் ஆவதற்குச் சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் கடைசி காலத்தில் கலெக்டராகப் போடுகிறோம். அதனால், அவர்களுக்கு உற்சாகம் இருப்பதில்லை. நடுத்தர வயதுள்ளவர்களாகப் போட்டால் நல்ல வேலை செய்தால் பிரொமோஷன் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தில் உற்சாகத்தோடு, விருவிரிப்போடு வேலை செய்வார்கள். 52, 55 வயதுள்ளவர்களைக் கலெக்டராகப் போட்டோமானால், “நாம் தான் வீட்டுக்குப் போகப் போகிறோமே, ஏன் இதைப் பற்றிக் கவலை” என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை இருக்கக் கூடாது. ஏரளவுக்கு நடுத்தர வயதில் உள்ள, அனுபவம் வாய்ந்தவர்களைக் கலெக்டர்களாகப் போட்டால், காலதாமதம் இல்லாமல் இன்னும் சற்றுத் துரிதமாக வேலை பார்க்க வழி இருக்கும்.

தங்கக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாகக் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் தங்களுக்குத் தேவையான நேரத்தில் பணம் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். தேவையான சமயங்களில் தங்க நகைகளை அடகு வைத்துக் கடன் பெற்று விவசாயத்திலே ஈடுபடுவது வழக்கம். அந்த வசதிகளை முழுக் கடன் உதவித் திட்டத்தின் மூலம் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்கள், எல்லாக் கிராமங்களிலும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஐப்பான் நாட்டில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், விவசாய வேலை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பே, அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்குத் தேவையான செலவுத் தொகையைக் கடனாகக் கொடுத்து, அறு வடையானபிறகு திரும்பவும் வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிச் செய்து விட்டால், விவசாயிகள் வட்டிக் கடைக்காரர்களிடம் கடனுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டாம். தங்கத்தை வைத்துக் கடன் பெறும் வசதியும் இப்பொழுது குறைந்துவிட்டதால், முழுக் கடன் உதவித் திட்டத்தை (ஃபுல்

25th March 1963] [திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி]

பிளூன்ஸ் ஸ்கீம்) எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் விஸ்தரித்து, தனி நபர் ஜாமினில் விவசாயத்தைப் பொறுத்துக் கடன் அளித்து, அறுவடை காலத்தில் திருப்பிக் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இதனால் வட்டியும் குறைவாக இருக்க முடியும். விவசாயமும் ஓரளவுக்கு ஒழுங்காக நடக்கும். இந்த முக்கியமான சீர்த்திருத்தங்களைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்து என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிருவாகம் ரெவின்யூ மானியம் ஆகிய இந்த மானியங்களின்கீழ் இறுதியாகக் கனம் உறுப்பினர்கள் கூறியதைத் தொடர்ந்து சில கருத்துக்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

இந்த மானியத்தின் மீது நடைபெறுகிற விவாதத்தில் பேசிய பல நண்பர்களும், ஆளுங் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் வித்தியாசம் இல்லாமல், பொதுவாக இருந்து வரக்கூடிய சில சூழ்நிலைகளை, தங்களுடைய அனுபவத்தில் கண்ட குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்பதைக் குறித்து மிக விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நானும் அவைகளையெல்லாம் மீண்டும் வற்புறுத்திச் சொல்லாமல், அதனைத் தொடர்ந்து கோடிட்டு சில விவரங்களை மட்டும் கூறுகிறேன்.

நமக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில், “மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கும் பொது மக்களுக்கும் இடையே இருக்க வேண்டிய உறவு நிலை” என்ற பகுதியில்

“அரசாங்க ஊழியர்கள் தங்கள் அலுவல் காரணமாகப் பொது மக்களிடம் பழகும்போது சுமுகமாகவும், மரியாதையுடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டும்; அரசாங்கம் மக்களின் நன்மைக்காக இருக்கிறது, அவர்களுக்குப் புறம்பானதல்லவென்பதைப் பொது மக்களுக்கு விளக்கிக் கூறவேண்டும். இவ்வாறு அரசினர் தங்கள் ஊழியர்களுக்கு அனுப்பிய சுற்றறிக்கையில் கூறியிருந்தனர். அரசாங்க ஊழியர் மக்களிடம் அலட்சியமாகவோ பொறுப்புணர்வின்றியோ நடப்பதாகத் தங்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரப் பட்டால், அரசினர் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வர். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, அவர்கள் ஆதரவுள்ள அரசாங்கம் இப்போது இயங்கி வருவதால், அரசாங்க ஊழியர்கள் பொது மக்களிடம் அலட்சியமாகவோ பொறுப்புணர்வின்றியோ நடப்பார்கள் என அஞ்சத் தேவையில்லை.”

என்று உறுதிமொழி அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இங்கே பேசிய கனம் உறுப்பினர்களுடைய உரைகளில்—அவர்கள் ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, எதிர்க் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி—இழையோடிய ஒரு விவரத்தை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அருள் கூர்ந்து கவனித்திருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். அவர்கள் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கின்ற பொறுப்புணர்ச்சி அதிகாரிகளிடத்திலே இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இன்றைக்குச் சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், ஊழலே, உதாசினமே, தாமதமே, உன் பெயர்தான் சென்னை சர்க்கார் என்று கேட்கவேண்டிய நிலையில் உள்ளது; நாம் . . . எவ்வளவோ சொல்லலாம், உரைகளிலும் வாதாடலாம். ஆனால், தாலூக்கா அலுவல்கங்களிலோ, மற்ற அலுவலகங்களிலோ ஏழை சாதாரண விவசாயி ஒருவன் தனக்கு வேண்டிய ஏதாவதொரு வேலைவாய் நிறைவேற்றிக் கொள்ள வேண்டுமென்று சென்றால், அவனுடைய வேலை மிகவும் தாமத மாவதைத்தான் நாம் பார்க்கிறோம். இரயில்வே ஸ்டேஷனுக்குச் சென்று ரயில் டிக்கட் வாங்குகிற மாதிரியும், சினிமாக் கொட்டகைக்குச் சென்று சினிமா டிக்கட் வாங்குகிற மாதிரியும் தபாலபீசில் கார்டு வாங்குகிற மாதிரி ஏழை விவசாயி சலபமாகக் காரியங்களைப் பெறவேண்டும். சாதாரண ஏழை விவசாயினுடைய காரியங்கள் அலுவலகங்களில் விரைவில் நடைபெறச் செய்யவேண்டும் என்பது இந்தச் சர்க்காரின் லட்சியமாக இருக்க வேண்டும். கலெக்டரும், மற்ற அதிகாரிகளும் ஏழை மக்களிடம் நல்ல விதமாகப் பழகவேண்டும் என்றெல்லாம் சுற்றறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், ஆங்காங்கே நடைபெறும் நிலையைக் காண நான் வருத்தப்படு

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[25th March 1963]

கிறேன். எதிர்க் கட்சியினர் சொல்வதை மந்திரிமார்களும், ஆளும் பொறுப்பிலிருக்கிறவர்களும் நல்ல அக்கறையோடு கவனிப்பார்களானால், நிச்சயமாக அவர்களுக்குக் கீழிருக்கும் சர்க்கார் ஊழியர்களும் பின்பற்றுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த நிலை மேல் மட்டத்தில் இன்றையதினம் இல்லை என்று நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

லஞ்சப் பழக்கங்களைப்பற்றி இங்கே பல கனம் உறுப்பினர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள். லஞ்சப் பழக்கத்தைத் தடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் நான் இங்கே சில நாட்களுக்கு முன் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். “லஞ்சப் பழக்கம் எப்படி இருக்கிறது?” என்று நான் கேள்வி கேட்டதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது, “லஞ்சப் பழக்கம் எங்கேதான் இல்லை? எல்லா இடங்களிலும்தான் லஞ்சப் பழக்கம் இருக்கிறது என்பதைக் கனம் உறுப்பினரே ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள்” என்ற வகையிலே அவர் பதில் சொன்னதைக் கேட்க உண்மையிலேயே எனக்கு வருத்தமாக இருந்தது. ஆனால், ஆந்திர மாநில முதல் அமைச்சர் திரு. சஞ்ஜீவரெட்டி, அவர்கள் சொல்லியது என்ன என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். அவர்கள் கடந்த ஆண்டு ஆந்திர சட்ட மன்றத்தில் பேசும் போது, “ஆந்திராவில் சர்க்கார் ஊழியர் எரிடத்திலே லஞ்சப் பழக்கம் இருக்கிறது என்பதை நான் பரிசுத்தமாக இந்த மன்றத்தில் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன்” என்று ஒத்துக்கொண்டு “அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்வோம்” என்கிற உறுதிமொழியையும் அளித்தார்கள். ஆந்திர முதல் அமைச்சர் கூறியிருக்கும் பதிலுக்கும், நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலுக்கும் இருக்கும் தாரதமியத்தை இந்தச் சர்க்கார் குறித்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்கிறேன். விவரம் இல்லாமல் இப்பொழுது அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முன்னு ஆண்டுகளாக எத்தனை அதிகாரிகள் லஞ்சம் வாங்கியதற்காகத் தண்டிக்கப்பட்டார்கள்? எவ்வளவு பேர் வேலையில்லிருந்து நீக்கப்பட்டார்கள்? எத்தனை அதிகாரிகள் மீது வழக்குத் தொடரப்பட்டது? இவற்றைப் பற்றிய விவரங்களையெல்லாம் இந்தச் சபை அறிவதற்கு உரிமை இருக்கிறது என்ற இந்தச் சர்க்கார் கருதவில்லையா? மொத்தமாக நீங்கள் (சர்க்கார்) சொல்லுகிறீர்களே தவிர, விவரம் தரவில்லை. விவரங்களை இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பித்திருந்தால் இன்னும் தவறான வழியில் போகிறவர்கள்கூட திருந்துவதற்கு ஒரு மார்க்கமாக இருந்திருக்கும். பாதுகாப்பு விஷயங்களைத் தவிர மற்றதையும் ரகசிய விஷயமாக வைக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது? எல்லாவற்றையும் அறிய இந்த மன்றம் உரிமைப்பட்டிருக்கவில்லையா?

கோயில்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை நான் சொல்ல வேண்டும். பல கனம் உறுப்பினர்களும் கோயில்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கோயில்களின் நிர்வாகம், குறிப்பாக அற நிலையங்களின் நிர்வாகம், உண்மை யிலேயே இன்றைய தினம் நல்ல வகையிலே நடைபெறுகிறது என்பதை ஆட்சேபிக்கத் தேவையில்லை. ஆனால், ஒன்றே ஒன்று. நம்முடைய கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நெடு நாட்களாக இந்த அற நிலையத் துறைப் பணியிலே திறமையோடு நல்ல காரியங்களைச் செய்தவர்கள். முன்பெல்லாம் ஆலயங்கள் ஆண்டவனை வழிபடுகிற இடங்களாக மட்டுமல்லாமல், நலந்தா, தகவிலம், காஞ்சிபுரம் பல்கலைக் கழகம் போன்றவைகளெல்லாம் பூசைக் குரிய இடங்களாக மட்டுமல்லாமல், கலாசார நிலையங்களாகவும், கல்வி நிலையங்களாகவும், சமுதாயக் கேந்திரங்களாகவும் இருந்தன என்பதையும் நாம் அறிகிறோம். திரு. சி. எம். இராமச்சந்திரன் செட்டியார் அவர்கள் “கோயில் பெருச்சாணி” என்று வருணித்ததைப்போல முன் பிருந்த நிலைமைகள் மாறி, இன்றைக்குப் புது முறையிலே கோயில் நிருவாகங்கள் நடக்கின்றன என்றாலும், இன்றைக்கு இருக்கும் ஆலயங்கள் கலாசார நிலையங்களாகவும், கல்விக்கூடங்களாகவும், சமுதாயத்தின் கேந்திரங்களாகவும் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்கிற கொள்கையை இந்தச் சர்க்கார் வகுக்கத் தவறிவிட்டது.

25th March 1963] [திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

திருவரங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய ஆயிரங்கால் மண்டபங்கள், மதுரை 1-00
யில் இருக்கிற ஆயிரங்கால் மண்டபங்கள், சிதம்பரத்தில் உள்ள மண்டபம்.
பங்கள் எல்லாம் ஏன் சமுதாய மக்கள் கூடுகின்ற இடமாக ஆக்கப்படக்
கூடாது? ஏசுநாதருடைய சீடர்களின் கல்விப் பணியினால் நாம் இன்
றைக்கு மனிதர்களானோம். அவர்களுக்கும் முன்னாலே நாலாந்தாலிலே,
காஞ்சீபுரத்திலே நம் முன்னோர்கள் அவர்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்
திருக்கிறார்கள். மீண்டும் கோவில் பணம் கல்விக்குத் திருப்பப்படவேண்டும்.
திராவிடச் சிற்பங்களான.....

கனம் திரு. வெ. ராமையா : இடி இடிக்கிறது. (அப்போது இடி
இடித்துக் கொண்டிருந்தது).

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : திராவிடச் சிற்பங்களான மாமல்புரத்துச்
சிற்பங்கள், மதுரைக் கோயிலிலுள்ள சிற்பங்கள், மற்றும் பல இடங்களி
லுள்ள சிற்பங்கள் எல்லாம் உலகத்திலேயே மகோன்னதமான சிற்பங்
களாகும். இவற்றைப் போற்றி கலைமீன் உறைவிடமாக்க வேண்டும்.

அடுத்து மடாதிபதிகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன்.
மடாதிபதி என்று சொல்லுகிற நேரத்தில் தஞ்சை புயல் நிதிக்காக நிதி
திரட்ட நண்பர் கருணாநிதி ஏற்பாடு செய்த அண்ணா எழுதிய நாடகத்திலே
நான் மடாதிபதி வேடம் போட்டது என் நினைவுக்கு வருகிறது. அந்தக்
காட்சி இப்போது எனக்கு ஞாபகம் வருகிறது. அந்த மடாதிபதி கூறுகிற
வாசகங்களை இங்கே கூறுகிறேன்.

“எவன் ஒருவன் இந்திரியங்க ளென்னும் துட்டக் குதிரைகளுக்கு,
அறிவென்னும் டிடிவாஸமிட்டு, அடக்கி, நன்னெறியெனும் பாதை வழியே
செலுத்துகிறானே அவனே அரனடி எனும் திருத்தலத்தை அடைவான்.
இடையே இச்சை என்ற நச்சுக்கொடி கிடக்கும். பச்சென்றிருக்கிறதே என்று
பார்த்தாலே சிக்கினோரை சிரழிக்கும். அதைக் கடக்க வேண்டும். அதற்கு
நிராசை என்ற சாட்டை கொண்டு குதிரையைத் தட்ட வேண்டும். மெய்
யன்பர்களே! பரமனருள் பெற்றோர் எல்லோரும் அங்ஙனம் செய்தே
முத்தி பெற்றனர். பொன்னூர் மேனியனைப் போற்று! போகபோகாதி
களிலே லயிக்கும் சபாவத்தை மாற்று. பார் பிறகு பாரிலே இன்பம்,
பரமபதத்திலே எல்லையிலா ஆனந்தம் காண்பாய்.” என்று நானே
அந்த மடாதிபதி வேடத்திலே சொல்லி இருக்கிறேன். (சிரிப்பு)
அந்த மாதிரியான போகபோகாதிகளிலே லயிக்கும் சபாவத்தை
மாற்ற வேண்டிய மடாதிபதிகளுக்கு ஆயிரக்கணக்கான நஞ்சை, புஞ்சை
நிலங்கள் ஏன்? நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலே அவர்களுக்கு ஏன் விதி
விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் விதி
விலக்கை நீக்க நீங்கள் கடமைப்பட்டிருக்கவில்லையா என்பதை இந்த
நேரத்திலே வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல இன்றைக்கு
மடாலயங்களில் இருக்கிறவர்கள் மடச் சொத்துக்களை தங்களுடைய பூர்வ
ஆஸ்ரம குடும்பங்களுக்குப் பாராதினம் செய்கிற காட்சியையும் பார்க்கிறோம்.
அமைச்சர் அவர்களும் அதைப் பற்றி நன்றாக அறிவார்கள். அவர்களுக்
குக் கிடைக்கின்ற நன்கொடைகள் எல்லாம் கூடத் தவறான வழியிலே
போய்விடுகின்றன. ஒரு மடாதிபதி.....

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்
திலே பேச வேண்டிய விதமெல்லாம் சனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதிலே
பேசிக்கொண்டிருப்பது சரியா?

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : வக்கீல் உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இது
கூடத் தெரியாமல் இருப்பதற்காக வருந்துகிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : அப்படி ஒன்றும் தெரியாத
வகையிலே கூறவில்லை. தர்மகர்த்தா நியமனத்தைப்பற்றி மட்டும்தான்
இந்த மானியத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. விரிவான பேச்சுக்கள்
எல்லாம் அந்தச் சட்டம் விவாதிக்கப்படும்போதுதான் கூறப்படவேண்டும்.

[25th March 1963]

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மோட்ச சாம்ராஜ்யத்திற்கு வழிகாட்ட வேண்டிய மடாதிபதிகள் மடங்களை காமவேள் நடனசாலை ஆக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நிலபுலன்கள் ஏன்? சொத்து சுகங்கன் ஏன்?

அடுத்தபடியாக, மாநில வீட்டு வசதிக்கு முன்னர் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு வீட்டு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்காக அவ்வாறு நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர்கள் தற்போது செய்து வரக்கூடிய காரியம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இந்தக் காரியத்திலே நாம் பெருமளவுக்கு ஈடுபட வேண்டுமென்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன். “நிலத்தின் விலை ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்காகவும், பல்வேறு வீட்டு வசதித் திட்டங்களுக்காக நிலம் நியாயமான விலையில் கிடைப்பது சாத்தியமாக இருப்பதாகவும், பெரிய நகரங்களில் நெரிசல்த் தவிர்ப்பதற்காகவும் நிலங்களை முன்னதாகவே ஆர்ஜிதம் செய்வதே இத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும்” என்று அமைச்சர் அவர்கள் அந்தத் திட்டத்தின் நோக்கங்களைப்பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெரிய காரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகக் கோடம்பாக்கம்—புதரிலும், தென் சென்னை, வட சென்னையிலும், மதுரை, கோயம்புத்தூர் போன்ற நகரங்களிலும் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதை வரவேற்கிறேன். என் பக்கத்திலே இருப்பவர்கள் இங்கு இல்லை. சுதந்திராக்கட்சியைச் சார்ந்த அவர்கள் திட்டமிட்ட பொருளாதார முன்னேற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் அல்ல. ஆனால் நான் பிரதிநிதியாக இருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில் நம்பிக்கை கொண்டதாகும். இருப்பது வருஷங்களுக்குப் பிறகு, முப்பது வருஷங்களுக்குப் பிறகு சென்னை நகரமோ, கோவை நகரமோ, மதுரை நகரமோ எந்த அளவுக்குப் பெருகும் என்பதைக் கணக்கில் கொண்டு அந்த வகையிலே நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். நான் பொதுத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒன்று சொல்வேன்—வளருகின்ற சென்னை நகரத்திலே புற நகரங்களை ஏற்படுத்தலாம். கொத்தவால் சாவடியை வெளியே கொண்டு போய் வைத்து கமர்ஷியல் நகரமாக்கலாம். அதேபோன்று தொழிற்சாலை நகரம் என்ற புற நகரங்களை அமைக்கலாம். நம்முடைய அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள் தொகுதியிலே அரசாங்க அச்சுக்கூடம் இருக்கிறது. பி.டபிள்யூ.டி. ஓர்க்ஷாப் இருக்கிறது. அங்கு ஜன நெரிசல் அதிகமாக இருப்பதைத் தவிர்க்க அவற்றையெல்லாம் நகருக்கு வெளியே கொண்டுபோய் வைக்கலாம். அறநிலையப் பாதுகாப்புத் தலைமை நிலையத்தை என்னுடைய ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியிலே வைத்திருக்கிறார்கள். அதை மதுரையிலே வைக்கலாம். இப்படிப்பட்ட முறைகளிலே அலுவலகங்களை யெல்லாம் அமைத்துப் புற நகரங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அந்தமானில் குடியேறுகிறவர்களைப் பற்றி சோஷலிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் சொன்னார்கள். 1955-ல் இருந்து 1962 வரை இத்தனை விவசாயிகளை அல்லது கைவினைஞர்களை அந்தமானில் குடியேற்ற வேண்டுமென்று ஒதுக்கிய எண்ணிக்கை 136. ஆனால் அங்கே உண்மையாகக் குடியேறியவர்கள் 42 பேர்தான். ஆயுட்கைதிகள்தான் அந்தமானுக்குப் போகிறார்கள் என்ற மனோபாவம் மக்களிடத்திலே இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த இடம் மிகச் செழிப்பான இடம், ரமணியமான இடம், ஐந்தா ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், இன்னும் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள்; குடியிருப்பு வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் தீவிரமாகப் பிரசாரம் செய்து பொதுமக்கள் கவனத்தைக் கவரவேண்டும். அந்தக் காரியத்தைச் சர்க்கார் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே அரசாங்கம் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளி்ந்து 26 அங்கத்தினர்கள் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைவிட முக்கியமானது, இந்த இரண்டு மானிய

25th March 1963]

[திரு. வெ. ராமைய்யா]

கோரிக்கைகளின் மீதும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய வெட்டுப் பிரேரணைகளின் எண்ணிக்கையைக் கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தால் இந்த வருஷம் அதிகமான வெட்டுப் பிரேரணை வந்திருப்பது இந்த இரண்டு மானியங்களுக்குத்தான். ஒரு பக்கத்தில் அதற்காகச் சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த வாதம் இன்றைக்கு இங்கே நடந்த முறையைப் பார்த்தோமானால் அங்கத்தினர்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்ற முறையிலே பேசினாலும், பேசப்பட்ட கருத்துக்கள் இந்த ரெவின்யூ இலாகா இன்னும் திறமையாக நடைபெறுவதற்கு வழிவகை காண வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதில் எந்தவிதமான கோபமோ அல்லது ஆவேசமோ எதுவுமே இல்லை. கடைசியாகப் பேசிய மதியழகன் அவர்கள் கூட இந்த மான்யத்தின் மீது அவர்களுக்கு ஆவேசமான வார்த்தை வர முடியவில்லை. ஆனால் அவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் குறுக்கிட்டால் அவர்களுக்குச் சிறிது ஆவேசம் வந்தது. அவ்வளவுதான். பல அங்கத்தினர்கள் பேசியதற்குத் தகுந்த முறையில் இது அரசாங்கத்தின் முதலெழும்பைப் போன்ற மான்யமாக இருப்பதாலும் அங்கத்தினர்கள் குறைகளை நிதானமாகவே பேசினார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இதை முடிக்கும்போது இயற்கையைப் பயப்படுத்தும் முறையில் இடி இடித்தது. ஆனால் நான் சந்தோஷப்படும். முறையில் இப்போது மழை பெய்கிறது....

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : புயல் வரப் போகிறது என்று அறிவிப்பு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் திரு. வெ. ராமைய்யா : இன்று இம்மாநில விவசாயிகளின் நிலையைப் பொறுத்தமட்டில் புயல் இந்த நேரத்தில் வந்தாலும் லாபமாக யிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த நேரத்தில் மழை வேண்டும். இந்த விவாதத்தில் சருக்கமாகப் பேசிப் பல குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சில அங்கத்தினர்கள் எப்போது பேசினாலும் திருவள்ளூர் அல்லது மற்ற புலவர்களைக் காட்டிப் பேசுவது வழக்கம். எல்லா மான்யக் கோரிக்கை விவாதத்தின் போதும் நான் இந்த மாதம் தொடர்ச்சியாக இருந்தேன். அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லும்போது, திருவள்ளூரை அல்லது மற்ற புலவர்கள் சொன்னதை எடுத்துக் காட்டிப் பேசும்போது, எல்லாம் இந்த மான்யத்திற்குத் தான் பொருத்தமாக இருக்குமோ என்று நினைக்கும்படி அவற்றை எல்லோரும் திருப்பிச் சொல்லி விட்டார்கள். குறிப்பாக அதிகமாகப் புலவர்களைச் சுட்டிக் காட்டிப் பேசாத தர்மலிங்கம் அவர்கள் கூட பேசிய ஐந்து பத்து நிமிடங்களில் அந்தப் பக்கமே போய்விட்டார்கள். இன்றைய விவாதம், வரக்கூடிய ஆண்டில் மேலும் இந்த இலாகா திறமையாக நடக்க ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய முறையில் இந்த விவாதம் அமைந்திருந்தது. அதற்கு நான் என் நன்றியைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ரெவின்யூ அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷனில் உள்ள கஷ்டங்களை நாம் எல்லோரும் மனதில் வாங்கிக் கொள்ளும் முறையில் இந்த ஆண்டு அதிகம் பேசாத கனம் அங்கத்தினர் ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசும்போது இதிலுள்ள கஷ்டங்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். ரெவின்யூ மானியக் கோரிக்கை வருகிறபோது இதில் எத்தனை விதமான பிரச்சனைகளைப் பற்றி பேசலாம், அதிலும் காரணமாகப் பேசலாம் என்பதைக் கடைசியாகப் பேசிய மதியழகன் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். இந்த இலாகாவில் நேரடிப் பார்வையில் அரசாங்க ரீதியாகச் சில அமைப்புகள் இல்லாவிட்டாலும் கூட மாவட்ட ரீதியாகப் பார்க்கும்போது அரசாங்கம் செய்யக்கூடிய அத்தனை காரியங்களும் மாவட்ட ரீதியாக ஒரு கலெக்டருடைய பொறுப்பிற்கு வந்துவிடுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அதை மனதில் பதிய வைத்துக் கொண்டால் இப்போது சொல்லக்கூடிய குற்றச்சாட்டுகளில் உண்மையில் எதேனும் நியாயம் உண்டா என்று சீர்தூக்கிப் பார்க்க முடியும். இந்த ஆண்டு வரவு செலவைப் பார்த்தால், நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள படி நாம் 120 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாக வேண்டும். இது தொடர்ந்து வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இத் தொகையை ஒவ்வொரு இலாகாவும் செலவு செய்வதற்குக் கட்டமைப்பட்டிருந்தாலும் கூட, அதற்கு

[திரு. வெ. ராமைய்யா]

[25th March 1963]

ஒதுக்கியிருக்கும் நிதியை அந்தந்த இலாகா நேரடியாகச் செலவு செய்யக் கட்டமைப்பட்டிருந்தாலும்கூட ஒரு கட்டத்தில் ரெவின்யூ இலாகாவின் முழு ஒத்துழைப்பும் இல்லாதிருக்கும் பட்சத்தில் பல இலாக்காக்கள் தங்கள் காரியங்களை நடத்த முடியாத ஒரு கட்டம் வந்து விரிகிறது. ஆகவே ரெவின்யூ அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் குறித்துப் பேசும்போது குறிப்பிட்ட ஒரு இலாகாவைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகிறது என்று யாரும் அச்சப்பட வேண்டாம். மாவட்ட ரீதியாகப் பார்க்கும்போது, இந்த அறிக்கையில் எத்தனையோ விதமான நிர்வாகங்களை அரசாங்க ரீதியாகப் பார்க்க வேண்டும். மாவட்ட ரீதியாக எத்தனையோ காரியங்களின் பொறுப்பை மாவட்ட கலெக்டர் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் அது நீண்ட பட்டியலாகப் போய்விடும். பத்துப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ரெவின்யூ அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் மீது கொடுத்த புதார்கள் எவ்வளவு இருந்ததோ அதையும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் நான் தைரியமாகச் சொல்ல முடியும், எந்த ஒரு நேரத்திலும் இது ஸ்தம்பித்துப் போகவில்லை. மாநிலத்தில் ஏற்படும் வளர்ச்சிக்கு ஏற்ற முறையில் இந்த இலாகாவில் அதிக வேலை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் வெற்றிகரமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று நான் தைரியமாகச் சொல்லமுடியும். இன்று நமக்குள்ள ஆசை எல்லாம் இது இன்னும் அதிக வேகமாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்பதுதான். அக்கருத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் இது ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டது என்று ஒரு சிலர் நினைப்பது முற்றிலும் உண்மைக்குப் புறம்பானது என்பதை நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். திட்டத்தின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கக்கூடிய மதி யுடனான அவர்களைப் போன்றவர்கள் ஒன்றை ஞாபகத்தில் வாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்து, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் முடிந்து, இன்று மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடைமுறையில் இருக்கும்போது நாம் பெருமைப்படக் கூடிய முறையில் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக முடித்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல முடியும். அப்படிப் பார்ப்பதற்கு அந்நிலை அந்நிலைப் பற்றும் ரெவின்யூ இலாகாவிற்குத் தான் உண்டு என்று சொன்னால் மிச்சமில்லை. இவர்கள் ஒத்துழைப்பு; சரியான முறையில் இல்லாதிருக்கும் பட்சத்தில் நாம் எதிர்பார்த்த வெற்றி திட்ட ரீதியாகக் கிடைத்திருக்க முடியாது. திட்டங்கள் வெற்றி பெறுவதற்கு நல்ல முறையில் இந்த இலாகா தன் ஒத்துழைப்பைக் கொடுத்து அந்த அளவில் செயல்பட்டிருக்கிறது. அப்படி இந்த ஆண்டு இதில் பெரிய உணர்ச்சி வந்திருப்பதாக யாராவது கருதினால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இந்த இலாகா சரியாகத்தான் செயல்பட்டு வருகிறது. ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டதில்லை. மேலும் இவ்விலாகா நன்கு செயல்பட - நாம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். நல்ல முறையில் மக்களின் கஷ்டங்களைப் போக்கச் செயல்படுகிற ஒரு அமைப்பு இது என்று பலர் கூறியதுபோல் விவசாய மக்களுக்கு இந்த இலாகா நேரடியாகத் தொண்டு செய்கிறது என்று சொன்னால் அது மிச்சமாகாது. இதை நான் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறேன். பல அங்கத்தினர்கள் கூறியது போல் மற்ற இலாக்காக்களின் திட்டங்களை கிராமவாசிகள் புரிந்து கொள்கிறார்களோ என்னவோ; ஆனால் ரெவின்யூ இலாகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அத்தனை அமைப்பையும் நன்கு புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருப்பதால்தான் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்ல முடிகிறது. அப்படி எடுத்துக் கூறித் தீர்வு காணவும் முயற்சிசெய்கிறார்கள். இங்கு சொன்னது, இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய குறைபாடுகளைச் சொல்லவில்லை. 5, 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கேள்விப்பட்ட குறைபாடுகளை இன்றுள்ள குறைபாடுகளாகவே நினைத்துக் கொண்டு பேசுவதற்கு நான் பதில் சொல்ல முடியாது. நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன், இவ்விலாகா திறமையாகச் செயல்பட வேண்டுமென்ற அக்கறை அங்கத்தினர்களுக்கு எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதே அக்கறை எனக்கும் உண்டு. என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று எடுத்துக் காட்டினால் அதற்குத் தீர்வு காண முடியும். இதை நான் தைரியமாகச் சொல்கிறேன். இங்கு சட்டசபை கூட்டங்களில் மட்டுமல்ல சொல்வது, எனக்கு நோம் கிடைக்கும்போதெல்லாம் இதைக் கூறுகிறேன். ஒரு பெண் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள், இப்பொறுப்பை நான் மேற்கொள்வதற்கு முன்பு மின்சாரம் அல்லது போக்குவரத்து என்பொறுப்பில் இருந்தபோது நான் கிராமங்களுக்குப் போவதுபோல் இப்

25th March 1963]

[திரு. வெ. ராமையர்]

போது போவதில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தக் குற்றச் சாட்டை ஒப்புக் கொள்ள நான் தயாராயில்லை. ஏனெனில் ரெவின்யூ வேலைகளைத் திட்டமுறையில், சரியான முறையில் இதிஷ்டங்கள் கஷ்டங்களைத் தெரிந்து கொள்ள நான் தீவிர முயற்சி எடுத்து வருகிறேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்களிடமிருந்து குறைபாடுகளைத் தெரிந்து கொள்ள எப்படி முயற்சி எடுக்கிறேனோ அதேபோன்று மாவட்ட ரீதியாக இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸில் அங்கத்தினர்களையும் சந்தித்து அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சி எடுக்கிறேன். அப்படியும் பார்க்கும்போது இருக்கக்கூடிய சாதாரண குறைபாடுகளை விரைவாக நீக்கிவிட முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. எல்லாக் குறைபாடுகளையும் நீக்க வேண்டுமென்ற முறையில்தான் மாவட்ட ரீதியாக அதிகாரிகள் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பெரிய ஆக்க வேலைகள் நடக்கும்போது, கிராம அபிவிருத்தி வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது ஏராளமான பொறுப்பை மாவட்ட அதிகாரிகளிடத்தில், குறிப்பாக ரெவின்யூ அதிகாரிகள் இடத்தில் அரசாங்கம் கொடுத்திருக்கிறது. இன்றைக்கு அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய வேலைப் பளுவைப் பார்த்தோமானால், 10 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்ததையும் இன்றைக்கு இருந்ததையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இதை ஒரு அதிகாரி எப்படி இவ்வளவு திறமையாகச் செய்ய முடியும் என்ற சந்தேகம் வந்துவிடுகிறது. அப்படி இருந்தாலும் கூட அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கும் பெற்றுப்பைத் திறமையோடும், உணர்ச்சியோடும், தேச பக்தியோடும் செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையில் நிர்வாகம் செய்யப்படுகிற காரணத்தால்தான் ஏராளமான வேலையை அவர்கள் நடத்தி வருகிறார்கள்.

குறிப்பாக, மாவட்ட ரீதியாகப் பார்க்கும்போது ஒரு கலெக்டருடைய அதிகாரம் அல்லது அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பொறுப்பு பற்றி ஒரு பட்டியலே தயார் செய்துவிடலாம். ஒரு மாவட்டக் காரியாலயத்துக்கு நான் சென்று அங்கு கலெக்டர் அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலைகள் என்னவென்று தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு பட்டியல் தயார் செய்து கொடுங்கள் என்று கேட்டேன். அப்படி ஒரு ஜில்லாக் கலெக்டருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மற்ற எல்லா வேலைகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, இன்றைக்கு நிர்வாக அமைப்பில் இருக்கக்கூடிய முடிவுப்படி அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பொறுப்புகள் என்னவென்று பார்த்தால் அவர் மாதம் ஒன்றுக்கு 35, அல்லது 40 கமிட்டிக் கூட்டங்களுக்குக் கட்டாயம் தலைமை தாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் இப்போது இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன் இணைப்பு நிலைமையிலும் பார்த்தால் அவர்கள் எத்தனை மணி நேரம் பஞ்சாயத்து யூனியன் வளர்ச்சிக்கான வேலைகளைப் பார்ப்பதற்குச் செலவு செய்தாலும் போதாது என்ற ஒரு காட்சியைத்தான் பார்க்கிறோம். அதல்லாமல் இன்னும் அதிகமாகப் பொறுப்பு அவருக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். இதையெல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு நல்லபடியாக அவர்கள் செயல்படக்கூடிய காரணத்தால்தான் இந்த முன்னேற்றத்தை நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களுக்கு அதிகமான ஒத்துழைப்புக்காகப் பல அதிகாரிகளை நமது அரசாங்கம் நியமனம் செய்திருக்கிறது. மாவட்ட ரீதியாக ஒவ்வொரு ஜில்லாக் கலெக்டருக்கும் எத்தனையோ உதவியாளர்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் நாம் உதவியாளர்களை நியமனம் செய்திருந்தாலும்கூட, இறுதி முடிவு எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு கலெக்டரைச் சேர்ந்ததாகவே இருக்கிறது. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம் மாவட்ட ரீதியாகத் திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே செயல்படக்கூடிய காரணத்தால் மேலும் மேலும் என்னென்ன உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே நாம் தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். சில வெட்டுப் பிரேரணைகளைப் பார்க்கும்போது, இப்போது இருக்கக்கூடிய நிர்வாக அமைப்பை மாற்றி அமைப்பதற்கு ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைத்தால் நலமாக இருக்குமென்கிற முறையில் சில வெட்டுப் பிரேரணைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அதைக் குறித்துச் சட்ட சபையில் பேசாவிட்டாலும்கூட இதை நான் திரும்பத் திரும்ப பரிசீலனை செய்து வருகிறேன். அப்படியும் பார்க்கும்போது மேலும் ஒரு குழு அமைத்து அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும்

[திரு. வெ. ராமையா]

[25th March 1963]

வேலைப்பளு, இன்னும் மற்றவற்றை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இதற்கு முன்பு அமைக்கப்பட்ட பல குழுக்களின் முடிவைப் பார்க்கும்போது—புதியதோர் குழுவை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் நிச்சயமாக உணருகிறேன். இந்த இலாக்காவிலே சம்பந்தப்பட்டிருக்கக் கூடிய அத்தனை பேரும் குறிப்பாக ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர்கள் செயல்படும் நிலையைப் பார்க்கும்போது, அவர்களைப் போல் அநுபவம் நிறைந்த அதிகாரிகள் இன்றைக்கு இந்த ஜில்லா ரீதியாக நடக்கும் நிர்வாகத்திற்குப் பக்கபலமாக இருக்கக்கூடிய முறையில், தங்களுடைய நேரத்தை அதிகமாக மாவட்டங்களில் செலவு செய்யத் தொடங்கும் பட்சத்தில் இன்னும் நிர்வாகம் சிறப்பாகவும், துரிதமாகவும் நடக்க அவர்கள் பெரிய உதவி செய்ய முடியும் என்ற கருத்தை சென்ற வருஷம் நான் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே கூறியிருக்கிறேன். அதைத் தொடர்ந்து இந்த வருஷம் ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர்கள் மாவட்ட ரீதியாகச் சென்று நல்லதொரு உதவி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அங்கு செயல்படக்கூடிய மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கு இது தொடர்ந்து நீடிக்கும் பட்சத்திலே மாவட்ட ரீதியாக இருக்கும் பல சிக்கல்களைப் போக்க முடியும் என்பதோடல்லாமல் இன்னும் வேகமாக அவர்கள் செயல்படுவதற்கும் உதவி செய்ய முடியும்.

அதே போலவே தாலுகா ரீதியாகப் பார்த்தோமானால் ஏராளமான வேலை ஒரு தாலுகா காரியாலயத்துக்கு வந்திருக்கிறது. பல கணம் அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது குறிப்பிட்டார்கள்—குறிப்பாக எனக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருக்கும் கணம் அங்கத்தினர் திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் பேசும்போது, அவர்களுக்குப் பஞ்சாயத்து ஆட்சியிலே ஏற்பட்டிருக்கும் புது நம்பிக்கையை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்கள் அதை வலியுறுத்திச் சொல்லும்போது ஒரு காலத்தில் தாலுகா காரியாலயங்களே இல்லாமல் போய்விட வேண்டுமென்ற கருத்தைச் சொன்னார்கள். தாலுகா காரியாலயங்கள் இருந்துதான் தீரவேண்டுமென்று நான் கூறத் தயாராயில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கும் நிர்வாக அமைப்பைப் பார்க்கும்போது—கணம் அங்கத்தினர் திரு. கோசலராம் அவர்கள் சொன்னார் என்று நினைக்கிறேன்—கடன் கொடுப்பதெல்லாம் ஒரு சாராராக இருந்தாலும், அதைத் திருப்பி வசூலிக்க வேண்டிய பூராய் பொறுப்பும் இன்றைக்கு ரெவின்யூ இலாகாவிற்குத் தாலுகா ரீதியாக அமைந்திருக்கிறது. ஆகவே கணம் அங்கத்தினர் திரு. தட்சிணாமூர்த்தி கவுண்டர் அவர்கள் காணக்கூடிய கனவு இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் நனவு ஆகுமா என்பது சந்தேகமாய் இருக்கிறது. அது மறைவதற்குப் பதில், இப்போது அமைந்திருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆட்சியைப் பார்த்தோமானால் ரெவின்யூ இலாக்காவை இன்னும் அதிகப் பலப்படுத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது அதிக அதிகாரம் பெற்றதாகவும், நேரடியாகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டு அபிவிருத்தி வேலைகளை எல்லாம் இந்த இலாக்காதான் செய்ய முடியும் என்று சூழ்நிலை இருப்பதை இப்போது பார்க்கிறோம்.

இப்போது பஞ்சாயத்து ஆட்சி அல்லது கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் வேலைகளைப் பார்த்தால் ரெவின்யூ இலாக்காதான் நேரடியாகப் பார்க்க வேண்டிய முறையை நடைமுறையில் பார்க்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன் சட்டம் நடைமுறையில் வருவதற்கு முன்பு ஆர்.டி.ஓ.-க்கள் அதிகமாக காலத்தையும் நேரத்தையும் தாலுகா ரீதியாகச் செயல்படக் கூடிய தாசில்தார், இன்னும் மற்ற ரெவின்யூ அதிகாரிகளின் வேலைகளில் செலவழிக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருந்தது. இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பார்த்தால் பெரும் பகுதி நேரம் கம்யூனிடி டெவலப்மென்ட் பஞ்சாயத்து யூனியன் வேலைகளைக் கண்காணிப்பதிலேயே போய்விடுகிறது. அந்த ஒரு நிலையை, தாலுகா ரீதியாகப் போய் பார்க்கும்போது நான் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளமுடிகிறது. ஆகையால் இந்த அதிகமான வேலைப்பளு ஏற்படக்கூடிய நேரத்தில் தாலுகா காரியாலயங்களே இல்லாமல் செய்துவிட முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை மாறி அது இன்னும் ஒரு சக்தியுள்ள அமைப்பாக மாறிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய காட்சியைத்தான் பார்க்கிறோம். அதற்காக இன்னும் ஏராளமாக அதிகாரிகள் நியமனம் செய்து அந்த இலாகா மூலமாகத்தான் பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும்.

25th March 1963] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

இன்றைக்கு அதிகமாக ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் அதிகமாகத் தாமதம் ஏற்படுவதாகவும் அதையெல்லாம் குறைக்க வேண்டுமென்றும் வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டது. விவசாய மானியக் கோரிக்கை வந்தபோது கூட ஒரு அங்கத்தினர்—கனம் திரு. சப்பையா முதலியார் அவர்கள் என்று நினைக்கிறேன்—ஒரு விஷயத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். ரெவினியூ இலாகா விலே கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்படுவதாகவும், அதை எடுத்துக் காட்ட வேண்டுமென்ற முறையிலே, ரெவினியூ இலாக்கா அதனுடைய கடமையைச் சரியாகச் செய்வதில்லை என்று ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். அப்போது தலைமை தாங்கிக் கொண்டிருந்த கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் குறுக்கிட்டு “ரெவினியூ இலாக்கா மீது குற்றம் சாட்டுகிறீர்களா?” என்று கேட்டார்கள். அது ஏதோ தமாஷுக்காகப் பேசப்பட்ட வார்த்தை அல்ல. ரெவினியூ இலாக்கா தன்னுடைய கடமையைச் சரியாகச் செய்யவேண்டுமென்றால் அவர்களுடைய பொறுப்பை உணர்ந்து அதற்குத் தகுந்த முறையில் உதவி கொடுத்தால்தான் அந்த இலாக்காவும் முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்ற சூழ்நிலையை எடுத்துக் காட்டுகிற முறையில்தான் அந்த வார்த்தைகள் அமைந்திருந்தன. அதற்குத் தகுந்த முறையில் தான் அந்த இலாக்கா செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால் மேலும் மேலும் ஏராளமாகப் பொறுப்பை ரெவினியூ அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷன் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. இன்றைக்கு அமைந்திருக்கிற அரசாங்க அமைப்பைப் பார்த்தால் எந்த ஒரு காரியம் நடக்க வேண்டுமென்றாலும் ரெவினியூ அப்டிமினிஸ்ட்ரேஷனைத்தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிர்ஷ்டவசமாக நல்ல அதிகாரிகள் இந்த இலாக்கா விலே செயல்பட்டு இத்தனை பொறுப்புகளையும், அவர்கள் கேட்காமலேயே அவர்களிடத்திலே நாம் திணித்திருந்தாலும் கூட, அதை முறையாக நடத்துவதற்கு உண்மையிலேயே அவர்கள் முயற்சி எடுத்து நல்லவிதமாக நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் அவர்கள் ஒரு விசேஷ பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக்கொண்டு பென்ஷன் கொடுக்கும் ஒரு திட்டத்தை அரசாங்கம் அவர்களிடம் கொடுத்திருந்தது. அரசாங்கத்தினுடைய நினைப்பு, ஒரு நேரத்தில், அந்தத் திட்டத்திற்காக 30 லட்சம் அல்லது 40 லட்சம் ரூபாய் இருந்தால் போதும் என்பது. இந்த பொறுப்பை அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது ரெவினியூ இலாகா, மக்களுடைய, குறிப்பாக, ஏழை மக்களுடைய கஷ்டங்களை நிவர்த்தி செய்வதற்கு நல்ல முறையிலே செயல்பட்டதன் காரணத்தினால்தான் இதிலே எந்த விதமான பெரும் புகார்கள் இல்லாமலும் ஏராளமானவர்களுக்கு அந்த உதவியைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைச் சென்ற வருஷம் பார்த்தோமானால் ரெவினியூ இலாக்கா முக்கியமாக மாவட்ட ரீதியாக டிவிஷன் ரீதியாக, தாலுக்கா ரீதியாக எடுத்துக் கொண்டு மற்ற வேலைகளைச் சற்று தள்ளி வைத்து விட்டு, இந்த நல்லபடியாகச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக அதிக கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். அதுபோல் ஒவ்வொரு விசேஷ வேலை செய்யும்போது மற்ற வேலைகளில் தாமதம்தான் ஏற்படுகிறது. அதிகமான வேலைகள் நடக்க வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது அதுவும் உடனடியாக நடக்கவேண்டுமென்று நினைக்கும்போது, குறுகிய காலத்திலே நடக்க வேண்டுமென்று நினைக்கும்போது, சில நடைமுறை வேலைகள் கொஞ்சம் ஸ்தம்பித்து விடுகின்றன. அதுவே இல்லாமல் செய்யவேண்டுமென்பது தான் உண்மையிலேயே நமக்கு இருக்கக் கூடிய முக்கியமான பொறுப்பு. ஒரு சில அதிகாரிகளிடத்தில், முன்பு இருந்த அனுபவமுள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் நான் பேசிக் கொண்டிருந்ததன், அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்களிடம் போல உள்ளவர்கள் இளைஞர்களாக இருந்த காலத்தில், ஜில்லாவில் செயல்படும்போது, எத்தனை அதிகாரிகளைச் சந்தித்துப் பேச வேண்டியிருந்தது என்றால், அன்றைக்கு எப்படி இருந்தது என்றால், ஒரு தாலுகாவிற்கு ஒரு தாசில்தாரைத்தான் பார்த்துப் பேச வேண்டியிருந்தது. ஒரு ஜில்லா அதிகாரி 3 வருஷங்கள் ஒரு ஜில்லாவில் இருக்கும் பட்சத்தில் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கிற அத்தனை தாசில்தாரர்களின் நிலைமையைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய சூழ்நிலை இருந்தது. அது 15, 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு—ஆகக் வேலைகளில் ஈடுபடுவதற்கு முன்பு: இன்றைக்கு ஏராளமான வேலைகளில் ஈடுபடும் போது அந்தக்காக ஏராளமான அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் முடியாது. இன்றைய நிலையில் ஒரு ஜில்லா அதிகாரிக்கு உதவியாக வேலை

[திரு. வெ. ராமையா] [25th March 1963]

பார்க்கக்கூடிய அத்தனை பேர்களையும் நேரடியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. இன்றைக்கு அந்த முறையில் ஆக்க வேலைகளை நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் அத்தனை அதிகாரிகள் தேவையாக இருக்கிறது. எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் சரியாக இருக்கிற காரணத்தினால் நடக்கக்கூடிய காரியங்கள் நல்ல விதமாக நடப்பதோடு, துரிதமாக நடக்கிறது. இப்போது பல கனம் அங்கத்தினர்கள் தாலுகாவில் இருக்கக் கூடிய பல கஷ்டங்களைக் குறித்து அதிகமாகப் பேசினார்கள். ஆனால் எல்லோருடைய கவனமும் கிராம ரீதியாகச் செயல்படக் கூடிய கிராம அதிகாரிகள் பக்கம்தான் அதிகமாக இருந்தது. மேலே இருக்கக் கூடிய ரெவின்யூ போர்டைக் குறித்து, பேசத் தொடங்கும் போதே கனம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி அவர்கள் சொன்னார்கள், எனக்குப் பேச அதிகமாக இதிலே சம்பந்தம் இல்லாவிட்டாலும் கூடப் பேசுகிறேன், காரணம் வக்கீலாக இருப்பதால் ரெவின்யூ போர்டில் இருக்கும் கஷ்டங்களைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் பேசுகிறேன் என்று பேசிய ஒரு கனம் அங்கத்தினர் தவிர மற்றவர்கள் ரெவின்யூ போர்டு பற்றிப் பேசவில்லை. ஒன்றை கனம் அங்கத்தினர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கிராம அதிகாரிகள் இந்த அமைப்புக்கு எவ்வளவு அவசியமோ, அதே போல ரெவின்யூ போர்டும் அவசியம். இருந்தாலும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் குறிப்பிட்டுப் பேசிய கிராம அதிகாரிகள் குறித்து நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

தொடங்கி வைத்துப் பேசும்போது கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர் கிராம அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கும் சம்பளம் குறித்து, மற்ற உதவிகள் குறித்து, அவர்கள் பாணியில், அவர்கள் பார்க்கக் கூடிய கண்ணோட்டத்தில் சொன்னார்கள். அதிகக் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்கும் காரணத்தினால் இந்த அரசாங்கம் லஞ்சத்தை வளர்ப்பதற்குத் தூண்டுகோலாக இருக்கிறது, அல்லது ஆதரவு காட்டுகிறது என்று பேச்சைத் தொடங்கினார்கள். ஆனால் இதைக் கொஞ்சம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கிராம ரீதியாக இன்றைக்கு நல்ல ஒரு உதவி செய்துகொண்டிருக்கிற இந்தக் கிராம அதிகாரிகளைக் குறித்து நாம் பேசும்போது நாம் சொல்லக் கூடிய வார்த்தைகள் உண்மையிலேயே இருக்கிற அமைப்பைப் பாதிக்கக் கூடிய முறையில் அமைகிறதா, அல்லது செய்யக் கூடிய தொண்டுக்கு மரியாதை காட்டும் வகையில் அமைகிறதா என்று கொஞ்சம் சிந்தனை செய்ய வேண்டும். காரணம் இந்த ரெவின்யூ இலாகாவிலே அதிகப்பொறுப்புபோடு நடக்கக் கூடியவர்கள் கிராம அதிகாரிகள் என்று சொன்னால் அது ஒன்றும் மிகையல்ல. அவர்கள் அந்த உத்தியோகத்திலேயே ஈடுபட்டிருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் அவர்களுக்குச் சம்பளம் கிடைக்கும் என்ற காரணத்தினால் மட்டுமல்ல. அந்த முறையிலே பார்த்தால் அந்த உத்தியோகத்துக்கு அதிகப் பொறுப்புள்ளவர்கள் வந்திருக்க முடியாது.

(கனம் சபாநாயகர் தலைமை.)

ஆனால் கனம் அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள். கிராமங்களில் செயல்படக் கூடிய கிராம முன்சீப், கர்ணம் ஆகியவர்களைப் பார்த்தால் அந்த உத்தியோகத்துக்கு வரக் கூடியவர்கள் யார் என்று பார்த்தால், யார் பொறுப்புள்ள நிலையில் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் தான் அந்தப் பதவிக்கு வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையல்ல. ஏதோ சம்பளத்திற்காக வந்து சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவது சரியல்ல. அரசாங்கத்திற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அரசாங்க மான்யத்தை, ஏதோ குறைவாக இருக்கக் கூடிய மான்யத்தை—இதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்லவேண்டுமானால் இன்றைய தினம் சட்ட சபையில் அங்கத்தினர்கள் செயல்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஊதியம்—ஊதியம் என்று கூட நான் சொல்ல மாட்டேன்—கிடைக்கக் கூடிய அலவன்ஸ் 150 ரூபாய்தான். அத்தனை அங்கத்தினர்களும், எதிரிக் கட்சித் தலைவர் அவர்களும், கனம் அங்கத்தினர் கருணநிதி அவர்களும், கனம் அங்கத்தினர் அனந்தநாயகி அவர்களும்—என்னையோல் உள்ளவர்கள் 150 ரூபாய்க்காக வரலாம்—ஆனால் அவர்களெல்லாம் 150 ரூபாய் சம்பளத்திற்கு வருகிறார்கள்,

25th March 1963]

[திரு. வெ. ராமைய்யா]

ஆகையால் அவர்களை அரசாங்கம் தவறான பாதையில் போக வழி காட்டுகிறது என்று சொன்னால், அதை உயர்த்திக் கொடுத்தால்தான் அந்தஸ்து வரும் என்று சொன்னால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. ஆகையால் நாம் கிராம அதிகாரிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய ஊதியம் ஏதோ அவர்கள் நிரந்தரமாக மற்ற அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுடைய உத்தியோகஸ்தர்கள் என்ற நிலையில் அல்ல, அவர்கள் கௌரவ அதிகாரிகளாக, இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலையில் பார்ட்-டைம் ஆஃபீஸர்களாகச் செயல்படுகிறார்கள். சாதாரணமாகத் தங்களுடைய பெரும் பகுதி நேரத்தில் தங்கள் தொழிலைப் பார்த்துக்கொள்ள முடியும். அவர்கள் விவசாயம் செய்ய முடியும். அல்லது மற்ற மற்றத் தொழில்கள் செய்ய முடியும். அரசாங்கம் அதற்குக் குறுக்கே நிற்க முடியாது. அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்கிறார்கள். இப்போது இருக்கும் நிலையில் பார்த்தால், குறிப்பாக பல அபிவிருத்தி வேலைகள் நடக்கும்போது அவர்களுக்குக் கஷ்டங்கள் அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கின்றன. முன்பு பலர் கூறியதைப் போல ஒரு தாசில்தாருக்குப் பதில் சொல்லவேண்டும், அல்லது அதிக பட்சம் இருந்தால் ஒரு கலெக்டருக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். இன்றைய தினம் அபிவிருத்தி வேலைகளை உமற்கொண்டிருக்கும்போது எத்தனை அதிகாரிகளுக்குப் பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று அவருக்கே தெரியாது நிலை இருக்கிறது. எந்த அதிகாரியாவது எந்த வேலையை யாவது செய்யவேண்டுமென்றால் கிராம அதிகாரிகள் மீதுதான் போட முடியும். அதனால் அவர்களுக்கு வேலை அதிகமாகப் போகிறது. கிராம அதிகாரிகளுடைய நிலைப்புகட அவர்களை முழு நேர அதிகாரிகளாகப் போட்டு விட்டால் மற்ற வேலைகளை விட்டு விட்டு, இவர்களுக்குப் பதில் சொல்லுவதிலேயே தங்கள் நேரத்தைச் செலவு செய்து விடலாம் என்று ஒரு சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் டேரம்ட்ரோர், கௌரவ உத்தியோகமாகவே இருக்கவேண்டும், முழு நேர சிப்பந்தியாக ஆக்கவேண்டாம், இப்போது இருக்கும் நிலையிலேயே அரசாங்கத்திற்கு உதவி செய்யத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த மாதிரி இரண்டு கருத்துக்கள் வில்லேஜ் ஆஃபீஸர் மத்தியில் இருக்கிறது. அதையெல்லாம் பல தடவை திரும்பத் திரும்பப் பரிசீலனை செய்து, இன்றைய தினம் கேள்விக்குட்பட்டால் சொல்லக் கூடிய முறையில், இது டுறியைத் தடவைகள் பரிசீலனை செய்து இன்னும் இறுதியாக முடிவுக்கு வரவில்லை. இன்னும் ஒரு வருஷம் ஒத்திவைக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னேன். இப்போது மட்டும் இல்லை. 2—3 வருஷங்கள் முன்பே அப்படி முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எப்போது பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டுமோ அப்போது தொடர்ந்து பரிசீலனை செய்வதில் கஷ்டம் ஒன்றும் இருக்காது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாகக் கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் பாணியில் பேசக் கூடியவர்கள், குறைந்த சம்பளத்தினால்தான் கிராம அதிகாரிகள் மீது பல குற்றச்சாட்டுகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்லக்கூடிய கருத்தை என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. இந்த மாகாணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கிராம அதிகாரிகள் என்ற முறையில் செயல்படக் கூடியவர்கள் கிராம முன்சிப், கர்ணம் ஆதிகாரிகள் மொத்தமாகப் பார்த்தால் ஏறத்தாழ 21,000 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஏதோ ஒரு சதவீதம் குற்றம் செய்யக் கூடியவர்களாக இருப்பார்கள். ஆனால் எல்லோருமே தவறு செய்யக் கூடியவர்கள் எல்லோருமே பல பழக்கங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அவர்கள் செய்யும் நல்ல தொண்டைப் பாராட்டாமல் இருந்தவர்களாக ஆவோம். கிராம அதிகாரிகள் பிரச்சினையை இந்த அரசாங்கம் நல்ல முறையில் தீர்த்து வைக்க எல்லா முயற்சியும் எடுக்கும். குறிப்பாக அபிவிருத்தி வேலைகள் அதிகமாக நடக்கிற காரணத்தினால் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த பிறகு அவர்களுக்குத் தக்க இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே, கிராம அதிகாரிகள் பஞ்சாயத்து ஆட்சியோடு இணைந்து செயல்பட அவர்களுக்கு வழிவகை செய்ததோடு அல்லாமல் பொருள் உதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்திரவு போட்டிருப்பது கனம் அங்கத்தினர் என்னவோருக்கும் தெரியும். இன்னும் அவர்கள் என்னென்ன ஆக்க வேலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளோ அவர்களுக்கு இன்னும் என்ன விசேஷ உதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் பரிசீலனை செய்து பார்க்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

[திரு. வெ. ராமையா]

[25th March 1963]

இன்னொரு தவறான கருத்து. அதைக்கூடக் கனம் அங்கத்தினர் கோசல்ராம் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் பல இடங்களில் சொல்லி வருவதைப்போல இந்த அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்குப் பலமாக இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் இரண்டு போகிறீர். ரெவின்யூ அட்மினிஸ்ட்ரேஷனில் கிராம அதிகாரிகள், பாசன வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் லஸ்கர்கள். நான் இதைக் குறைந்த நினைப்போடு சொல்லவில்லை. அவர்கள்தான் மக்களுக்கு நேரடியாக உதவி செய்யக் கூடியவர்கள். மற்ற அதிகாரிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், கலெக்டரை எடுத்துக்கொண்டாலும், எடுத்ததற்கெல்லாம் கிராம அதிகாரிகளைத்தான் நம்பிக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. கிராம மக்கள் இத்தகைய கிராம அதிகாரிகளை நம்பி இருப்பதில் தவறு இல்லை. இருந்தாலும் அவர்களைக் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் பல உதவிகள் செய்ய வேண்டும். பலர் கருதுகிறார்கள் அவர்களை முழு நேர அதிகாரிகளாகப் போட்டு விட்டால், எல்லாப் பிரச்சினைகளும் தீர்ந்துவிடும் என்று. என்னைப் பொறுத்தவரையில் படித்த இளைஞர்களைப் போட்டு விட்டால் கிராமங்களில் முன்னேற்றத்தைப் பெருக்க முடியுமா என்றால், சந்தேகம்தான். படித்திருக்கிற காரணத்தினால் சட்ட டிட்டங்களை அவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்றாலும் நடைமுறையில் மற்றப் பணிகள் பொறுத்தவரை அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பயன்படுவார்கள் என்பதில் சந்தேகம்தான் வருகிறது. ஏனென்றால், மற்ற இலாகாக்களில் இளைஞர்களைப் போட்டு இருக்கிறோம். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், தங்களுக்கு வேண்டிய தகவல்களைச் சேகரிக்க கிராம அதிகாரிகள் வீட்டுக்குப் போய் தன் காரியத்தை முடித்து விட்டு வருகிறார்கள். மக்களுடைய ஆதரவு பெறத் தகுதி உள்வாங்குகிறார்கள், அவர்களுடைய சிக்கலான பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கக் கூடியவர்களும் தஞ்சாயத்து போர்டார்தான். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆட்சியில்தான் அதைச் செய்ய முடியும். கனம் அங்கத்தினர் தக்கணமூர்த்தி கவுண்டர் சொல்வதுபோல தாலுகா ஆபீஸ் இல்லாமல், பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆட்சியே என்று வரும்பொழுது—அவர்களுக்கு அந்தத் தகுதி ஏராளமாக இருப்பதால்—மக்கள் பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட சபைகள் கிராமத்திலிருந்து மாகாணம், மாகாணத்திலிருந்து தேசம் என்று படிப்படியாக நிர்வாகத்தை அமைக்க நினைக்கும்பொழுது எல்லா வற்றையும் பரிசீலனை செய்து, என்னென்ன மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டுமென்று யோசிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் இந்த இலாகாவில் இருக்கக் கூடிய பல குறைபாடுகளைப் பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துக் கூற முயற்சி செய்தார்கள். அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருப்பதெல்லாம் அங்கத்தினர்களில் சிலர் தங்கள் குறைபாடுகளைக் கோடிட்டுத்தான் காட்ட முடியும் என்று சொன்னதுபோல நடைமுறையில் இருப்பவற்றைக் கோடிட்டுத்தான் காட்டி யிருக்கிறோம். ஏறத்தாழ 53 பக்கம் கொண்டது இந்த அறிக்கை. இதில் இந்த ரெவென்யூ அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் பற்றிக் கோடிட்டுத்தான் காட்ட முடிந்தது. இன்னும் பல டிக்கங்கள் சேர்த்தாலும் பூராவையும் எடுத்துக் காட்டிவிட முடியாது. கனம் அங்கத்தினர் திரு. மதியழகன் லஞ்சக் குற்றத்திற்குத் தண்டிக்கப் பட்டவர்கள் பட்டியலை என் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்டார்கள். கொடுக்க வேண்டாம் என்பது அல்ல எங்கள் நினைப்பு. அவசியம் இருந்தால், அங்கத்தினர்களுக்கு ஆறுதல் தரும் என்றால் இப்பொழுதும் கொடுப்பதில் ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால், சில நேரங்களில் சில விவரங்களைக் கொடுத்தால், அது வேறு விதமான கெடுதலை உண்டுபண்ணுகிறது.

கனம் அங்கத்தினர் காஞ்சி மணிமொழியார் பேசும்பொழுது லஞ்சம் பற்றி அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கூறினார்கள், இந்த இலாகாவில் தண்டிக்க என்னென்ன ஏற்பாடுகள் என்று கூறியிருப்பதுபோல மற்ற இலாகாக்களில் என்ன ஏற்பாடு என்று சொல்லவில்லை. இதனால் இந்த ரெவென்யூ இலாகாவில் ஏகப்பட்டு எஞ்சம் இருப்பதால்தான் அப்படிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்; ஆகவே, இந்த இலாகாவில் ஏராளமாகக் குற்றங்கள், குறைபாடுகள், இருக்கின்றன; லஞ்சம் மலிந்திருக்கிறது என்ற ஒரு கருத்தைத் திரும்பத் திரும்ப அவர்கள் சொன்னார்கள். கொடுத்திருக்கும் விவரத்தைப் சரியாக புரிந்து கொள்ளாமல் பேசிவிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன், காஞ்சி மணிமொழியார்

25th March 1963] [திரு. வெ. ராமைய்யா]

போன்றவர்களே இப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்றால், நான் என்ன சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. கொடுத்திருக்கும் விவரத்தையே குற்றமாக வைத்துப் பேசியிட்டார்கள். ஆனால், நான் எந்தப் புள்ளி விவரங்களையும் கொடுக்காமல் மறைக்க விரும்பவில்லை. நான் நினைக்கிறேன், அவர்களுக்கு வேறொன்றும் குறைபாடுகள் இல்லை. இதையே குறைபாடாகக் கூறி விடலாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த ஏற்பாடுகள் பெவென்யூ இலாகாவிற்கு மட்டும் என்பது அல்ல. எல்லா இலாகாக்களுக்கும் சம்பந்தப்பட்ட பொது ஏற்பாடுகள் தான். எவ்வளவோ ஜாக்கிரதையாக இருந்து லஞ்சப் புகார்கள் இல்லாமல் நடத்த இந்த இலாகாவிலும் எச்சரிக்கையாக இருக்கிறோம்.

பிறகு, தாலுகா காரியாலயங்களைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. திருமதி குழந்தையம்மாள் பேசும்பொழுது அது பற்றி சிங்காரமாகவும் பேசினார்கள். திரு. கோசல்ராம் அது பற்றிப் பேசினார்கள். அங்குள்ள குறைபாடுகளை ஓரளவுக்கு நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். நான் சில அலுவலகங்களைப் போய் பார்த்திருக்கிறேன். அந்த நிலைமையும் வருகிறது. அவர்கள் அங்கே ஓட்டை நாய்காலிகளையும், உடைந்த மல்களையும் வைத்த பணியாற்றுகிறார்கள் என்றால், காரியங்கள் நன்றாக நடைபெறுது. அங்கே உள்ளே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தக் குறைபாடுகளைச் சீர்திருத்த வேண்டியது அவசியம்தான். பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னதுபோல, இது ஒன்றும் புது இலாகா அல்ல. இது ஒரு பழைய நிறுவனம். இன்னொரு அவர்கள் மீது அதிகமான பொறுப்புகள் சுமத்தப்பட்டு இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு நல்ல வசதிகளை உடனடியாகக் செய்ய வேண்டியது தான். ஆனால் முடியவில்லை. பல கட்டடங்கள் மின்சாரம் இல்லாமல் இருக்கின்றன. நல்ல காற்று வசதி இல்லை. இவற்றைக் கொஞ்சம் சீர் செய்யலாம் என்று தொடங்கிப்பொழுது முட்டுக் கட்டையாக இந்த நெருக்கடி வந்து சேர்ந்தது. இந்த நெருக்கடி காலத்தில் பல நல்ல காரியங்களையெல்லாம் ஒத்திப்போட வேண்டுமென்ற ஒரு முடிவுதான் எடுக்க வேண்டிய வந்தது. இருந்தாலும், சிறிய அளவிலாவது இந்தக் கஷ்டங்களைத் தீர்க்க வேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. அவைகள் நல்ல முறையிலே செயல்பட கவனம் செலுத்த வேண்டும். மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும். மற்ற வசதிகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுக்கப்படும். இவையெல்லாம் தேச நெருக்கடி தீர்ந்த பிறகு செய்ய வேண்டுமென்றாலும், இப்பொழுதே அதற்கு வேண்டிய விவரங்கள் சேகரிப்பது போன்ற காரியங்களை ஒரு “டேஸ்ரெப்ரோக்ராமாக” போட்டு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் கோசல்ராம் திருநெல்வேலி ஜில்லா நீர்ப்பாசனம் பற்றிச் சொன்னார்கள். நானும் இரண்டு, மூன்று தடவை போய் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்களுக்கு என் மீது கொஞ்சம் நல்ல எண்ணம். அதனால், சற்று மிகைப்படுத்தியே சொன்னார்கள். பாசனத் திட்டங்களைப் பார்க்கும்பொழுது விவசாயிகளின் கஷ்டத்தைக் காண்கிறேன். அரசாங்கத்தின் கஷ்டமும் தெரிகிறது. ஒரு சில விவசாயிகள் உற்சாகத்தோடு விவசாயம் செய்யப் புகுந்து மற்றவர்களுடைய தண்ணீரை மறித்து எடுத்து விடுகிறார்கள். இது கனம் அங்கத்தினர் நல்லசிவத்திற்குத் தெரியும். கஷ்டத்திற்கு முடிவு காண வேண்டும். அபராதம் போடுகிறோம். அதற்குத் திரு. கோசல்ராம் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள். இந்தத் தாம்பரராணி லிஸ்டத் திலே குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. தண்ணீர் ஏராளமாக இருக்கிறது; மற்றவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படாமல் விவசாயிகள் பயன்படுத்த வேண்டும். செட்டிலிமென்ட் அடிப்படையில் இவர்களுக்குத் தண்ணீரை எடுக்க உரிமை கிடையாது. அதனாலே உரிமை இல்லாத காரணத்தினாலே, ஒருவருடைய உரிமைக்குப் பங்கம் வரக்கூடிய முறையில் ஆக்கிரமிப்பு செய்யக்கூடியவர்களுக்கு என்ன தண்டத் தீர்வை போடுகிறார்களோ அதே போல இங்கே போடுகிறார்கள். இதை ஒரு சில வருஷங்களுக்கு முன்பு அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த காரணத்தினால், மற்ற இடங்களில் அனுஷ்டிக்கிற முறை இல்லாமல், தாம்பரராணி லிஸ்டத்தில் ஸ்ரீரங்குண்டம் அணைக்கட்டுக்குக் கீழ் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளுக்குத் தண்டத் தீர்வை 20 மடங்கு போடாமல், 18 மடங்கைக் குறைத்துவிட்டு, 2

[திரு. வெ. ராமையா]

[25th March 1963]

மடங்காகப் போட்டுக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது நான் போய் பார்த்தபொழுது, நான் தெரிந்துகொண்டதெல்லாம் இந்தத் தண்ணீரை மற்றவர்களுக்குப் பாதகம் இல்லாமல் அந்த விவசாயிகள் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதுதான். கனம் கோசல்ராம் அவர்கள் அந்தவிதமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வரக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஏன் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு பிரச்சனையை எழுப்பினார்கள். சென்ற வருஷத்தில் இந்த மான்ய விவாதத் தின்போது அதிக வேகத்தோடு பேசியவர்கள் திருநெல்வேலி ஜில்லா அங்கத்தினர்கள்தான். திரு. ஏ. பி. எஸ். வீரபாகு அவர்கள், அம்மையார் அவர்கள், செல்வராஜ் அவர்கள் ஆகியோர் பேசினார்கள். இப்பொழுது அந்த அங்கத்தினர்களைக் காணவில்லை. அவர்களுக்கு என்ன ஒரு நம்பிக்கை வந்தது என்று தெரியவில்லை. திரு. கோசல்ராம் அவர்கள் தொடர்ந்து இப்பொழுதும் பேசினார்கள். மற்றவர்க ளெல்லாம் பேசாமல் இருந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் பாராட்டக்கூடிய முறையில், அவர்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்கக் கூடிய முறையிலே கார் விசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு இப்பொழுது இரண்டு மடங்கு போடக்கூடிய அந்தத் தீர்வைவர் ஒரு மடங்காகக் குறைத்துவிடலாம் என்ற ஒரு முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. ஒரு சில நிபந்தனைக ளெல்லாம் போட்டிருக்கிறோம். அதை யெல்லாம் இப்பொழுது படிக்கத் தயாராக இல்லை. இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய பிரச்சனையைப் பொறுத்த வரையில், இந்தத் தீர்வை ஒரு மடங்காகக் குறைய வேண்டுமென்பதுதான் கருத்து. இது சம்பந்தமாக திடீரென்று ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிடவில்லை. சம்பந்தப்பட்ட இலாகா அதிகாரிகள், ரெவின்யூ போர்டு அங்கத்தினர், சீப் என்ஜினியர், மற்ற வர்களுடும் அமைத்து வைத்துப் பேசி, அதன் காரணமாகத்தான் இதில் ஒரு முடிவுக்கு வந்தோம். இது சம்பந்தப்பட்ட உத்தரவை விரைவிலே ஜில்லாக் கலெக்டருக்கு அரசாங்கம் அனுப்பி வைக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் நேரடியாகப் பார்த்த காரணத்தினால் மட்டுமல்ல. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள், சீப் என்ஜினியர், ரெவின்யூ போர்டு இவர்களெல்லாம் இதை உணர்ந்த காரணத்தினால்தான் இந்தக் கஷ்டத்தை நீக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நான் சொன்னது ஒரு முக்கியமான முடிவு. அதைத் தொடர்ந்து இன்னும் பல வசதிகள் ஏற்பட இருக்கிறது. அதையெல்லாம் பற்றி அரசாங்கம் விரிவாக அந்த ஜில்லாக் கலெக்டருக்கு அறிக்கை அனுப்பும். இப்பொழுது எடுக்கப்பட்டிருக்கிற முடிவு வரக்கூடிய விவசாய வருஷத்திலிருந்து அமுலுக்கு வரும். அதாவது, இந்தப் பசலி ஜில்லாவில் முடியப் போகிறது. அடுத்த பசலியிலிருந்து இது நடைமுறைக்கு வரும். கனம் கோசல்ராம் அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பைக் கேட்பதெல்லாம், இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு இன்னும் 2, 3 மாதங்கள் காத்து இருக்கவேண்டும் என்பதுதான். இந்த வருஷத்தைப் பொறுத்தவரையிலே சில்தி வசூல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இடையே போய் குழப்பம் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதை உத்தேசித்துதான் சர்க்காரின் இந்த முடிவு அடுத்த பசலியிலிருந்து நடைமுறைக்கு வருகிறது. அடுத்த பசலியிலிருந்து இது அமுலுக்குவரும் என்பதைத் திரும்பவும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் பல மாவட்டங்களுங்களுக்குப் போக வேண்டும். ஜில்லா அபிவிருத்திக் குழுவில் சொல்லப்படும் பிரச்சனைகள், சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சொல்லக்கூடிய பிரச்சனைகள் எல்லாவற்றையும் முறையாகப் பரிசீலனை செய்து குறைகளைத் தீர்த்து வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு வரக்கூடிய ஆண்டில் நானும், இந்த இலாகாவும் முயற்சி எடுப்போம்.

கனம் முருகையன் அவர்களுக்கு ஒரு ஆசை. புதுக்கோட்டையை ஜில்லா தலைநகரமாக்க வேண்டுமென்பது அவருடைய ஆசை. அந்தக் கருத்திலே வேறுபாடு கிடையாது. ஆனால், நிர்வாக அமைப்பைப் பொறுத்து இதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. திரு. தர்மலிங்கம் அவர்கள் திருச்சியை டெவலப்மெண்டு டிஸ்ட்ரிக்டாகப் பிரித்திருப்பதுபோல், அப்படியே பிரித்து அமைத்துவிடலாம் என்று சொன்னார்கள். அதிலும் பல சிக்கல்களும், கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் தொடர்ந்து ஆராய்ந்து பார்த்து நல்லதைச் செய்வதற்கு இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கும்.

25th March 1963]

[திரு. வெ. ராமையா]

அறந்தாங்கியைச் சேர்ந்த திரு. துரையாசன் அவர்கள் ஒரு அற்புதமான கருத்தைச் சொன்னார்கள். அவர் பேசும்பொழுது நுணுக்கமாகக் கவனித்துப் பார்த்தேன். அவருடைய வார்த்தைகள் எப்படி அமைந்திருக்கின்றன என்றால், ஜமீன் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் ஜமீன்தார்கள் இருந்தபொழுது அதிகக் கஷ்டப்பட்டார்கள் என்ற காரணத்தினால் ஜமீன் ஒழித்துவிட்டோம். இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கும் பொழுது, அவர்கள் ஜமீன்தார்கள் காலத்தில் அதிகமான சந்தோஷத்துடன் இருந்தவர்கள், இப்பொழுது அம்மாதிரி இல்லையே என்ற ஒரு கருத்துப்படும்படி அவர்கள் வார்த்தைகள் அமைந்திருந்தன. திரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் கிழக்கு ராமனாதுபுரம் பின்தங்கிய வட்டாரம் என்று மிகவும் வற்புறுத்திப் பேசினார்கள். அதபோலவே பலரும் சொல்லுகிறோம். இருக்கக்கூடிய நிலைமையும் அப்படித்தான். கிழக்கு ராமனாதுபுரம் வட்டாரம் அறந்தாங்கி தாலுக்கா, புதுக்கோட்டை வட்டாரம், மருங்காபுரி, உடையார்பாளையம் ஆகிய பகுதிகளெல்லாம் பின்தங்கிய பெல்ட். ஜமீன்தார் பகுதி. ஜமீன்தார்கள் பேரில் எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் கோபமோ, வருத்தமோ கிடையாது. இருந்தாலும், இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களை மிகைப்படுத்தி ஒரு அமைப்பே தவறு என்ற முடிவுக்கு வருவது நியாயம் இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் சீமைச்சாமி அவர்கள் புள்ளி விவரம் கொடுப்பதிலே கொஞ்சம் ஆராய்ச்சி செய்து இப்பொழுது புது முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் மீது அதிகமான வரி போடுகிறோம், தாங்கமுடியாத அளவுக்குப் போய்விட்டது என்று அவர் சொல்லக்கூடிய கருத்தை, அந்த முறையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் பட்சத்தில் இப்பொழுது எல்லோருமே ஸ்தம்பித்துப் போய்விடுவார்கள். அவர்கள் அழிந்தே போய்விடுவார்கள் என்று சொன்னார்கள். தயவு செய்து 20 வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்த நிலைமையையும், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது, தாங்கமுடியாத நிலையிலே வரி போடுகிறோமா, தாங்கக் கூடியவர்கள் மீது வரி போடுகிறோமா என்று பார்த்தால், விவசாயிகளை ஒப்புக்கொள்வார்கள், நிலைமை அப்படி இல்லை என்பதை. விவசாயிகளுக்குக் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. 15 வருஷங்களுக்கு முன்பு இருந்த நிலையை, விவசாயிகள் அன்று இருந்த நிலையையே பார்த்துக்கொண்டு நாங்கள் தாங்க முடியாமல் வரி போடுகிறோம், அழிந்து விடக்கூடிய நிலைமையில் வரி போடுகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லுவதை உண்மை நிலையை மறைப்பதாகத்தான் இருக்கும். விவசாயிகளிடம் அதிக வரி வாங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு நோக்கம் கிடையாது. எந்த வரி போட்டாலும் விவசாயிகள் மீது போடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் எத்தனையோ திட்டங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றி வருகிறது. எந்தத் திட்டத்தைப் பார்த்தாலும் விவசாயிகள் பக்கத்தில்தான் இருக்கிறது. யாருடைய நன்மைக்காக இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் நிறைவேற்றுகிறோம்? திட்டம் வளர வளரத்தான், அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயரும். வாங்கும் சக்தி உயர்ந்தால், கொஞ்சம் அதிகமாக வரி கொடுப்பதற்கு எந்த விதமான குறையும், கஷ்டமும் யாருக்கும் கிடையாது. கஷ்டம் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பதுதான் எண்ணம். கிழக்கு ராமனாதுபுரம், புதுக்கோட்டை, திருப்பத்தூர் ஆகிய பகுதிகளில் அடிக்கடி ரெமிஷன் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நிலை மாற வேண்டும். எல்லாப் பகுதிகளிலும் சிரமம் இல்லாமல் வரி கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும். அதற்குப் பல பாசனத் திட்டங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும். விவசாயிகளுக்குப் பல உதவிகள் செய்ய வேண்டும். ரெமிஷன் கொடுப்பது என்பது ஒரு சந்தோஷமான காரியம் அல்ல. ரெமிஷன் கொடுப்பது தென்றால், அரசாங்கத்திற்கு எதுவுமே ஒரு லட்சம் ரூபாய் கூட நஷ்டம் வரும். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு நிரந்தரமான பாதுகாப்புக் கொடுத்து, நிரந்தரமாக அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க வழிவகை காண வேண்டும். பாசனத் திட்டங்கள் வர வேண்டும். கிழக்கு ராமனாதுபுரம் போன்ற பாசன வசதிகள் இல்லாத பகுதிகளுக்குப் புதிய முயற்சி எடுத்து புதிய திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதை யெல்லாம் எடுக்க அரசாங்கம் தயக்கம் காட்டக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய துணிவான முடிவு. இப்பொழுது ரெமிஷன் கொடுக்கக்கூடிய காலத்தில்கூட, சிரம அதிகாரிகள் எழுதி வைத்த கணக்கைக் கொண்டுதான் முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பருவ காலம்

[திரு. வெ. ராமையா]

[25th March 1963]

சரியாக இருக்கிறதா, இல்லையா என்று அவர்கள் எழுதிவைத்த கணக்கைப் பார்த்துத்தான் முடிவு செய்யவேண்டி யிருக்கிறது. இதில் ஏதாவது மாறுதல் செய்யலாமா என்ற நினைப்புக் கூட இருக்கிறது. ஏனென்றால், ஜமாபந்தியின்போதுதான் விவசாயிகள் கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொல்ல முடிகிறது. 4 அணு மகசூல் கிடைத்ததா அல்லது 6 அணு மகசூல் கிடைத்ததா என்று பரிசீலனை செய்து முடிவு கட்ட வேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஜமாபந்தி அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது நல்ல முடிவு ஏற்படுவ தில்லை. ஒரு சில தினங்களுக்கு முன் நான் ரெவின்யூ நிர்வாகத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளை அழைத்து, ராமநாதபுரம், திருச்சி ஜில்லாக் கலெக்டர் களை அழைத்து, ரெமிஷன் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும் பொழுது, பருவம் சரியாக இருக்கிறதா இல்லையா என்று கிராம அதிகாரிகள் கணக்குக் கொடுக்கும்வரை காத்திராமல், மாவட்ட ரீதியாகச் செயல்படக்கூடிய ஜில்லாக் கலெக்டர் அல்லது டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீஸர் நேரடியாகப் பயிர் கள் சேதம் அடையக்கூடிய காலத்தில் போய்ப் பார்வையிட்டால், அதை அடிப்படையாக வைத்து ஒரு முடிவுக்கு வரலாம், ஏல்வளவு ரெமிஷன் கொடுக்கலாம் என்ற உதவி கொடுக்கலாம் என்ற ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, எங்கு ரெமிஷன் கொடுக்க வேண்டுமோ அதையெல்லாம் அனுதாபத்துடன் கவனித்து விவசாயிகளுடைய பிரச்சினைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுக்கும். ஏனென்றால், இந்த ரெமிஷன் வாங்கக்கூடிய கஷ்டத்தை நான் உண்மை யிலே உணர்ந்தவன். பல பகுதிகளில் போய்ப் பார்க்கும்பொழுது, அங்கே உள்ளவர்கள் கேட்கக் கூடிய கோரிக்கையெல்லாம் ரெமிஷன் வந்து விட்டால் போதும் என்பதுதான். ரெமிஷன் யாருக்குக் கிடைக்கும்? நிலம் வைத்திருக்கக் கூடிய கனம் அங்கத்தினர் சீமைச்சாமி போன்றவர் களுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் நினைத்தையே நம்பி வாழ்கிற அந்த விவசாயத் தொழிலாளிக்கு ஒரு உதவியும் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு ம் உதவி செய்தாக வேண்டும். இதிலே எல்லாம் அரசாங்கம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த வருடம் பல நல்ல முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு அங்கத்தினரும் அந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பவில்லை என்றாலும், நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். செகரடேரியட் ரீதியாக பைல்கள் போவதிலே காலதாமதம் ஏற்படுவதை எவ்வாறு தவிர்க்கலாம் என்ற முறையிலே முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ரெவென்யூ போர்டிலிருந்து வரக்கூடிய குறிப்பிட்ட பைல்கள், சாதாரணமாகக், கீழ் மட்டத்திலிருந்து செகரெட்டரி வரைக்கும் வருவதற்கு இரண்டு அல்லது மூன்று மாதங்கள் ஆகின்றன. நான் சொன்ன கருத்தை ஆதரிக்கக் கூடிய முறையிலே செகரடேரியட்டில் உள்ள செகரெட்டரியும், மற்ற அதிகாரிகளும், ரெவென்யூ போர்டு அதிகாரிகளிடமிருந்து வரக் கூடிய முடிவுகளைத் தாங்களே பரிசீலனை செய்து நல்ல ஒத்துழைப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: We have a meeting at 2-00 p.m. today. I hope the Hon. Minister will finish his speech quickly.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: I will finish quickly, Sir.

அதைப்போலவே ரெவென்யூ போர்டு மெம்பர்களும் இப்பொழுது மாவட்ட ரீதியாக எழக்கூடிய பிரச்சினைகளை நேரடியாகப் பார்த்து வருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். வரக்கூடிய வருஷத்தில் இன்னும் அதிகமான மாவட்டங்களுக்குச் சென்று, அங்கே வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இன்ஸ்பெக்ட்ஷனுக்காகப் போகக் கூடிய முறையோடு நின்று விடாமல் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அந்தக் காரியாலயங்களுக் கள் நுழைந்தால் உண்மையிலேயே எல்லோருக்கும் உதவியாக இருக்கும். இருக்கக் கூடிய சிக்கல்களை அப்போதைக்கப்போதே தீர்த்துவிட முடியும். அதேபோல் ஜில்லாக் கலெக்டர்களும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் தாலுகா காரியாலயங்களுக்குப் போகவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. தவறுகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு போகவேண்டாம். அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற முறையிலே தாலுகா

25th March 1963] [திரு. வெ. ராமையா]

காரியாலயங்களுக்குப் போனால், தீர்க்க முடியாத, தேங்கிக் கிடக்கும் பிரச்சனைகளை யெல்லாம் நிவர்த்தி செய்ய முடியும். தாலுகா காரியாலயங்களுக்குப் போகும்பொழுது நான் என்னுடைய விருப்பத்தைப் பல இடங்களிலே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு தாசில்தார் தன்னுடைய காரியாலயத்திலுள்ள ஒவ்வொரு செக்ஷனுக்கும் அடிக்கடி போனால், பல பிரச்சனைகள் தீர்ந்துவிடும். வருகிற ஆண்டிலும் இந்த நிர்வாகம் மேலும் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த மானியத்தை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த இலாகா இன்னும் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்படுமாதலால், வெட்டுப் பிரேரணைகளை கனம் அங்கத்தினர்கள் வலியுறுத்தமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி வலியுறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : லஞ்ச ஊழல் சம்பந்தமாக மூன்று வருஷங்களில் சர்க்கார் ஊழியர்கள் எவ்வளவு பேர் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள், அவர்களில் எத்தனை பேர் உயர்தர அதிகாரிகள், எவ்வளவு பேர் தண்டனை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், எவ்வளவு பேர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று மாவட்டவாரியாக எப்ரல் மாதம் 2-ம் தேதிக்குள் இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கூற முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : உறுதி ஒன்றும் கூற வேண்டாம். கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி கொடுத்தால், எவ்வளவு விரைவாகத் தகவல்களை சேகரம் செய்து சொல்ல முடியுமோ, அப்படிச் சொல்லுவதற்குத் தயாராம் இருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தாம்பிரபணி விலைத்தில் ஸ்ரீவைகுண்டம் அணைக்கட்டிற்குக் கீழே உள்ளவற்றிற்குத் தான் தண்டத் தீர்வையை ரத்து செய்து, ஒரு மடங்காகப் போடப்படும் என்று சொன்னார்கள். அம்மாசமுத்திரத்திலிருந்து தாம்பிரபணி விலைத் தாம்பிரபணி முழுவதற்கும் இந்தத் தண்டத் தீர்வை இருக்கிறது. அது அத்தனைக்கும் கனம் அமைச்சர் சொன்னது பொருந்தமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். புதினுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : இது ஒரு தாலுகாவிற்கு மட்டுமல்ல. இந்த விலைத் தாம்பிரபணி இரண்டிலும் இருக்கிறது. எப்படிப் போக்கலாம் என்பதைப் பற்றி முயற்சிக்கலாம்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 88,18,100 under Demand No. I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 88,18,100 under Demand No. I—Land Revenue Department ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 5,31,42,500 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous be reduced by Rs. 100 ”.

The cut-motion was put and lost.

[25th March 1963]

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 5,31,42,500 under Demand No. IX—District Administration and Miscellaneous ”.

The Demand was put and carried and the Grant was made.

2-06 p.m. MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Wednesday, the 27th March 1963.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

138. Notification issued with G.O. Press No. 439, Revenue, dated 30th January 1963 exempting the sale of goods by any dealer to bona fide foreign tourists from the tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act 1 of 1959).]

139. Notification issued with G.O. Ps. No. 494, Revenue, dated 4th February 1963 exempting the Khadi Department of the Madras State Khadi and Village Industries Board from the tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959 in respect of the purchases of cotton made for distribution to the spinners attached to the Khadi Department and for supply to the Education Department. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959).]

140. Notification issued with G.O. Ms. No. 141, Industries, Labour and Co-operation (Labour), dated 8th January 1963 amending the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Rules, 1959, published with the Industries, Labour and Co-operation Department Notification S.R.O. No. A 1931 of 1959, dated the 19th March 1959, at pages 219 to 224 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 1st April 1959, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 12 (3) of the Madras Industrial Establishments (National and Festival Holidays) Act, 1958 (Madras Act XXXIII of 1958).]

B. Reports, Notifications and other papers.

* 86. A sort review of the activities of departments under the administrative control of Home Department for the half year ending 30th June 1962.

+87. Speech of the Hon. Minister for Works and the Policy Note on Demand No. 1—Land Revenue and No. IX—District Administration and Miscellaneous (in Tamil).

* Kept in library for perusal by members.

† Laid on the table of the House on 2nd March 1963.